

Τίτλος πρωτοτύπου : « BIRTHDAY PARTY »

HAROLD PINTER

«ΠΑΡΤΥ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ»

Μετάφραση

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΙΣ

Απαγορεύεται χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη και του μεταφραστή ή κάθε είδους χρησιμοποίηση της μετάφρασης, καθώς και της μακέτας του σκηνικού χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση του ζωγράφου.

Copyright : ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΛΑΖΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΔΩΔΩΝΗ»
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 3 (ΑΘΗΝΑ, 143), Τηλ. 3613.029-3637.973

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΗΤ: Γύρω στα 60

Σωτήρης

ΜΕΓΚ: » » 60

Εστέλ

ΣΤΑΝΑΕΥ: Περσμένα 35

Παναγιώτης

ΛΟΥΛΟΥ: Κορίτσι είκοσάχρονο

Ερμού

Βάσω

ΓΚΟΑΝΤΜΠΕΡΓΚ: Γύρω στα 50

Ανδρέας

ΜΑΚ ΚΑΝ: » » 30

Ιωάννης

Μαρία - γυναίκα

Μαρία - γυναίκα

ΟΙΚΡΙΤΕΣ

Γλυκίτες

και τρωφοί

και συνείδηση

και οργάνωση

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Τὸ καθημερινὸ δωμάτιο σ' ἓνα σπίτι σὲ μικρῆ, παραθαλάσσια πόλη.

Κάτω ἀριστερά, ἡ πόρτα πρὸς τὸ χῶλλ.

Πάνω ἀριστερά, ἡ πίσω πόρτα καὶ μικρὸ παραθυράκι.

Πίσω, κέντρο, ἓνα παραθυράκι — ἄνοιγμα, ἀπ' ὅπου σερβίρουν τὰ φαγητὰ ἀπὸ τὴν κουζίνα. Ἡ πόρτα τῆς κουζίνας δεξιὰ.

Στὸ κέντρο, τραπέζι καὶ καρέκλες.

(Ὁ Πήτ μπαίνει ἀπὸ τὴν πόρτα ἀριστερά, μὲ ἐφημερίδα. Κάθεται στὸ τραπέζι. Ἀρχίζει νὰ διαβάζει. Ἀπὸ τὸ παραθυράκι τῆς κουζίνας ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς Μέγκ).

ΜΕΓΚ

Πήτ;... Ἐσύ;

(Παύση).

Πήτ, ἐσύ ἴσαι, Πήτ;

(Παύση).

Πήτ;

ΠΗΤ

Ἐ;

ΜΕΓΚ

Ἐσύ ἴσαι;

ΠΗΤ

Ἐγώ.

ΜΕΓΚ

Ἐ; (παρουσιάζεται στὸ παραθυράκι).

Γύρισες;

ΠΗΤ
 Ναί.
 ΜΕΓΚ
 Σου έτοιμασα κάρν - φλέγκς.
 (Χάνεται, ξαναπροβάλλει:).
 'Ορίστε τὰ κάρν - φλέγκς σου.
 ('Ο Πήτ σηκώνεται, παίρνει τὸ πιάτο, κάθεται, στερεώνει τὴν έφημερίδα καὶ ἀρχίζει νὰ τρώει. Ἡ ΜΕΓΚ μπαίνει ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς κουζίνας).
 ΜΕΓΚ
 Εἶναι νόστιμα;
 ΠΗΤ
 Πολὺ νόστιμα.
 ΜΕΓΚ
 Τῶξερα γώ... πρέπει νὰναι νόστιμα.
 (Κάθεται στὸ τραπέζι).
 Πῆρες τὴν έφημερίδα σου;
 ΠΗΤ
 Ναί.
 ΜΕΓΚ
 Καλή;
 ΠΗΤ
 Ἔτσι, κι ἔτσι.
 ΜΕΓΚ
 Τί λέει;
 ΠΗΤ
 Ψιλοπράματα...
 ΜΕΓΚ
 Μοῦ εἶχες διαβάσει μερικὰ νόστιμα χτές.

ΠΗΤ
 Καλά... θάστα νὰ τὴ διαβάσω πρῶτα.
 ΜΕΓΚ
 Αἶμα βρεῖς τίποτα καλὸ, θὰ μοῦ πεῖς;
 ΠΗΤ
 Ναί.
 (Παύση).
 ΜΕΓΚ
 Βαρεῖά δουλειά τὸ πρῶτ;
 ΠΗΤ
 Μπά!... νὰ ποστιάσω κάτι παληῆς καρέκλες... καθάρισα καὶ λίγο.
 ΜΕΓΚ
 Ὁραῖα ἔξω;
 ΠΗΤ
 Πολὺ ὠραῖα.
 (Παύση).
 ΜΕΓΚ
 Δὲ σηκώθηκε ἀκόμη ὁ Στάνλεϋ;
 ΠΗΤ
 Ποῦ νὰ ξέρω... Σηκώθηκε;
 ΜΕΓΚ
 Ποῦ νὰ ξέρω... Δὲν τὸν εἶδα νὰ κατεβαίνει.
 ΠΗΤ
 Ἔ, δὲ θὰ σηκώθηκε.
 ΜΕΓΚ
 Ἐσὺ εἶδες —κατέθηκε;
 ΠΗΤ
 Τώρα μόλις ἦρθα.
 ΜΕΓΚ
 Θὰ κοιμᾶται ἀκόμη...

(Ρίχνει μιὰ ματιὰ γύρω. Σηκώνεται, πάει στοῦ μπουφέ, παίρνει ἕνα ζευγάρι κάλτσες ἀπὸ ἕνα συρτάρι, βρίσκει κλωστή καὶ βελόνα, ξαναπάει στοῦ τραπέζι).

ΜΕΓΚ
Τί ὥρα θγῆκες τὸ πρωτὶ Πήτ;

ΠΗΤ

Κανονικά.

ΜΕΓΚ

Σκοτάδι;

ΠΗΤ

*Ὁχι —εἶχε χαράξει.

ΜΕΓΚ

(Ἀρχίζει νὰ μαντάρει). *Ὁμως καμιὰ φορὰ ποὺ φεύγεις χαράματα;

ΠΗΤ

Τὸ χειμώνα.

ΜΕΓΚ

*Α... τὸ χειμώνα.

ΠΗΤ

Ναί. Τὸ χειμώνα ἀργεῖ νὰ φωτίσει.

ΜΕΓΚ

*Α.

(Παύση).

Τί διαβάζεις;

ΠΗΤ

Κάποιος ἔκανε παιδί.

ΜΕΓΚ

*Αχ, σὺπα! Ποιός;

ΠΗΤ

Μιὰ κοπέλλα.

ΜΕΓΚ

Ποιά Πήτ, ποιά;

ΠΗΤ

Δὲ θὰ τήνε ξέρεις.

ΜΕΓΚ

Πῶς τὴ λένε;

ΠΗΤ

Κυρία Μαίρη Σπλάττ.

ΜΕΓΚ

Δὲν τὴν ξέρω.

ΠΗΤ

*Ὁχι.

ΜΕΓΚ

Καὶ τί εἶναι;

ΠΗΤ

(Κοιτάζει τὴν ἐφημερίδα). *Ἐεεε... κορίτσι.

ΜΕΓΚ

*Ὁχι ἀγόρι;

ΠΗΤ

*Ὁχι.

ΜΕΓΚ

*Αχ, κρίμας. Ἐγὼ θάσκαγα. Τὸ προτιμοῦσα ἀγόρι.

ΠΗΤ

Καὶ κορίτσι καλὸ εἶναι.

ΜΕΓΚ

Τὸ προτιμοῦσα ἀγόρι.

(Παύση).

ΠΗΤ

Πᾶνε.

ΜΕΓΚ

Τραγανὰ ἤτανε;

Πολύ τραγανά. ΠΗΤ

Σου έχω και κάτι άλλο. ΜΕΓΚ

*Ομορφα. ΠΗΤ

(Ἡ Μέγκ σηκώνεται, παίρνει τὸ πιάτο του, βγαίνει στὴν κουζίνα. Παρουσιάζεται στὸ παραθυράκι: κρατάει ἕνα πιάτο μὲ δυὸ φέτες ψωμὶ φρυγανισμένο).

ΜΕΓΚ

*Ὅριστε Πήτ...

(Ὁ Πήτ σηκώνεται, παίρνει τὸ πιάτο, τὸ κοιτάζει, κάθεται. Ἡ Μέγκ ξαναμπαίνει).

ΜΕΓΚ

Εἶναι νόστιμα; ΠΗΤ

Νὰ τὰ δοκιμάσω πρώτα. ΜΕΓΚ

Δὲν ξέρεις τί εἶναι —καὶ στοίχημα. ΠΗΤ

Ξέρω, ξέρω. ΜΕΓΚ

Τί; Πές μου. ΠΗΤ

Ψωμὶ τηγανητό. ΜΕΓΚ

Μπράβο.

(Ὁ Πήτ ἀρχίζει νὰ τρώει. Ἡ Μέγκ τὸν παρακολουθεῖ).

ΠΗΤ

Τραγανά. ΜΕΓΚ

Τῶξερα γώ. ΠΗΤ

(Γυρίζει πρὸς τὸ μέρος της).

Ξέχασα. Χτὲς βράδι στὴν παραλία μὲ βρήκανε δυὸ ἀντρες. ΜΕΓΚ

Δυὸ ἀντρες; ΠΗΤ

Ναί. Ρωτοῦσαν ἀν μποροῦμε νὰ τοὺς βολέψουμε γιὰ κανα-δυὸ νύχτες. ΜΕΓΚ

Νὰ τοὺς βολέψουμε; Ἐδῶ; ΠΗΤ

Ναί. ΜΕΓΚ

Πόσοι εἶπες; ΠΗΤ

Δύο. ΜΕΓΚ

Τί τοὺς εἶπες; ΠΗΤ

*Ἐ, εἶπα δὲν ξέρω. Γι' αὐτὸ θὰ περάσουν ἀποδῶ νὰ δοῦνε, εἶπανε. ΜΕΓΚ

Θᾶρθουνε; ΠΗΤ

*Ἐ, ἔτσι εἶπανε.

ΜΕΓΚ
 Ποιός τούς μίλησε για τὸ σπίτι μας λές;
 ΠΗΤ
 *Ε... κάποιος.
 ΜΕΓΚ
 Σωστά. Κάποιος θὰ τούς μίλησε. Τὸ σπίτι μας εἶχε βγάλει
 ὄνομα για τὰ δωμάτιά του. Πού νοικιάζαμε, —πού νοικιά-
 ζουμε. Μᾶς γράφει καὶ ὁ κατάλογος.
 ΠΗΤ
 Μᾶς γράφει.
 ΜΕΓΚ
 Πῶς δὲ μᾶς γράφει.
 ΠΗΤ
 Μπορεὶ νὰ φανοῦν καὶ σήμερα. Θὰ μπορέσεις;
 ΜΕΓΚ
 *Ὁμὲ! Τὸ καλὸ μας τὸ δωμάτιο ἔτοιμο τῶχω, θὰ τούς κάνει.
 ΠΗΤ
 *Ἐχεις δωμάτιο ἑτοιμασμένο;
 ΜΕΓΚ
 *Ἐκεῖνο μὲ τὴν πολυθρόνα... ταχτοποιημένο, ὅ,τι πρέπει για
 ξένους.
 ΠΗΤ
 Σίγουρη;
 ΜΕΓΚ
 Βέβαια. Καὶ ἀπὸ σήμερα ἅμα θέλουν, ἄς κοπιᾶσουν.
 ΠΗΤ
 *Ὁμορφα.
 (Παίρνει τὶς κάλτσες κλπ., τὰ μαζεύει καὶ τὰ ξανα-
 εἶζει στὸ συρτάρι τοῦ μπουφέ).

ΜΕΓΚ
 Πάω νὰ ξυπνήσω ἐκεῖνο τὸ παιδί.
 ΠΗΤ
 *Α! Φέρνουνε θίασο στὸ Πάλλας.
 ΜΕΓΚ
 Κάτω; Στὸ μῶλο;
 ΠΗΤ
 Στὸ Πάλλας. Στὴν πλατεῖα.
 ΜΕΓΚ
 *Ἄν παίζανε στὸ ἄλλο, τοῦ μῶλου, μπορεὶ νὰ παίρνανε καὶ
 τὸν Στάνλεϋ.
 ΠΗΤ
 Μπά. Πρόζα θὰ παίζουμε.
 ΜΕΓΚ
 Καί; Τί εἶν' αὐτό;
 ΠΗΤ
 *Ὁχι μουσικοχορευτικό, μὲ νούμερα...
 ΜΕΓΚ
 Δὲ χορεύουν!
 ΠΗΤ
 Οὔτε τραγουδᾶνε.
 ΜΕΓΚ
 Οὔτε—!... *Ἄμ τότε τί παίζουν;
 ΠΗΤ
 *Ε... Λένε λόγια.
 (Παύση).
 ΜΕΓΚ
 *Α.

ΠΗΤ

Ἐσύ, τὸ ζητᾶς τὸ τραγουδάκι σου, ἔ Μέγκ;

ΜΕΓΚ

Νὰ σοῦ πῶ: ἐμένα μὲ τραβάει τὸ πιάνο κατ' ἀρχάς. Καθόμουνα καὶ κοίταζα τὸ Στάνλεϋ τότε ποῦπαιζε —μὲ τίς ὥρες. Δὲν τραγούδαγε βέβαια...

(Κοιτάζει τὴν πόρτα).

Λέω νὰ πάω νὰ τοῦ θάλω μιὰ φωνή —κι αὐτὸ τὸ παιδί...

ΠΗΤ

Δὲν τοῦ πῆγες τὸ τσάι του;

ΜΕΓΚ

Πῶς! Κανονικά. Ἄπο ὥρα τώρα.

ΠΗΤ

Τὸ ἤπιε;

ΜΕΓΚ

Μὲ τὸ ζόρι. Δὲν ἔφευγα ἂν δὲν τῶπινε. Πάω νὰ τὸν φωνάξω.

(Πάει στὴν πόρτα).

Στάνλεϋ! Στάν!

(Στήγει αὐτὴ).

Στάν! Ἡ κατεβαίνεις, ἢ ἀνεβαίνω ἐγώ.

Ἄνεβαίνω! Θὰ μετρήσω ὡς τὰ τρία. Ἐνα! Δύο! Τρία! Ἐρχομαι νὰ σὲ συγυρίσω!

(Βγαίνει ἀνεβαίνοντας ἀπάνω.

Σὲ λίγο, κραυγὲς τοῦ Στάνλεϋ, δυνατὰ γέλια τῆς Μέγκ.

Ἄ Πήτ πάει τὸ πιάτο του στὸ παραθυράκι τῆς κουζίνας.

Φωνές. Γέλιο. Ἄ Πήτ κάθεται στὸ τραπέζι.

Σιωπή.

Ἡ Μέγκ ξαναγυρίζει.

ΜΕΓΚ

Κατεβαίνει.

(Λαχανιασμένη, φτιάχνει τὰ μαλλιά της).

Ἄν δὲν κατεβεί ἀμέσως τοῦ εἶπα, δὲν ἔχει πρωϊνό.

ΠΗΤ

Καὶ μόλις τ' ἄκουσε —ἔ;

ΜΕΓΚ

Νὰ τοῦ φέρω κόρν - φλέηκ...

(Ἡ Μέγκ βγαίνει στὴν κουζίνα. Ὁ Πήτ διαβάζει ἐφημερίδα. Μπαίνει ὁ ΣΤΑΝΛΕΥ. Ἄξυρίστος, μὲ πυτζάμα-σακάκι. Φοράει γυαλιά. Κάθεται).

ΠΗΤ

...μέρα, Στάνλεϋ.

ΣΤΑΝΛΕΥ

...μέρα.

(Παύση. Μπαίνει ἡ Μέγκ μὲ τὰ κόρν - φλέηκ σὲ μπῶλ. Τὰ ἀφίνει στὸ τραπέζι).

ΜΕΓΚ

Λοιπόν! Εὐαρεστήθηκε ἐπιτέλους ὁ κύριος; Μᾶς ἤρθε;... Καὶ περιμένει νὰ τοῦ σερβίρουμε τὸ πρωϊνό του... Ἄν καὶ δὲν τοῦ ἀξιῖζει —ἔτσι Πήτ;

(Ἄ Στάνλεϋ ἔχει τὴ ματιά του στηλωμένη στὸ πιάτο). Κοιμήθηκες καλά;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Μάτι δὲν ἔκλεισα.

ΜΕΓΚ

Μάτι δὲν ἔκλεισε! Τὸν ἄκουσες Πήτ; Καὶ τώρα εἶσαι φόβιος, ποῦ δρεξῆ γιὰ πρωϊνό, —αὐτὰ θὰ μᾶς πεῖς τώρα. Ἄντε, ἄντε, φάε τὸ φαί σου σὰν καλὸ παιδί.

(Ὁ Στάνλεϋ ἀρχίζει νὰ τρώει).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Πῶς εἶναι ἔξω σήμερα;

ΠΗΤ

Μιά χαρά.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ζέστα;

ΠΗΤ

Νὰ σοῦ πῶ, ἔχει ἕνα ἀεράκι.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Κρύο;

ΠΗΤ

*Ὅχι, ὄχι... δὲν θὰ τῶλεγα.

ΜΕΓΚ

Πῶς εἶναι τὰ κόρν - φλέηκς;... Στάν;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

*Ἀηδία.

ΜΕΓΚ

Τὰ κόρν - φλέηκς αὐτά; Ποῦ εἶναι ὠραία - ὠραία καὶ χωνευτικά!... Ψεύτη ἐσύ, ψευταράκο! *Ἰσα - Ἰσα... ἀλαφρύ, θρεπτικὸ πρωϊνὸ... *Ἀφοῦ τὸ γράφει καὶ τὸ κουτί: ὁ,τι πρέπει γιὰ ὑπναράδες.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τοὺς λείπει γάλα.

ΜΕΓΚ

Καθόλου. Ὁ Πήτ πῶς τᾶφαγε τὰ δικά του! —ἔ, Πήτ;

ΠΗΤ

Βέβαια.

ΜΕΓΚ

Βλέπεις! Γιὰ νὰ μάθεις.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Καλά, καλά... Τί ἄλλο ἔχει;

ΜΕΓΚ

*Ὅριστε, δὲν τέλειωσε τὸ πρῶτο πιάτο, ζητάει δεύτερο!

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τίποτα μαγερεμένο δὲν ἔχει;

ΜΕΓΚ

*Ἔτσι; Κι ἐγὼ δὲ σοῦ φέρνω.

ΠΗΤ

Φέρτου.

ΜΕΓΚ

(Κάθεται στὸ τραπέζι δεξιά).

Δὲν τοῦ φέρνω.

(Παύση).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

*Ὁραία. Πρωϊνὸ μὴδέν.

(Παύση).

Καὶ ὅλη νύχτα ἔκανα ὄνειρα γι' αὐτὸ τὸ κολατσιό.

ΜΕΓΚ

Μὰ ἐσύ δὲν ἐκλείσες μάτι—ἀν ἄκουσα καλά.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

*Ἐκανα ὄνειρα ξύπνιος. *Ὅλη νύχτα. Καὶ τώρα, νηστεία.

Ὅτε μιὰ κόρα ψωμί.

(Παύση).

*Ἄς εἶναι. Φαίνεται πρέπει νὰ κατεβῶ σὲ κανένα ἀπὸ κείνα τὰ μοντέρνα ξενοδοχεῖα, στὸ μῶλο.

ΜΕΓΚ

(Σηκώνεται). Ναι, σιγά! Και θα σε ταΐζουν εκεί καλύτερα από μας νομίζεις;

(Βγαίνει στην κουζίνα.

*Ο Στάνλεϋ χασμουριέται χορταστικά.

*Η Μέγκ παρουσιάζεται στο παραθυράκι με ένα πιάτο).

*Έλα, πάρτο. Θα σ' άρέσει, νά δεις.

(*Ο Πήτ σηκώνεται, παίρνει τὸ πιάτο,, τὸ φέρνει στὸ τραπέζι, τὸ βάζει μπροστά στὸν Στάνλεϋ, κάθεται).

ΣΤΑΝΛΕΥ

Τί είναι;

ΠΗΤ

Ψωμί τηγανητό.

ΜΕΓΚ

(Μπαίνει). Και στοίχημα πὼς δὲν ξέρεις τί είναι.

ΣΤΑΝΛΕΥ

*Έννοια σου, ξέρω.

ΜΕΓΚ

Τί είναι;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Ψωμί τηγανητό.

ΜΕΓΚ

Τ'όξερε.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Χαρά στην έκπληξη.

ΜΕΓΚ

Μιά φορά δὲν τὸ περίμενες — έτσι;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Σκατὰ τὸ περίμενα.

ΠΗΤ

(Σηκώνεται). *Άς πηγαίνω.

ΜΕΓΚ

Δουλειά πάλι;

ΠΗΤ

Ναι.

ΜΕΓΚ

Τὸ τσάι σου! Δὲν ἤπιες τὸ τσάι σου!

ΠΗΤ

Καλά, πάει τώρα. Δὲν προφταίνω.

ΜΕΓΚ

Τ'όχω ἔτοιμο μέσα.

ΠΗΤ

*Άστο, δὲν πειράζει. *Άντε γειά σας. Γειά Στάνλεϋ.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Γειά.

(*Ο Πήτ βγαίνει ἀριστερά).

ΣΤΑΝΛΕΥ

Τς, τς, τς...

ΜΕΓΚ

(*Ἐπιθετική). Γιατί;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Γυναίκα νά σου πετύχει!... *Άνοιχοκύρευτη, πά, πά, πά!...

ΜΕΓΚ

*Ἐγώ! Ποιὸς τὸ λέει;

ΣΤΑΝΛΕΥ

*Αφίνει τὸν ἀντρα της χωρὶς ἓνα τσάι. Αἴσχος.

ΜΕΓΚ

*Ο Πήτ ξέρει ἂν εἶμαι ἀνοιχοκύρευτη.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Νά τόν ταίζει γάλα κομένο!...

ΜΕΓΚ

Δέν ήταγε κομένο.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ντροπή.

ΜΕΓΚ

Έσὸ νά κοιτᾶς τὴ δουλειά σου πάντως.

(Ὁ Στάνλεϋ τρώει).

Νοικοκυράδες σάν καὶ μένα, δὲ θὰ θρεῖς πολλές —αὐτὸ στὸ ὑπογράφω... Νά κρατᾶνε σπίτι —καὶ νά τὸ κρατᾶνε καθαρό...

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Πῶς! Οὐου...

ΜΕΓΚ

Μάλιστα! Ἄπ' τὰ καλύτερα. Δωμάτια καθαρά, ἐπιπλωμένα ἄλφα - ἄλφα —ὄλοι οἱ νοικάρηδες τὸ λένε.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Νοικάρηδες; Ξέρεις πόσοι σοῦρθανε ὅσον καιρὸ εἶμαι ἐδῶ;

ΜΕΓΚ

Πόσοι;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ἔνας.

ΜΕΓΚ

Ἔνας;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ἐγώ. Ἐμένα μόνο ἔχετε.

ΜΕΓΚ

Εἶσαι ψεύτης. Τὸ σπίτι μας εἶναι γραμμένο καὶ στὸν κατάλογο.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ὅσο γι' αὐτό...

ΜΕΓΚ

Στὸ λέω ἐγώ.

(Σπρώχνει πέρα τὸ πιάτο του, παίρνει τὴν ἐφημερίδα).

ΜΕΓΚ

Σ' ἄρεσε;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ποιό;

ΜΕΓΚ

Τὸ τηγανητὸ ψωμί.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Μπάνικο.

ΜΕΓΚ

Τὴ λέξη εἶναι αὐτή!

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ποιά λέξη;

ΜΕΓΚ

Ἡ λέξη ποὺ εἶπες.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ποιά; —μπάνικο;

ΜΕΓΚ

Μὴ τὴν ξαναλές!

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Γιατί; —τί ἔχει;

ΜΕΓΚ

Δὲ λένε τέτοια λόγια μπροστὰ σὲ παντρεμένες.

Γεγονός; ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 ΜΕΓΚ
 Άλλά! ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Άντε! Ίδέα δέν είχα. ΜΕΓΚ
 Βέβαια. Δέν κάνει. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Καί ποῦ τὸ ξέρεις ἐσύ; ΜΕΓΚ
 Νά μὴ σέ νοιάζει. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Έ... ἄμα δέ μπορῶ νά τὸ πῶ σέ παντρεμένη, σέ ποιά θά τὸ πῶ; ΜΕΓΚ
 Μασκαρατζίκο. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Καί τώρα, ἀπὸ τσάι τί γίνεται; ΜΕΓΚ
 Θές τσάι; (Ὁ Στάνλεϋ διαβάζει τὴν ἔφημερίδα).
 Πές παρακαλῶ. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Παρακαλῶ. ΜΕΓΚ
 Πές συγγνώμη πρῶτα. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Συγγνώμη πρῶτα.

ΜΕΓΚ
 Όχι. Μόνο συγγνώμη. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Μόνο συγγνώμη. ΜΕΓΚ
 Έσὸ θές χαλινάρι. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Αὐτὰ νά τὰ κόψεις! Εἶπαμε!
 (Ἡ Μέγκ παίρνει τὸ πιάτο καί, περνώντας, τοῦ ἀνακατεύει τὰ μαλλιά. Ὁ Στάνλεϋ πατάει φωνή καί τῆς σπρώχνει τὸ χέρι.
 Ἡ Μέγκ πάει στὴν κουζίνα.
 Ὁ Στάνλεϋ τρίβει τὰ μάτια του κάτω ἀπὸ τὰ γυαλιά του, καί ξαναπιάνει τὴν ἔφημερίδα. Ἡ Μέγκ ξαναμπαίνει).
 ΜΕΓΚ
 Έφερα τὴν τσαγέρα. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Ἀφηρημένα, ἀπορροφημένος μὲ τὴν ἔφημερίδα).
 Μπράβο, μπράβο. Άν δέν ἦσουν καί σὺ, τί θά γινόμουνα... ΜΕΓΚ
 Κι ἀς μὴν τ' ἀξίζεις. ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Γιατί; ΜΕΓΚ
 (Ένῶ βάζει τσάι. Ντροπαλά).
 Άκουσ ἐκεῖ... Νά μὲ πει ἔτσι... ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Αὐτὸ τὸ τσάι, ἀπὸ πότε ἔχει ξεμείνει στὴν τσαγέρα;

ΜΕΓΚ

Γιατί, τί έχει; Ώραιο, δυνατό τσάι!

ΣΤΑΝΛΕΥ

Τσάι!!... μπαγιατίτικο νεροζούμι.

ΜΕΓΚ

Καθόλου!

ΣΤΑΝΛΕΥ

Μωρέ κόφτο! Μπάνικη γερόκοτα εσύ. Ξεχειλωμένη μπουγαδοκοφίνα!

ΜΕΓΚ

Δέν είμαι!! Και νάμουνα, έσένα τί λόγος σου πέφτει.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Έσένα τί λόγος σου πέφτει να μπαίνεις στα δωμάτια των αντρών και —και να τους ξεσηκώνεις;

ΜΕΓΚ

Γιατί Στάνλεϋ; Δέ σ' άρέσει τó πρωινό σου τσαγάκι;... πού στο φέρνω στο κρεβάτι νωρίς - νωρίς;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Πώς να τά πιώ αυτά τά κατακάθια! Δέ σου μάθανε τουλάχιστον να ζεσταίνεις τήν τσαγέρα πρώτα;

ΜΕΓΚ

Τό τσάι είναι καλό και δυνατό —και λέγε εσύ.

ΣΤΑΝΛΕΥ

(Πιάνει τó κεφάλι του). Έχ... τί έξάντληση είναι αυτή!...

(Σιωπή. Η Μέγκ πάει στο μπουφέ, παίρνει ένα ξεσκονόπανο και ξεσκονίζει γύρω άφηρημένα, με τά μάτια στον Στάνλεϋ. Πλησιάζει στο τραπέζι και τó ξεσκονίζει).

ΣΤΑΝΛΕΥ

Όχι τó τραπέζι πού να πάρει! Είπαμε!
(Παύση).

ΜΕΓΚ

Στάν;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Τί;

ΜΕΓΚ

(Δειλά). Άλήθεια, —είμαι μπάνικη;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Άν είσαι λέει...

ΜΕΓΚ

Ναι, καλά... έτσι τó λές...

ΣΤΑΝΛΕΥ

(Ξαφνικά. Βίαιος). Δέ μου λές —θά συγυρίσεις και καμιά φορά έδωμέσα; Γουρνοσταλιό έχει γίνει. Και κάτι άλλο: με τήν κάμαρά μου τί γίνεται; Χρειάζεται σκούπισμα, χρειάζεται ταπετσαρία... πρέπει ν' αλλάξω δωμάτιο.

ΜΕΓΚ

(Φιλήδονα, τρίβει τó μπράτσο του). Έλα, Στάνλεϋ... ώραιο δωμάτιο είναι... Έχω αναμνήσεις έγω άπ' αυτό τó δωμάτιο... κάτι άπογεύματα...

(Ο Στάνλεϋ ξεφεύγει άπ' τó χέρι της άηδιασμένος, σηκώνεται, θγαίνει γρήγορα άπό τήν πόρτα άριστερά. Η Μέγκ μαζεύει τó φλυτζάνι του και τήν τσαγέρα και τά κουβαλάει στο ραφάκι μπροστά στο άνοιγμα τής κουζίνας. Άκούγεται ή έξώπορτα. Ξαναμπαίνει ο Στάνλεϋ).

ΜΕΓΚ

Έχει ήλιο;

(Ὁ Στάνλεϋ πάει στὸ παράθυρο, παίρνει ἓνα τσιγάρο καὶ σπύρτα ἀπὸ τὸ σακάκι τῆς πιτζάμας του, ἀνάβει τὸ τσιγάρο του).

Τί καπνίζεις;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τσιγάρο.

ΜΕΓΚ

Δὲ θὰ μοῦ δώσεις καὶ μένα ἓνα;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ὅχι.

ΜΕΓΚ

Μ' ἀρέσει τὸ τσιγάρο.

(Ὁ Στάνλεϋ στέκει στὸ παράθυρο καὶ καπνίζει. Ἡ Μέγκ τὸν πλησιάζει ἀπὸ πίσω καὶ τοῦ γαργαλάει τὸ σῆρκο).

Γκουτου — γκουτου — γκουτου....

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Τῆ σπρώχνει). Φύγε ἀπὸ δῶ!

ΜΕΓΚ

Θὰ βγεις;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Μαζὶ σου, ὄχι.

ΜΕΓΚ

Ναί, ἀλλὰ ἐγὼ πάω γιὰ ψώνια ὅπου νάσαι.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Νὰ πᾶς.

ΜΕΓΚ

Καὶ νὰ σ' ἀφίσω μοναχούλη; Θὰ πλήξεις.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Λές;

ΜΕΓΚ

Χωρὶς τὴ Μέγκ σου, τὴν παληά σου ἀγάπη! Σίγουρα. Πρέπει ὁμοῦ νὰ πάω. Ἔχω νὰ ψωνίσω καὶ γιὰ τοὺς δυὸ κυρίους.

(Παύση. Ὁ Στάνλεϋ σηκώνει ἀργὰ τὸ κεφάλι. Μιλάει χωρὶς νὰ γυρίσει πρὸς τὸ μέρος τῆς).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ποιὺς δυὸ κυρίους;

ΜΕΓΚ

Περιμένω ἐπισκέπτες.

(Ὁ Στάνλεϋ γυρίζει πρὸς τὸ μέρος τῆς).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Πῶς;

ΜΕΓΚ

Αὐτὸ δὲν τῶξερες, ξ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τί εἶν' αὐτὰ — γιὰ μίλα.

ΜΕΓΚ

Δυὸ κύριοι ρωτήσανε τὸν Πήτ ἂν μποροῦνε νὰ μείνουν ἐδῶ κανα - δυὸ νύχτες. Τοὺς περιμένω.

(Παίρνει τὸ ξεσκονόπανο καὶ ἀρχίζει νὰ καθαρίζει τὸ τραπεζομάντηλο πάνω στὸ τραπέζι).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Δὲ σὲ πιστεύω.

ΜΕΓΚ

Νὰ στραβωθῶ.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Προχωρᾷ πρὸς τὸ μέρος τῆς). Τὸ λές ἐπίτηδες.

ΜΕΓΚ

Ὁ Πήτ μοῦ τῶπε, τώρα τὸ πρωί.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Σβύνει τὸ τσιγάρο του νευρικά).
 Καλά, και πότε; Ποῦ τοὺς βρήκε;
 ΜΕΓΚ
 Χτὲς βράδι.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ποιοί εἶναι;
 ΜΕΓΚ
 Ποῦ νὰ ξέρω.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Πῶς τοὺς λένε — δὲ σοῦπε;
 ΜΕΓΚ
 Ὅχι.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Βηματίζει πέρα - δῶθε). Ἐδῶ; Ἦθελαν ναρθοῦνε ἐ-
 δῶ;
 ΜΕΓΚ
 Ἐμ....
 (Βγάζει τὰ μπιγκουτι ἀπὸ τὰ μαλλιά της).
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Καὶ ὁ λόγος;
 ΜΕΓΚ
 Δωμάτια νοικιάζουμε. Μᾶς ἔχει καὶ ὁ κατάλογος.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ναί, ἀλλὰ ποιοί εἶναι;
 ΜΕΓΚ
 Ἄμα ἴρθοῦνε θὰ μάθεις.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (ἀποφασισμένα). Δὲν πρόκειται ναρθοῦνε.

ΜΕΓΚ
 Μπά! Γιατί;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Ἦσυχα). Σοῦ λέω δὲ θαρθοῦνε. Καὶ γιατί δὲν ἦρθανε
 χτὲς τὸ βράδι, ἀν ἦτανε ναρθοῦνε;
 ΜΕΓΚ
 Μπορεῖ νὰ μὴ βρῖσκανε τὸ σπίτι μὲ τὸ σκοτάδι. Δὲν εἶναι κι'
 εὐκολο νὰ τὸ βρεῖς, στὸ σκοτάδι.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Δέ θαρθοῦνε. Φάρσα εἶναι. Ἐέχνα το—ἄδικα ἀναστατώθηκες.
 (Κάθεται στὸ τραπέζι). Ποῦναι τὸ τσάι μου;
 ΜΕΓΚ
 Τὸ πῆρα. Ἄφοῦ δὲν τῶθελες...
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Δηλαδή, τί παναπεῖ τὸ πῆρες;
 ΜΕΓΚ
 Τὸ πῆρα.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Γιατί τὸ πῆρες;
 ΜΕΓΚ
 Ἄφοῦ δὲν τῶθελες!
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ποιός σοῦ εἶπε ὅτι δὲν τῶθελα;
 ΜΕΓΚ
 Ἐσὺ τῶπες.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ποιός σοῦδωσε τὸ δικαίωμα νὰ πάρεις τὸ τσάι μου;

ΜΕΓΚ

Ἄφου δὲν τῶπινες!
(Ὁ Στάνλεϋ τὴν κοιτάζει κατάματα).

ΣΤΑΝΛΕΥ

(Ἦσυχα). Σὲ ποιόν νομίζεις πῶς μιλάς;

ΜΕΓΚ

(Ἀθέβαιη). Ἔ;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Πλησίασε.

ΜΕΓΚ

Δηλαδή;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Εἶπα πλησίασε.

ΜΕΓΚ

Ὄχι.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Θέλω νὰ σὲ ρωτήσω κάτι.
(Ἡ Μὲγκ ἀναδεύεται ἀμήχανα. Δὲν τὸν πλησιάζει).

Ἄντε.

(Παύση).

Καλά. Μπορῶ νὰ κάνω τὴν ἐρώτηση κι' ἀποδῶ.
(Ἐσκειμμένα). Γιὰ πὲς μου κυρία Μπόουλς, δταν ἀπευθύνεσαι σὲ μένα, ἀναρωτήθηκες ποτέ σου σὲ ποιόν μιλάς; Ἔ;

(Βογγητό. Παύση.

Τὸ κορμί του γέρνει μπρός. Τὸ κεφάλι στὰ χέρια του)

ΜΕΓΚ

(Σιγανά. Μαλακά). Δὲν σ' ἄρεσε τὸ πρωινό του Στάν-

λεϋ;

(Πλησιάζει στὸ τραπέζι). Στάν; Πότε θὰ ξαναπαίξεις πιάνο πάλι;

(Ὁ Στάνλεϋ βογγάει).

Πότε λὲς νὰ ξαναπαίξεις;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Ἄφου δὲ μπορῶ — στὸ χέρι μου εἶναι;

ΜΕΓΚ

Γιατί ὄχι;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Βλέπεις νάχω κανὰ πιάνο!

ΜΕΓΚ

Καλά... Ἔλεγα ὅπως τότε πού εἶχες πιάσει δουλειά... Τέ-
τοιο πιάνο.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Ἄντε τώρα γιὰ τὰ ψώνια σου.

ΜΕΓΚ

Ὅμως καὶ δουλειά ἄμα τύχει νὰ βρεῖς, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ
μᾶς φύγεις... Ἔ; Ἄν ἔβρισκες νὰ παίξεις πουθενὰ κάτω
στὸ μῶλο;...

(Ὁ Στάνλεϋ τὴν κοιτάζει. Μετά, εὐθυμα:)

ΣΤΑΝΛΕΥ

Μοῦ — ναί. Μοῦ πρόσφεραν μιὰ δουλειά ἐδῶ πού τὰ λέμε.

ΜΕΓΚ

Ἔλα!

ΣΤΑΝΛΕΥ

Βέβαια. Κουβεντιάζω μιὰ δουλειά.

ΜΕΓΚ

Μή μοῦ πείς!

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Και καλή δουλειά. Νυχτερινό κέντρο... στο Βερολίνο.

ΜΕΓΚ

Βερολίνο;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Βερολίνο. Νυχτερινό κέντρο. Νά παίζω πιάνο. Μιστός παραμυθένιος.

ΜΕΓΚ

Για πόσον καιρό;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Δέ θα μείνουμε στο Βερολίνο. Μετά πάμε 'Αθήνα.

ΜΕΓΚ

Για πόσο;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Βέβαια. Μετά θα πεταχτούμε στην... στην — πώς τη λένε...

ΜΕΓΚ

Ποῦ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Κωνσταντινούπολη. Ζάγκρεμπ. Βλαδιβοστόκ. Παγκόσμια τουρνέ.

ΜΕΓΚ

(Κάθεται στο τραπέζι). *Έχεις ξαναπαίξει σ' αυτά τὰ μέρη;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

*Αν έχω παίξει! *Εγώ έχω παίξει πιάνο σ' ὅλο τὸν κόσμο. Σὲ ὅλη τὴ χώρα.

(Παύση).

Μιά φορά ἔδωσα και συναυλία.

ΜΕΓΚ

Συναυλία;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Θυμάται). Ναι. *Επίσημη μάλιστα. Εἶχαν ἔρθει ὄλοι τοὺς ἐκεῖνο τὸ βράδι. Οἱ πάντες. *Ένας κι' ἕνας... Μεγάλη ἐπιτυχία. Στὸ κάτω *Έντμοντον.

ΜΕΓΚ

Τί φόραγες;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Στὸν ἑαυτό του).

Εἶχα ἕνα τουσὲ φανταστικό. *Απίθανα δάχτυλα. Φανταστικά. Μετὰ μὲ πλησίασαν. *Ἦρθαν νὰ μοῦ ποῦν συγχαρητήρια. Τοὺς εἶχα συναρπάσει... Τί σαμπάνια ποῦ ἤπιαμε ἐκεῖνο τὸ βράδι.

(Παύση).

Παραλίγο ναρθεῖ και ὁ πατέρας μου... *Εγὼ τοῦ ἔστειλα πρόσκληση μιὰ φορά... *Αν και δὲ νομίζω πὼς μποροῦσε νὰρθεῖ... —*Οχι. Μᾶλλον —ἔχασα τὴ διεύθυνση— γι' αὐτό.

(Παύση).

—Ναι. Στὸ κάτω *Έντμοντον... Και μετὰ, ξέρεις τί ἔκαναν; Μὲ σαμποτάρισαν. Μὲ λιανίσανε.

—*Όλα κανονισμένα, ὅλα ἔτοιμα γιὰ τὴν ἐπόμενη συναυλία —κάπου ἄλλοῦ θὰ γινόταν... τὸ χειμῶνα. Πάω γιὰ νὰ παίξω... και μόλις ἔφτασα, ἡ σάλλα ἦταν κλεισμένη, τὰ ρολλά κατεδασμένα. Και ψυχή!... Οὔτε ὁ ἐπιστάτης τουλάχιστον. Εἶχανε βάλει λουκέτο.

(Πιγάζει τὰ γυαλιά του και τὰ καθαρίζει στὸ σακάκι τῆς πιτζάμας του).

—Βρώμικο παιχνίδι. Μοῦ παίξανε βρώμικο παιχνίδι. *Ἦθε-

λα νάξερα ποιός ήταν ο υπεύθυνος. Ξεντάξει φίλε, τ'όπιασα, ξεντάξει. Θέλεις να πέσω στα τέσσερα, να πέσω στα γόνατα, αυτό θέλετε... Ξεντάξει. Στη διάθεσή σας. Όποτε γουστάρετε...

(Ξναφοράει τὰ γυαλιά του, μετὰ κοιτάζει τὴ Μέγκ).

—Γιὰ κόλτα τη! Σὰ μπαγιάτικη φέτα κέηκ μου είσαι.

(Σηκώνεται. Πάνω ἀπ' τὸ τραπέζι γέρνει πρὸς τὸ μέρος της).

—Δὲν είσαι; Λέγε.

ΜΕΓΚ

Νὰ μὴ φύγεις πάλι Στάνλεϋ. Ἐδῶ νὰ μείνεις. Καλύτερα θάσαι ἐδῶ. Κοντὰ στὴ Μέγκ, τὴν παληά σου ἀγάπη.

(Ὁ Στάνλεϋ βογγάει, γέρνει πάνω στὸ τραπέζι).

—Κάτι ἔχεις σήμερα Στάν, δὲ φαίνεσαι καλά. Πῆγες στὸ μέρος τὸ πρῶτ;

(Ὁ Στάνλεϋ, σσιφός, σηκώνεται ἀργά, γυρῖζει πρὸς τὸ μέρος της. Μιλáει πρόσχαρα, φυσικά).

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Μέγκ. Τᾶμαθες;

ΜΕΓΚ

Τί;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Δὲν ἄκουσες τὰ νέα;

ΜΕΓΚ

Ὅχι.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ἔλα τώρα.

ΜΕΓΚ

Τίποτα.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Νὰ στὰ πῶ;

ΜΕΓΚ

Τί νέα;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Μὰ δὲν ἄκουσες;

ΜΕΓΚ

Ὅχι.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

(Πρόσχαρα). Ἔρχονται σήμερα.

ΜΕΓΚ

Ποιός;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ἔρχονται. Μὲ καμιόνι.

ΜΕΓΚ

Ποιός;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Καὶ ξέρεις τί ἔχει μέσα τὸ καμιόνι;

ΜΕΓΚ

Τί;

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ἔχουνε ἓνα καρότσι μέσα στὸ καμιόνι.

ΜΕΓΚ

(Μὲ κομένη τὴν ἀνάσα). Δὲ μπορεῖ.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Βέβαια «μπορεῖ». Μπορεῖ.

ΜΕΓΚ

Ψέματα.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Προχωράει καταπάνω της). Ένα μεγάλο καρτόσι.
 Και μόλις σταματήσει το καμiónι, θα το βγάλουν έξω, θα το
 τσουλήσουν στο παρτέρι, και μετά θα χτυπήσουν στην εξώ-
 πορτα.

ΜΕΓΚ
 Δεν θά—δχι!

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Κάποιον θέλουμε.

ΜΕΓΚ
 Δεν — δχι! Δεν —

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Κάποιον ζητάνε. Ένα άτομο.

ΜΕΓΚ
 Μή! (βραχνά). Κανέναν δε —

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Να σου πω ποιόν ζητάνε;

ΜΕΓΚ
 Μή!

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Δε θέλεις να σου πω;

ΜΕΓΚ
 Ψέματα λές.

(Ένα ξαφνικό χτύπημα στην εξώπορτα.

Η φωνή της ΛΟΥΛΟΥ. «Γιου—χουσουσουου».

Η Μέγκ περνάει ξυστά πλάι στον Στάνλεϋ, παίρνει τη
 σακούλα για τα ψώνια, και βγαίνει.

Ο Στάνλεϋ στέκει δίπλα στην πόρτα και ακούει.

(Από τη γραμματοθυρίδα).

Έγτάξει κυρία Μπόουλς...

ΜΕΓΚ
 Ά! Τò φέρανε;

ΦΩΝΗ
 Ναί. Μόλις.

ΜΕΓΚ
 Είναι τό... εκείνο;

ΦΩΝΗ
 Ναί. Προτιμότερο να τό φέρω είπα...

ΜΕΓΚ
 Είναι καλό;

ΦΩΝΗ
 Μιά χαρά. Τί να τό κάνω;

ΜΕΓΚ
 Εέρετε... Έγώ δέν.. (ψιθυρίζει).

ΦΩΝΗ
 Όχι βέβαια, δέν... (ψιθυρίζει).

ΜΕΓΚ
 Καλά, όμως... (Ψιθυρος).

ΦΩΝΗ
 Δεν θά... (ψιθυρος).

—Χαιρετώ κυρία Μπόουλς.

(Ο Στάνλεϋ πάει τρέχοντας και κάθεται στο τραπέζι.

Μπαίνει η Λούλου).

ΛΟΥΛΟΥ
 Καλημένα, καλημέρααααα...

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ά... Γειά.

ΛΟΥΛΟΥ
 Περαιστική είμαι... ν' αφήσω αυτό μια στιγμή.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Νά τ' άφίσεις.

(Ἡ Λούλου πάει στό μπουφέ και άφίνει ένα βαρύ, στρογγυλό πακέτο).

Πολύ μπούγιο έχει.

ΛΟΥΛΟΥ

Ἐσύ νά μή τ' άγγίξεις.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τί δουλειά έχω έγώ νά τ' άγγίξω...

ΛΟΥΛΟΥ

Δέν ξέρω. Μιά φορά, δέ θα τ' άγγίξεις...

(Προχωράει πρὸς τὸ βάθος).

Δέν άνοίγεις και καιιά πόρτα ν' άεριστεί έδωμέσα! Θα πλαντάξεις. Πνίγεσαι, πά, πά, πά...

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Πνίγεσαι; Τὸ άπολύμανα έδῶ μέσα, τώρα τὸ πρωτ.

ΛΟΥΛΟΥ

(Στήν πόρτα). Ἐτσι ντέ. Ἄχ...

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Θά βρέξει νομίζω σήμερα... Τί λές;

ΛΟΥΛΟΥ

Μακάρι. Νά πέσει και καιιά σταγόνα νερό άπάνω σου. Δέ θα σέ βλάψει ξέρεις.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἐμένα! Ἐγώ είχα πάει για κολύμπι στις έξήμιση.

ΛΟΥΛΟΥ

Μή μου πεις!

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Πήγα κολυμπώντας ίσαμε τὸ άκρωτήρι πριν άπ' τὸ πρωινό. Δέ με πιστεύει!

(Ἡ Λούλου κάθεται, θγάζει πουδριέρα και πουδράρει τή μύτη της).

ΛΟΥΛΟΥ

(Τοῦ άπλώνει τήν πουδριέρα της).

—Θές νά ρίξεις μιá ματιά στη φάτσα σου;

(Ἡ Στάνλεϋ ξεμακραίνει άπ' τὸ τραπέζι).

—Ἐνα ξυρισματάκι ξέρεις, δέ θα σουκανε και κακό. Τὸ έχεις ύπόψη σου;

(Ἡ Στάνλεϋ κάθεται δεξιά στό τραπέζι).

—Δέ θγαίνεις ποτέ έξω έσύ;

(Δέν τής άπαντάει).

—Και δέ μου λές — τί φτιάχνεις; Ἐτσι χαζολογᾷς δλη μέρα έδῶ μέσα;

(Παύση).

—Δέν τή φτάνουν νομίζεις τή Μέγκ οί άλλες σκοτοῦρες της, δρεξη έχει νά σ' έχει και σένα μέσα στα πόδια της νύχτα - μέρα;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἐταν σκουπίζει άνεδαίνω στό τραπέζι.

ΛΟΥΛΟΥ

Γιατί δέν πλέγεσαι; Είσαι δράμα.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Και εμα πλυθῶ δηλαδή θ' αλλάξω;

ΛΟΥΛΟΥ

(Σηκώνεται). Ἐλα, πᾶμε έξω, νά πάρεις μιá στάλα άέρα. Πλακώνεται ή ψυχή μου έτσι πού είσαι.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ἄερα; Ναί, καλὰ τώρα...
 ΛΟΥΛΟΥ
 Εἶναι χαρὰ θεοῦ ἔξω — ἔλα. Ἔχω καὶ κάτι σάντουιτς.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Μὲ τί;
 ΛΟΥΛΟΥ
 Τυρί.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ναί; Ἐγὼ ὁμως εἶμαι φαγάς ξέρεῖς.
 ΛΟΥΛΟΥ
 Δὲν πειράζει. Ἐγὼ δὲν πεινάω ἔτσι κι' ἄλλιως.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Ξαφνικά). Θὰ σ' ἄρесе νὰ φύγεις μακριὰ ἀποδῶ —
 μαζί μου;
 ΛΟΥΛΟΥ
 Ποῦ.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Πουθενά — δὲν ἔχει σημασία. Πᾶμε πάντως.
 ΛΟΥΛΟΥ
 Νὰ πᾶμε ποῦ ὁμως;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Πουθενά. Ποῦ νὰ πᾶς... Ἔτσι... νὰ φύγουμε.
 ΛΟΥΛΟΥ
 Ἔμὲ τότε, δὲν καθόμαστε καὶ δῶ;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ὅχι. Δὲν εἶναι καλὰ ἐδῶ.

ΛΟΥΛΟΥ
 Ἔ, καὶ ποῦ εἶναι...
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Πουθενά.
 ΛΟΥΛΟΥ
 Ἄς εἶναι... πολὺ νόστιμη ἢ πρότασή σου.
 (Ὁ Στάνλεϋ σηκώνεται).
 —Αὐτὰ τὰ γυαλιά, εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ φορᾶς;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Ναί.
 ΛΟΥΛΟΥ
 Τελικά, δὲν εἶσαι γιὰ μιὰ βόλτα.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Δὲ μπορῶ τώρα.
 ΛΟΥΛΟΥ
 Μιμιμι!... ἄχρηστο πράμα καὶ σὺ...
 (Ἡ Λούλου θγαίνει ἀριστερά. Ὁ Στάνλεϋ στέκει. Μετὰ
 πάει στὸν καθρέφτη καὶ κοιτάζεται. Πάει στὴν κουζίνα, βγά-
 ζει τὰ γυαλιά του καὶ ἀρχίζει νὰ νίβεται.
 (Παύση).
 Ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα μπαίνουν ὁ ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ καὶ ὁ
 ΜΑΚ ΚΑΝ.
 Ὁ Μὰκ Κὰν κουβαλάει δύο βαλίτσες, ὁ Γκόλντμπεργκ
 ἓνα χαρτοφύλακα. Μόλις μπαίνουν σταματᾶνε. Μετὰ προχω-
 ροῦν.
 Ὁ Στάνλεϋ, καθὼς σκουπίζει τὸ πρόσωπό του, τοὺς κοιτάζει
 ἀπὸ τὸ παραθυράκι τῆς κουζίνας — αὐτοὶ ἔχουν τὴν πλάτη
 τους πρὸς τὸ μέρος του.
 Ὁ Γκόλντμπεργκ καὶ ὁ Μὰκ Κὰν ρίχνουν ἐξεταστικὲς ματιὲς
 στὸ δωμάτιο.

Ὁ Στάνλεϋ φοράει τὰ γυαλιά του καί, ἀπό τήν κουζίνα περνάει καί βγαίνει ἀπό τήν πίσω πόρτα).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐδῶ εἴμαστε;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐδῶ εἴμαστε. Ἐδῶ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Εἶσαι βέβαιος;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Βεβαίως εἶμαι βέβαιος.

(Παύση).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τώρα; Τί κάνουμε;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μήν ἐξαντλεῖσαι Μάκ Κάν. Πάρε καρέκλα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Κι' ἐσύ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί ἐγώ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θά πάρεις καρέκλα;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Καί οἱ δύο θά πάρουμε καρέκλα.

(Ὁ Μάκ Κάν ἀφήνει τή βαλίτσα καί κάθεται στό τραπέζι, ἀριστερά).

—Βολέψου Μάκ Κάν, τέντωσε τήν ἀρίδα σου. Ἡρέμησε Μάκ Κάν. Ἡρέμησε! Σέ φέρνω ἐξοχή γιά λίγες μέρες, σέ θάλασσα. Νά παραθερίσεις. Νά κάνεις κούρα καί σύ. Καλμάρισε λοι-

πόν. Μάθε νά καλμάρεις Μάκ Κάν, ἀλλιῶς δέ θά πᾶς μπροστά.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Σύμφωνος. Τὸ κατά δύναμιν Νάτ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Κάθεται στό τραπέζι, δεξιά). Τὸ μυστικὸ ξέρεις ποιὸ εἶναι; ἢ εἰσπνοή. Ἄκουε τί σοῦ λέω. Εἰσπνοή: κοιτῶ μυστικῶς. Εἰσπνοή, ἐκπνοή, χαλάρωση... Κάνε μιὰ δοκιμὴ, δόσε λίγο λάσχο — τί χάνεις;

—Πάρε μένα ἄς ποῦμε. Ἐγώ, ἀπὸ μαστορόπουλο ἀκόμη, Μάκ Κάν, κάθε δεύτερη Παρασκευὴ τοῦ μηνός, ὁ θεῖος μου ὁ Μπάρνου μ' ἐπαιρνε στή θάλασσα — αὐτὸ κανόνας. Στό Μπράϊτον, Κάνου Ἄϊλαντ, Ρόττιν — ντὴν — δὲν εἶχε προτιμήσεις ὁ θεῖος μου ὁ Μπάρνου. Ἐνα καλὸ φαί, ὕστερα ξάπλα σέ κανα - δυὸ σαιζ - λόγγκ, μὲ τέντα ἀποπάνω, ξέρεις. Τραδάγαμε καί λίγο κουπί, κοιτάζαμε τήν παλίροια πού πήγαινε καί ῥχόταν, τὸν ἥλιο πού βασίλευε... ὦραϊα ζωή, ἄκου πού σοῦ λέω ἐγὼ Μάκ Κάν.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(ἀναπόληση). Ὁ θεῖος μου ὁ Μπάρνου. Ντυμένος στό καντίνι. Τῆς παληᾶς σχολῆς βέβαια, ἀλλὰ εἶχε σπῆτι ἔξω ἀπὸ τὸ Μπάζινιστοουκ, τότε. Ὅλη ἡ συνοικία τοῦδγαζε τὸ καπέλλο. Ἀπὸ μὀρφωση; Μὴ μοῦ μιλάς ἐμένα γιά μὀρφωση. Ἦτανε μέσ' στὰ δλα. Κοσμοπολίτης.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἄκου μιὰ στιγμὴ Νάτ...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Τὰ σιέφτεται). Μάλιστα. Τῆς παληᾶς σχολῆς.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Νάτ. Πού τὸ ξέρουμε διὰ αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πῶς;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποῦ τὸ ξέρουμε διὰ αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί σὲ κάνει νὰ νομίζεις πῶς δὲν εἶναι;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲν εἶδα νούμερο στὴν πόρτα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐγὼ οὔτε κοίταξα νούμερα...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲν —;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Καλοκάθετα στὴν καρέκλα του). Νὰ σοῦ πῶ ἕνα πράμα πού μοῦμαθε ὁ θεῖος μου ὁ Μπάρνυ. Ὁ θεῖος μου ὁ Μπάρνυ μοῦμαθε διὰ, ἅμα ἔχεις νὰ κάνεις νταραβέρι μὲ τζέντλεμαν, ὁ λόγος του φτάνει. Γι' αὐτὸ, ἐγὼ, κάθε πού ταξίδευα γιὰ δουλειές, ποτέ μου δὲν κράταγα λεφτὰ ἀπάνω μου. Ἐπαιρνα μαζί μου κι' ἕναν ἀπὸ τοὺς γιούς μου καμιὰ φορὰ — αὐτὸς θάσταγε κάτι φιλά, γιὰ τίποτα ἐφημερίδες νὰ ποῦμε. Γιὰ τὰ λοιπά, τὸ ὄνομά μου ἦταν ἀρκετό. Εἶχα καὶ πολλές δουλειές.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐδῶ τί γίνεται τώρα, Νάτ; Ὡρα δὲν εἶναι νὰ παρουσιαστῆ καὶ κανεῖς;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μὰκ Κάν, γιατί τόσο πρεμούρα; Συγκρατήσου. Τώρα τελευταία ὅπου πατήσεις τὸ πόδι σου, τὸ κάνεις σὰ νεκροταφεῖο.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Αὐτὸ ἀληθεύει — εἶναι ἀλήθεια.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἀλήθεια! Φυσικὰ εἶναι ἀλήθεια. Ἀλήθεια μόνο; Κάτι παραπάνω: γεγονός.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μπορεῖ καὶ νᾶχεις δίκηο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί συμβαίνει Μὰκ Κάν; Δὲν μοῦ ἔχεις πιά ἐμπιστοσύνη; Ὅπως πρῶτα;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐσένα νὰ μὴν ἐμπιστεύουμαι, Νάτ; ἀλλίμονο!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τότε, γιατί ὅσο ψήγουμε μιὰ δουλειὰ εἶσαι διαλυμένος, καὶ μόλις ἀρχίζεις τὴ δουλειὰ ἔχεις μιὰ ἀπάθεια ἀτσάλι;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τί νὰ πῶ, Νάτ, ξέρω κι' ἐγὼ. Ἐμένα, ἔτσι καὶ μοῦ κανονίσαις τί ἔχω νὰ κάνω, μὴ μὲ φοβᾶσαι πιά ἐμένα. Ἐτσι καὶ μοῦ κανονίσαις πορεία, γίνουμαι ξουράφι ἐγὼ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τὸ ξέρω. Καὶ ὅ,τι κάνεις ἐσύ, τὸ κάνεις τέλειο — τὸ σωστὸ — σωστό.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Σ' εὐχαριστῶ Νάτ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐρεῖς τί εἶπα μόλις παρουσιάστηκε αὐτὴ ἡ δουλειὰ. Δηλα-

δὴ, μόλις μὲ πλησίασαν καὶ μοῦ ζητήσανε νὰ τὴν ἀναλάβω ἐγώ. Ξέρεις ποιὸν ἐζήτησα;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιόν;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐσένα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Αὐτό... νάσαι καλὰ Νάτ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί λές... ἀλλίμονο. Εἶσαι ἄξιος ἄνθρωπος, Μὰκ Κὰν.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Αὐτὸ εἶναι μεγάλη κουβέντα γιὰ μένα, Νάτ... ἀπὸ ἄνθρωπο μὲ τὴ δική σου θέση.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Αὐτὸ βέβαια... ἔχω μιὰ θέση, αὐτὸ τ' ὁμολογῶ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἄν ἔχεις λέει...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποτὲ δὲ θ' ἀρνιόμουνα πὼς κατέχω μιὰ ἄλφα θέση.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Καὶ τί θέση!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Αὐτό, δὲ μπορῶ νὰ μὴν τὸ παραδεχτῶ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἡ ἀλήθεια — ἀλήθεια, μοῦ ἔχεις παρασταθεῖ. Σοῦ χρωστῶ πολλὰ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Αὐτό, οὔτε νὰ τὸ ξαναπεῖς.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πάντα ἦσουν ἀληθινὸς χριστιανός.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἄπὸ μιὰ ἄποψη...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἄ, τὸ σωστὸ - σωστὸ. Ἐγὼ εἶχα χρέος νὰ τὸ πῶ: σοῦ χρωστῶ πολλὰ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Οἱ ἐπαναλήψεις εἶναι περιττές.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Σ' αὐτὸ ἔχεις δίκιο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ὅλοτελα περιττές.

(Παύση.)

Ὁ Μὰκ Κὰν γέρνει πρὸς τὸ μέρος του).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Κοίτα κάτι, Νάτ, μιὰ κουβέντα μόνο...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί ἄλλο πάλι;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τούτη ἡ δουλειὰ — ὄχι, πρόσεξέ με... αὐτὴ ἡ δουλειὰ... θὰ χεῖ καμιὰ ὁμοιότητα μὲ τὶς ἄλλες μας;... τὶς παληότερες;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τς τς τς...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ὅχι, αὐτὸ μονάχα νὰ μοῦ πεῖς — αὐτὸ μονάχα — καὶ δὲν ξαναρωτᾶω τίποτα.

(Ὁ Γκόλντμπεργκ ἀναστενάζει, σηκώνεται, πάει πίσω)

ἀπ' τὸ τραπέζι, σκέφτεται γιὰ λίγο, κοιτάζει τὸν Μὰκ Κὰν, καὶ μετὰ μιλάει, ἤσυχα, ἀνετα, μὲ τόνο ὑπηρεσιακοῦ).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἡ βασικὴ γραμμὴ εἶναι ἐνιαία καὶ σαφῶς διαφορετικὴ ἀπὸ τὲς προγενέστερες ἐργασίες σου. Ὅρισμένα στοιχεῖα, ἐν τούτοις, πιθανὸν νὰ παρουσιάζουν ἐπιμέρους ὁμοιότητες, ἀπὸ ἀπόψεως διαδικασίας, μὲ μερικὲς ἀπὸ τὲς ἄλλες δραστηριότητές σου. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ στάση ποῦ θὰ τηρήσει τὸ ἀντικείμενο τῶν ἐνεργειῶν μας. Οὕτως ἢ ἄλλως, Μὰκ Κὰν, μπορῶ νὰ σέ διαβεβαιώσω ὅτι ἡ παραγγελία θὰ ἀχθεῖ εἰς πέρας καὶ ἡ ἀποστολὴ θὰ ἐκτελεσθεῖ χωρὶς ἰδιαιτέρως ἐπαχθῆ ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα οὔτε εἰς θάρρος σου οὔτε εἰς θάρρος μου. Ἰκανοποιημένος;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἄλλήμονο. Εὐχαριστῶ Νάτ.

(Μπαίνει ἡ Μὲγκ ἀπὸ ἀριστερά).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἄ! Ἡ κυρία Μπόουλς;

ΜΕΓΚ

Μάλιστα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μιλήσαμε μὲ τὸ σύζυγό σας χτὲς τὸ βράδι. Δὲν ξέρω ἂν σὰς εἶπε. Ἀκούσαμε πὼς νοικιάζετε δωμάτια σὲ κυρίους. Κι' εἶται ἔφερα καὶ τὸ φίλο μου μαζί. Ψάχναμε γιὰ ἓνα καλὸ σπίτι, ἐννοεῖται. Καὶ καταλήξαμε ἐδῶ. Νὰ συστηθοῦμε: Γκόλντμπεργκ. Καὶ ὁ Κορ Μὰκ Κὰν.

ΜΕΓΚ

Μεγάλη μας εὐχαρίστηση.

(χειραφίες).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Καὶ μᾶς εὐχαρίστησέ μας ὁμοίως.

ΜΕΓΚ

Ἄχ... μὰ πολὺ χάρηκα!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐδῶ κι' ἂν ἔχετε δίκην. Πόσο συχνὰ μᾶς τυχαίνει νὰ γνωρίσουμε ἄνθρωπο καὶ νὰ χαροῦμε ἀληθινὰ γιὰ τὴ γνωριμία;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποτέ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐνῶ ἐμεῖς ἐδῶ... ἔ; Πῶς τὰ καταφέρνετε Κα Μπόουλς;

ΜΕΓΚ

Ἄ, πολὺ ὠραία, εὐχαριστῶ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἀλήθεια; Γεγονός;

ΜΕΓΚ

Ἄ, ναί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πολὺ χαίρουμαι.

(Ὁ Γκόλντμπεργκ κάθεται στὸ τραπέζι δεξιά).

Λοιπὸν; Τί λέτε κυρία Μπόουλς; Θὰ μᾶς ταχτοποιήσετε;

ΜΕΓΚ

Βέβαια, τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἦταν πολὺ πιὸ εὐκολο...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἔτσι ἔ;

ΜΕΓΚ

Ναί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί ; Πόσους πελάτες έχετε ; Για την ώρα ;

ΜΕΓΚ

Μόνο έναν για την ώρα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Έναν ;

ΜΕΓΚ

Μάλιστα. Έναν μόνο — εκτός από σάς.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Και εκτός από το σύζυγό σας βέβαια.

ΜΕΓΚ

Α, καλά... αλλά κοιμόμαστε μαζί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Και ποῦ δουλεύει ὁ σύζυγός σας ;

ΜΕΓΚ

Φύλακας στις μπανιέρες... στην πλάζ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πολύ ώρατα...

ΜΕΓΚ

Βέβαια. Υπαίθρια εργασία, χειμώνα - καλοκαίρι.

(*Αρχίζει να θγάζει τὰ ψώνια της από τὸ δίχτυ).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Βέβαια. Και ὁ πελάτης σας ; — άντρας ;

ΜΕΓΚ

Αντρας ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Η γυναίκα ;

ΜΕΓΚ

Αχι. Αντρας.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μένει καιρό ἐδῶ ;

ΜΕΓΚ

Εδῶ... κάπου ένα χρόνο τώρα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Α. Μόνιμος. Και τ' ὄνομά του ;

ΜΕΓΚ

Στάνλεϋ Γουέμπερ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μπά !... Δουλεύει ἐδῶ ;

ΜΕΓΚ

Δούλευε. Πιανίστας. Ήπαιζε στὸ Μῶλο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Α ναί ; Ὡστε στὸ μῶλο ;... Παίζει καλὸ πιάνο ;

ΜΕΓΚ

Αχ, ἔκτακτο.

(Κάθεται).

Μία φορὰ μάλιστα ἔδωσε και συναυλία.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μπά ! Ποῦ ;

ΜΕΓΚ

(Χάνει τὰ λόγια της).

Σέ... σέ μία... μεγάλη αἴθουσα. Ὁ πατέρας του ἔστειλε σαμπάνιες. Μετὰ ὅμως τοῦ κλείδωσαν τὶς πόρτες και δὲ μπορούσε νὰ φύγει — ὁ ἐπιστάτης εἶχε πάρει τὰ κλειδιά σπῆτι του, και μόνο τὸ πρῶτὸ μπόρεσαν νὰ τ' ἀνοίξουν... (Σίγουρη τώρα)

Και ελοι τους κατασυγκινημένοι... νά του λένε ευχαριστώ!...
(Παύση).

Και ελοι τους του δίνου φιλοδώρημα. Τι νά κάνει, τελικά
τό δέχτηκε τό φιλοδώρημα, και μετά πήρε τό έξπρες και
ήρθε έδω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γεγονός ;

ΜΕΓΚ

*Αλλά! Κατευθείαν έδω.

(Παύση).

Νά μπορούσε νάπαιζε κι απόψε...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί απόψε ;

ΜΕΓΚ

*Έχει τά γενέθλιά του σήμερα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

...γενέθλιά του ;

ΜΕΓΚ

...σήμερα. Μάλιστα. *Αλλά δέν θά του τό θυμίσω πριν άπ'
τό βράδι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δέν τό ξέρει πώς έχει τά γενέθλιά του ;

ΜΕΓΚ

Δέν είπε τίποτα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Α.

(Σκεπτικός).

Γιά πείτε μου. Έτοιμάζετε πάρτυ ;

ΜΕΓΚ

Πάρτυ ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δέν κανονίζατε πάρτυ ;

ΜΕΓΚ

(Μάτια όρθάνοιχτα). *Όχι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μά και βέβαια... δέ μπορείτε νά μήν κάνετε.

(Σηκώνεται).

Λοιπόν, θά κάνουμε πάρτυ — ξ ; Τι λέτε ;

ΜΕΓΚ

Πώς, πώς !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Έτσι. Θά του σκαρώσουμε ένα παρτάκι. *Αφίστε τα νά τά
κουμαντάρω έγώ.

ΜΕΓΚ

*Αχ, θαύμα, θαύμα κύριε Γκόλντ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

...μπεργκ.

ΜΕΓΚ

...μπεργκ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Καλή ιδέα ;

ΜΕΓΚ

*Έξοχη! *Αχ, πολύ χαίρουμαι πού ήρθατε σήμερα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Είτε σήμερα είτε αύριο, έμεις θαρχόμαστε όπωσδήποτε. Πάν-
τως, κι έγώ χαίρουμαι πού ήρθαμε σήμερα. Πάνω στην ώ-
ρα για τά γενέθλιά του.

ΜΕΓΚ

Ἐγὼ τῶθελα ἓνα πάρτυ. Ἄλλὰ δὲν εἶχα ποιόν νὰ καλέσω.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τώρα ἔχετε, τὸν Μὰκ Κὰν καὶ μένα. Ὁ Μὰκ Κὰν, δόστου πάρτυ καὶ πάρε τὴν ψυχὴ του. Γιὰ νὰ δώσει κέφι αὐτός, εἶναι μανούλα...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πῶς ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τὶ λές κι ἐσὺ Μὰκ Κὰν ; Ἐδῶ μένει ἓνας κύριος... ἔχει τὰ γενέθλιά του σήμερα — καὶ δὲν τὸ ξέρει. Λοιπόν, νὰ τοῦ τὸ θυμίσουμε ἐμεῖς. Νὰ τοῦ κάνουμε πάρτυ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Σοβαρά ; Ἔλα !

ΜΕΓΚ

Ἀπόψε.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἀπόψε.

ΜΕΓΚ

Θὰ φορέσω καὶ τὸ μακρὺ μου φόρεμα.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κι ἐγὼ θὰ πάρω канаду бπουκάλες ποτό.

ΜΕΓΚ

Καὶ τ' ἀπόγευμα θὰ καλέσω καὶ τὴ Λούλου. Ἄχ, πῶς θὰ φτιάξουν τὰ κέφια του τοῦ Στάνλεϋ — νὰ τὸ δεῖτε. Ἦτανε πολὺ πεσμένος τώρα - τώρα.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θὰ τὸν ξεκονήσουμε λιγάκι.

ΜΕΓΚ

Ἄχ, νὰ δοῦμε — θὰ μοῦ πηγαίνει τὸ φόρεμά μου ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μαντάμ, θὰ εἴσαστε σὰν τουλίπα.

ΜΕΓΚ

Τὶ χρώμα ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐ... ἂν δὲ δῶ πρῶτα τὸ φόρεμα πῶς ;...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μπορῶ ν' ἀνεβῶ στὸ δωμάτιό μου ;

ΜΕΓΚ

Ἄ! Σᾶς ἔβαλα μαζί, σὲ διπλὸ δωμάτιο. Μήπως δὲ θέλετε μαζί ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Καμιὰ ἀντίρρηση Μὰκ Κὰν ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐντάξει.

ΜΕΓΚ

Τὶ ὥρα λέτε γιὰ τὸ πάρτυ ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐννέα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Στὴν πόρτα).

Ἀποδῶ ;

ΜΕΓΚ

(Σηκώνεται). Νὰ σᾶς πῶ ἐγὼ. Ἄνεβαίνουμε ;... ἂν δὲν ἔχετε ἀντίρρηση ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐντίρρηση !... Σὲ μιὰ τουλίπα !... Ἐδχαριστήσή μου !...

(Ἡ Μέγκ καὶ ὁ Γκόλντμπεργκ ἑγκαίον με γέλια. Ὁ Μάκ Κάν τοὺς ἀκολουθεῖ. Στὸ παράθυρο φαίνεται ὁ Στάνλεϋ. Μπαίνει ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα. Πάει στὴν πόρτα ἀριστερά, τὴν ἀνοίγει, στήνει αὐτή. Προχωράει πρὸς τὸ τραπέζι. Στέκει. Κάθεται, ἐνῶ μπαίνει ἡ Μέγκ.

Ἡ Μέγκ παίρνει τὴν τσάντα γιὰ τὰ φῶνια καὶ τὴν κρεμάει σ' ἓνα καρφί. Ὁ Στάνλεϋ ἀνάβει ἓνα σπύρτο καὶ τὸ κοιτάζει πὺ καίγεται).

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ποιὸς εἶναι ;

ΜΕΓΚ

Οἱ δύο κύριοι.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Τί δύο κύριοι ;

ΜΕΓΚ

Αὐτοὶ πὺ περιμέναμε. Τώρα μόλις τοὺς πῆγα ἀπάνω. Ἐ-
τρελλάθηκα με τὸ δωμάτιο.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

ἤρθανε ;

ΜΕΓΚ

Εἶναι πολὺ κύριοι, Στάν.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Γιατί δὲν ἤρθανε χτές ;

ΜΕΓΚ

Καὶ τὰ κρεβάτια τοὺς τὰ βρήκανε θαῦμα λένε.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ποιοὶ εἶναι ;

ΜΕΓΚ

(Κάθεται). Ἐδγενέστατοι, Στάνλεϋ.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Εἶπα — ποιοὶ εἶναι ;

ΜΕΓΚ

Σοῦ εἶπα, οἱ δύο κύριοι.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Δὲν τὸ περίμενα ναρθοῦν.

(Σηκώνεται καὶ προχωράει στὸ παράθυρο).

ΜΕΓΚ

Καὶ ἄμως. Μόλις γύρισα τοὺς βρήκα ἐδῶ.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Τί θέλουν ἐδῶ ;

ΜΕΓΚ

Νὰ μείνουν.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Πόσο ;

ΜΕΓΚ

Δὲν εἶπανε.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

(Γυρίζει). Γιατί ἄμως ἐδῶ ; Καὶ ἄχι κάπου ἄλλοῦ ;

ΜΕΓΚ

Ἄφοῦ νοικιάζουμε δωμάτια...

ΣΤΑΝΛΕΥ·

(Πλησιάζει). Πῶς τοὺς λένε ; Πῶς εἶναι τ' ὄνομά τους ;

ΜΕΓΚ

Ἄχ Στάνλεϋ... πὺ νὰ θυμᾶμαι...

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἄφου στὸ εἶπαν... Ἦ δὲν στὸ εἶπαν ;

ΜΕΓΚ

Πῶς ! Μοῦ τὸ εἶπαν.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τότε, πῶς εἶναι ; Ἔλα, γιὰ θυμήσου — κάνε μιὰ προσπάθεια.

ΜΕΓΚ

Γιατί Στάν ; Τοὺς ξέρεις μήπως ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Πῶς νὰ ξέρω ἂν τοὺς ξέρω χωρὶς νὰ ξέρω τὰ ὀνόματά τους!

ΜΕΓΚ

Νὰ δεις πῶς μοῦ συστήθηκε... Μοῦ τὸ εἶπε μιὰ φορά, τὸ θυμάμαι αὐτό.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Παρότρηση). Ἄντε...

(Ἡ Μὲγκ προσπαθεῖ νὰ τὸ θυμηθεῖ).

ΜΕΓΚ

Γκόλντ... ξέρω γὼ τί...

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Γκόλντ — ξερωγωτί ;

ΜΕΓΚ

Ναι. Γκόλντ...

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Παρότρηση). Ἄντε...

ΜΕΓΚ

Γκόλντμπεργκ.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Γκόλντμπεργκ ;

ΜΕΓΚ

Μπράβο. Ὁ ἓνας τους.

(Ὁ Στάνλεϋ κάθεται ἀργά, στὸ τραπέζι ἀριστερά).

Τοὺς ξέρεις ;

(Ὁ Στάνλεϋ δὲν ἀπαντᾷ).

Στάνλεϋ, δὲν θὰ σέ ξυπνάνε, στὸ λόγο μου. Θὰ τοὺς συστήσω ἐγὼ νὰ μὴ θορυβοῦν.

(Ὁ Στάνλεϋ ἀκίνητος).

Δὲ θὰ μείνουν πολὺ, Στάνλεϋ. Καὶ τὸ τσάι σου μιὰ φορά θὰ στὸ φέρνω στὸ κρεβάτι.

(Ὁ Στάνλεϋ ἀκίνητος).

Δὲν κάνει νάσαι λυπημένος σήμερα. Ἔχεις τὰ γενέθλιά σου.

(Παύση).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Μουντά). Ἄντε ;

ΜΕΓΚ

Τὰ γενέθλιά σου Στάνλεϋ. Στὸ κράταγα γιὰ ἐκπληξη... γιὰ τὸ βράδι.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἄχι.

ΜΕΓΚ

Ἄμέ! Σοῦ ἀγόρασα καὶ δῶρο.

(Πάει στὸ μπουφέ, παίρνει τὸ πακέτο καὶ τὸ ἀποθέτει μπροστά του, στὸ τραπέζι).

Νάτο. Ἄντε, ἀνοιξέ το.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Τί είναι ;

ΜΕΓΚ

Τὸ δῶρο σου.

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Τὰ γενέθλιά μου ; Λάθος κάνεις Μέγκ. Δὲν εἶναι σήμερα.

ΜΕΓΚ

Τί λές ! — σήμερα εἶναι. *Ανοίξε τὸ δῶρο σου.

(Μὲ τὴ ματιὰ καρφωμένη στὸ πακέτο, ὁ Στάνλεϋ σηκώνεται ἀργὰ καὶ τὸ ἀνοίγει. Βγάζει ἓνα παιδικὸ ταμπούρλο).

ΣΤΑΝΛΕΥ·

(*Αχρωμα). Ταμπούρλο. Παιδικὸ ταμπούρλο.

ΜΕΓΚ

(*Τρυφερή). Μιά καὶ δὲν ἔχεις πιάνο...

(Ὁ Στάνλεϋ τὴν κοιτάζει κατάματα, μετὰ στρέφει καὶ προχωράει πρὸς τὴν πόρτα ἀριστερά.

Δὲ θὰ μὲ φιλήσεις ;

(Ὁ Στάνλεϋ γυρίζει ἀπότομα, σταματάει. Προχωράει ἀργὰ πρὸς τὸ μέρος τῆς. Σταματάει, πλάϊ στὴν καρέκλα τῆς, ὄρθιος ἀποπάνω τῆς, τὴν κοιτάζει.

Παύση.

Οἱ ὄμοι του γέρνουν μπροστά.
Σκύβει καὶ τὴ φιλάει στὸ μάγουλο).

ΜΕΓΚ

*Ἐχει καὶ τὰ ξυλάκια μέσα.

(Ὁ Στάνλεϋ κοιτάζει τὸ πακέτο. Βγάζει δύο μπαγκέτες. Τὶς χτυπάει τὴ μία πάνω στὴν ἄλλη. Κοιτάζει τὴ Μέγκ).

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Νὰ τὸ κρεμάσω στὸ λαιμὸ μου ;

(*Ἡ Μέγκ τὸν κοιτάζει ἀβέβαιη. Ὁ Στάνλεϋ περνάει τὸ ταμπούρλο στὸ λαιμὸ του, τὸ χτυπάει ἀπαλὰ μὲ τὰ ξυλάκια, ὕστερα ἀρχίζει θάδην γύρω - γύρω στὸ τραπέζι, χτυπώντας τὸ τύμπανο ρυθμικά. Ἡ Μέγκ τὸν κοιτάζει ἱκανοποιημένη. Ὁ Στάνλεϋ, παίζοντας πάντα ρυθμικά τὸ τύμπανο, ἀρχίζει δεύτερη βόλτα γύρω στὸ τραπέζι. Στὴ μέση τῆς βόλτας, ὁ ρυθμὸς γίνεται ἀκανόνιστος.

*Αγριεύει.

*Ἡ Μέγκ δείχνει ἀνήσυχη.

*Ὁ Στάνλεϋ πλησιάζει τὴν καρέκλα τῆς, βαράει λυσασιμένα τὸ τύμπανο. Τὸ πρόσωπό του καὶ τὸ χτύπημα τοῦ ταμπούρλου εἶναι τώρα ἄγρια, δαιμονισμένα).

Α Υ Λ Α Ι Α

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

(*Ο Μάκ Κάν κάθεται. Σκίζει ένα φύλλο από εφημερίδα σε 5 ίσες λουρίδες. Βράδι. Σε λίγο, μπαίνει ο Στάνλεϋ από αριστερά. Σταματάει καθώς βλέπει τον Μάκ Κάν. Τον κοιτάζει. "Υστερα προχωράει προς την κουζίνα. Σταματάει, και:)*

ΣΤΑΝΛΕΥ·

...σπέρα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

...σπέρα.

(*Από την ανοιχτή πίσω πόρτα ακούγονται γελάκια*).

ΣΤΑΝΛΕΥ·

Ζέστη απόψε.

(*Πλησιάζει την πίσω πόρτα. Ξαναγυρίζει*).

Είναι κανείς έξω;

(*Ο Μάκ Κάν σκίζει άλλη μιὰ λουρίδα. Ο Στάνλεϋ πάει στην κουζίνα, θάζει ένα ποτήρι νερό, και το πίνει κοιτάζοντας από το άνοιγμα. Αφίνει το ποτήρι, θγαίνει από την κουζίνα, προχωράει γρήγορα προς την πόρτα αριστερά. Ο Μάκ Κάν σηκώνεται και τον προλαβαίνει*).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δέν έχουμε συστηθεί έμεις, νομίζω.

ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Ναί. Όχι.
 Μάκ Κάν.
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Θα κάτσετε πολύ έδω ;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Όχι πολύ. Τ' όνομά σας ;
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Γουέμπερ.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Χάρηκα πολύ για τή γνωριμία σας.
 (Άπλώνει τó χέρι του. Ό Στάνλεϋ τó παίρνει. Ό Μάκ Κάν παρατείνει τή χειραφία).
 Χρόνια σας πολλά. Ό,τι ποθείτε.
 (Ό Στάνλεϋ άποτραβάει τó χέρι του. Στέκουν φάτσα μέ φάτσα).
 Θα βγείτε έξω ;
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Ναί.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Άνήμερα τά γενέθλιά σας ;
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Ναί. Γιατί ;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Μά έδωπέρα κανόνισαμε πάρτυ για νά σάς τιμήσουν άπόψε.
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Σοβαρά ; Όχι, λάθος τους.

ΜΑΚ ΚΑΝ
 Καθόλου. Όσα-όσα, πολύ εύγενικό, καλοσύνη τους.
 (Φωνές άπό τήν πίσω πόρτα).
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Δυστυχώς. Δέν είμαι καθόλου σέ φόρμα για πάρτυ άπόψε.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Άλήθεια ; Μέ συγχωρείτε. Κρίμα.
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Όχι... Πάω έξω, νά τó γιορτάσω στά ήσυχια, μοναχός μου.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Κρίμα νά πάει στράφι.
 (Ό Ορθιοι και οι δύο).
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Αυτά. Κάνετε λίγο έτσι νά περάσω ;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Μά, τώρα ; Πού είναι τά πάντα έτοιμασιμένα ! Όχι οι καλεσμένοι.
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 Καλεσμένοι ; Ποιός ;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Όχι, άς πούμε. Μέ κάλεσαν... πολύ τιμητικό.
 (Άρχίζει νά σφυρίζει με άπαλλάντα).
 ΣΤΑΝΛΕΥ·
 (Ξεμακραίνει). Τιμητικό ; Δέν θα τ'έλεγα... μάλλον εύκαιρία για σούρα.
 (Ό Στάνλεϋ άρχίζει νά σφυρίζει κι αυτός τó ίδιο τρα-

γούδι. Στις πέντε επόμενες αττάκες, τὸ σφύριγμα εἶναι συνεχές. Ὁ ἕνας σφυρίζει ὅσο μιλάει ὁ ἄλλος, καί, ἐνδιάμεσα, καί οἱ δύο μαζί).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Κι' ἔμωζ. Εἶναι τιμητικό.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἵπερβάλλετε — νομίζω.

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Ὁχι, ὄχι, ἐπιμένω : τιμητικό.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Μᾶλλον βλακῶδες — νομίζω.

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Ε, ὄχι.

(Κοιτάζονται κατάματα).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Καί οἱ ἄλλοι καλεσμένοι ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μία δεσποινίς...

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Καί ;...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Καί ὁ φίλος μου.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Φίλος σας ;...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Βλέπετε ; *Ὅλα ἔτοιμα.

(Ὁ Στάνλεϋ φέρνει γύρω τὸ τραπέζι καὶ πάει πρὸς τὴν πόρτα. Ὁ Μὰκ Κὰν τὸν προφταίνει).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Μὲ συγχωρεῖτε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποῦ πάτε ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Θέλω νὰ βγῶ ἔξω.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Γιατί δὲ μένετε ;

(Ὁ Στάνλεϋ ξεμακραίνει, πρὸς τὰ δεξιά τοῦ τραπέζιου).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Λοιπόν ;... Διακοπές ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πολύ σύντομες. Μιὰ - δυὸ μέρες.

(Ὁ Στάνλεϋ πιάνει μιὰ λουρίδα χαρτί. Ὁ Μὰκ Κὰν τὸν πλησιάζει).

Μή.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τί εἶναι ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μήν τὸ χαλαῖτε.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Δὲ μοῦ βγαίνει ἡ ιδέα πὼς ἐμεῖς ἀπὸ κάπου γνωριζόμαστε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Λάθος.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

*Ἐχετε κάνει καθόλου στὸ Μαίηντενχέντ ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Ὁχι.

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Ἔχει ἓνα τσαγάδικο στὸ κέντρο. Πήγαινα γιὰ τὸ τσαί μου.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲν τῶχω ὑπόψη μου.

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Πλάι στὴ Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη ; Σὰ νὰ σὰς ἔχω δεῖ κά-
που ἐκεῖ, στὴν Κεντρικὴ Ὀδὸ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἀλήθεια ;

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Συμπαθητικὴ πολιτειούλα... ἔ ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲν ἔχω πάει.

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Βέβαια. Ἦσυχο μέρος... πλούσιο. Ἀποκεῖ κατάγουμαι...
γέννημα - θρέμμα. Ἔμενα σὲ συνοικία ἐγὼ — μᾶλλον μα-
κριὰ ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ὀδὸ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἔτσι ;

(Παύση).

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Καὶ ἐδῶ... γιὰ λίγο ἤρθατε ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Λίγο.

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Ἔχει καλὸ κλίμα — θὰ σὰς σηκώσει.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Σὰς σήκωσε ἐσὰς ;

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Ἔμένα, ἔχι. Ἔσας, ναί.

(Κάθεται).

Μοῦ ἀρέσει ἐδῶ. Μόνο πὸν πρέπει νὰ φύγω σὲ λίγο. Γυρί-
ζω στὸν τόπο μου. Μόνιμα πιά, αὐτὴ τὴ φορά. Σπίτι μου —
σπιτάκι μου...

(Γελάει).

Δὲ θᾶψευγα ἐγὼ ἀπὸ κεῖ, ἀλλὰ οἱ δουλειές... ἄμα τὸ καλεῖ
ἢ δουλειά, τί νᾶκανα ; Ἀναγκάστηκα νὰ φύγω... ξέρετε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Κάθεται στὸ τραπέζι, ἀριστερά). Δουλεύεις ;

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Ὅχι. Λέω νὰ τὰ παρατήσω. Ἔχω ἕνα μικρὸ εἰσόδημα δι-
κό μου, βλέπεις. Θὰ τὰ παρατήσω μᾶλλον. Δὲ μ' ἀρέσει αὐ-
τὴ ἢ ζωὴ, μακριὰ ἀπ' τὸ σπίτι μου. Πέραγα πολὺ ἤσυχα —
ἄκουγα δίσκους... αὐτά. Καὶ ὅλα μοῦ τὰ φέρνανε στὴν πόρ-
τα μου. Ὑστερα ἔβαλα μπρὸς μιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχειρησούλα,
μικρὸ τζίρο, καὶ ἤρθα ἐδῶ — ἢ ἀνάγκη βλέπεις. Ἐκατσα
περισσότερο ἀπ' ὅσο κανόνιζα. Τελικά, στὸ ξένο σπίτι ποτὲ
δὲ βολεύεσαι, ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνεις. Συμφωνεῖτε ; Ἐκανα
ἤσυχη ζωούλα. Μόνο ἄμα χάσεις κάτι τὸ ἐχτιμᾶς — ἔτσι
δὲν τὸ λένε ; Τσιγάρο ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲν καπνίζω.

(Ὁ Στάνλεϋ ἀνάθει τσιγάρο. Φωνὲς ἀπὸ τὴν πίσω πόρ-
τα).

ΣΤΑΝΛΕΎ·

Ποιὸς εἶν' ἔξω ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ὁ νοικοκύρης και ὁ φίλος μου.

ΣΤΑΝΛΕΨ

Ἐέρεις κάτι ; Ἄμα με βλέπεις, δὲν τὸ πολυ - πιστεύεις πὺς ἔκανα μαζεμένη ζωή... ἔ ; Τὸ πρόσωπό μου ἔχει τσαλακωθεί πολὺ, ἔ ; Τὸ πιτσὸ βλέπεις. Ἰόριξα λίγο στὸ πιτσὸ ἐδωπέρα. Ἄλλὰ αὐτὸ πὺ θέλω νὰ πῶ... ἔρεις τώρα... μακριὰ ἀπ' τοὺς δικούς σου... δλα νὰ σοῦ πᾶνε στραβά... Ἄστα. Ἄμα ξαναγυρίσω σπίτι μου θὰ στρώσω πάλι. Δηλαδή, ἄς ποῦμε... ἔτσι πὺ με κοιτάει ὁ κόσμος, μοῦ φαίνεται σὰ νᾶχω γίνεи ἄλλος ἄνθρωπος. Θὰ πρέπει νᾶχω ἀλλάξει πολὺ, ἀλλά, αὐτὸ, τί πὰ νὰ πεῖ ;... ἄς ποῦμε... ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι πάντα. Δηλαδή — αὐτὸ θέλω νὰ μοῦ πεῖς: μοιάζω ἐγὼ τώρα γιὰ... τύπος πὺ κάνει φασαρίες;... σαματατζή;... Μοιάζω ἐγὼ γιὰ... ἐπίφοβος;

(Ὁ Μὰκ Κὰν τὸν κοιτάζει).

Μὲ νοιώθεις ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ὁχι.

(Καθὼς ὁ Στάνλεϋ πιάνει μιὰ λουρίδα χαρτί).

Ἄστο εἶπα.

ΣΤΑΝΛΕΨ

(Σβέλτα). Τί ζητᾶς ἐδῶ ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Διακοπές... κανα - δυὸ μέρες.

ΣΤΑΝΛΕΨ

Και διαλέξατε νὰ μείνετε ἐδῶ ; Σ' αὐτὸ τὸ ἄσχετο σπίτι.
(Σηκώνεται).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Γιατί ;

ΣΤΑΝΛΕΨ

Γιατί δὲν εἶναι πανσιὸν ἐδῶ. Ποτὲ δὲν ἦταν.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιὸς τῶπε ;

ΣΤΑΝΛΕΨ

Γιατί διαλέξατε τὸ σπίτι αὐτὸ ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐέρετε κάτι κύριέ μου — εἴσατε πολὺ κακόκεφος, ἀναλόγως μάλιστα πὺ ἔχετε και τὰ γενέθλιά σας.

ΣΤΑΝΛΕΨ

(Κοφτά). Γιατί με λὲς κύριο ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲν σᾶς ἀρέσει ;

ΣΤΑΝΛΕΨ

Ἄκου δῶ. Μὴ με λὲς ἐμένα κύριο.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ὁπως ἀγαπᾶτε... ἀφοῦ σᾶς πειράζει.

ΣΤΑΝΛΕΨ

Δὲ θέλω. Οὔτε κι' ἔχω τίποτα γενέθλια.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δέν ;

ΣΤΑΝΛΕΨ

Ὁχι. Τὸν ἄλλο μῆνα εἶναι.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἡ κυρία ἐδῶ λέει —

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Αυτή ή μαλακισμένη ; Αυτή είναι τρελλή.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δέν είναι κουβέντες αυτές. «Τρελλή !»

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Άκόμη δέν τὸ πήρατε χαμπάρι ἔσεεις ; Πολλά δέν ξέρετε. Σᾶς ἔχουν παραπλανήσει.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιός ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Γέρνει πάνω ἀπ' τὸ τραπέζι). Αυτή ή γυναίκα είναι τρελλή.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Συκοφαντία.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Και σὺ οὔτε ξέρεις τί κάνεις.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τὸ τσιγάρο σας — είναι κοντὰ στο χαρτί.
(Φωνές ἀπ' ἔξω).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Μὰ ποῦ διάβολο είναι ;

(Σδύνει τὸ τσιγάρο του).

Γιατί δέν ἔρχονται μέσα — τί κάνουν ἐκεῖ ἔξω ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Κοιτάχτε νὰ συνέρθετε λίγο, στο μεταξύ.

(Ὁ Στάνλεϋ τὸν πλησιάζει και τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸ μπράτσο).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἄκου.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μή μὲ πιάνεις.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Κοίτα. Ἄκου νά.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Ἄγρια, χτυπώντας του τὸ χέρι). Αυτό, μὴ τὸ ξανακάνεις !
(Ὁ Στάνλεϋ πισωπατάει κρατώντας τὸ χέρι του).

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Λέγε : Τὰ ἤξερες ἔ ; Ἡξερες γιὰ τί μιλοῦσα... Ἔ ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μακάρι νᾶξερα τί λές.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἔχετε κάνει λάθος. Καταλαβαίνεις τί λέω ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Φίλε, δὲ στέχεις καλά.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Ψιθυριστά, προχωρώντας). Σοῦ εἶπε τίποτα ὁ ἄλλος ; Γνωρίζεις γιὰ ποιὸ λόγο ἤρθατε ἐδῶ ; Πές μου, μὴ μὲ φοβάσαι. Ἡ μήπως δέν σοῦ εἶπε ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δέν μοῦ εἶπε τί ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Σὰ φίδι). Σοῦ ἐξήγησα, ζῶο ! Στὸ Μπάζινιστόουκ πὸ ζοῦσα, ἐγὼ οὔτε ἀπ' τὴν πόρτα μου δέν ξεμύτιζα — σοῦ ἐξήγησα !

ΧΑΡΟΛΑΝΤ ΠΙΝΤΕΡ

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ξέρεις κάτι : μου τάπηρες.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

(Ψύχραιμα). Μιά στιγμή. Έσὸ φαίνεσαι τίμιος ἄνθρωπος. Μόνο, σὲ πιάσανε κορόϊδο — καταλαβαίνεις ; Ἐπὸ ποῦ εἶσαι ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐσὸ τί λές ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἰρλανδία. Τὴν ξέρω καλά ἐγὼ τὴν Ἰρλανδία, ἔχω φίλους ἐκεῖ. Ἐγὼ αὐτὸ τὸ μέρος τ' ἀγαπῶ, τὸ θαυμάζω — ἔχετε μπέσα οἱ Ἰρλανδέζοι. Σεβόσαστε τὴν ἀλήθεια, καταλαβαίνετε ἀπὸ χιοῦμορ. Οἱ ἀστυνομικοὶ σας, αὐτὸ τὸ πιστεύω, εἶναι ἀξιθαύμαστοι. Ἐχω ζήσει στὸν τόπο σου ἐγὼ... Τί θᾶλεγεσ τώρα νὰ πᾶμε γιὰ μιὰ μπυρίτσα ; Ἐχει μιὰ μπυραρία ἐδῶ παρακάτω, μπύρα βαρελίσια, δὲν τὴ βρίσκεις εὐκόλα ἐδῶ.

(Σταματάει. Οἱ φωνές πλησιάζουν. Μπαίνουν ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα ὁ Γκόλντμπεργκ καὶ ὁ Πήτ).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Μπαίγοντας). Ἐπὸ τίς σπάνιες μητέρες —μία στὸ ἑκατομμύριο.

(Βλέπει τὸν Στάνλεϋ). Ἄ.

ΠΗΤ

Γειά σου Στάνλεϋ. Δὲ θὰ τὸν γνωρίσατε, κύριε Γκόλντμπεργκ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δὲν εἶχα τὴν εὐχαρίστηση.

ΠΗΤ

Ὁραία. Ἐποδῶ ὁ Κορ Γκόλντμπεργκ —κι' ἀποδῶ ὁ κύριος Γουέμπερ.

ΠΑΡΤΥ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Χαίρω γιὰ τὴ γνωριμία.

ΠΗΤ

Εἶχαμε βγεῖ στὸν κῆπο, νὰ μᾶς βαρέσει λίγο ἡ δροσοῦλα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐλεγα στὸν κύριο Μπόουλς ἀποδῶ γιὰ τὴ γριά μου. Καιροὶ κι ἐκεῖνοι.

(Κάθεται στὸ τραπέζι δεξιά).

Μάλιστα. Τὸν καιρὸ ποῦ ἤμουνα νέος κάθε Παρασκευὴ συνήθιζα νὰ πηγαίνω βόλτα στὸ κανάλι μ' ἓνα κορίτσι, γειτονοπούλα μου. Ὁραία κοπέλλα. Ἄσε ἀπὸ φωνὴ —τὸ πιτσουνάκι: ἀηδόνι! Λόγον τιμῆς. Ἐπὸ καλοσύνη; Ἐπὸ ἠθικὴ; Δασκάλα στὸ κατηχητικὸ νὰ σκεφτεῖς. Μόνο ἓνα φιλι στὸ μάγουλο, δταν τὴν ἄφωνα —ποτέ μου δὲν ἔπαιρνα θάρρη μαζὶ τῆς. Τότε, ἔχ... δὲν εἶμασταν σὰν τοὺς νέους τοὺς σημερινούς. Εἶχαμε σέβας. Ἐνα σκαστὸ φιλάκι τῆς ἔδινα, καὶ μετὰ, δρόμο γιὰ τὸ σπίτι μου. Σφυρίζοντας ἓνα τραγουδάκι ἴσως - ἴσως, χάριδεα καὶ τὰ μωρὰ ποῦ κάνανε στράτα δταν πέρναγα ἀπὸ τὴν Παιδικὴ Χαρά, ἔθανα πότε - πότε ἓνα χερράκι νὰ βροῦν κανα - δυὸ ἀδέσποτους σκύλους... Ὅλα σύμφωνα με τὴ φύση. Τὰ βλέπω μπροστά μου σὰ νᾶτανε χτές. Τὸν ἥλιο νὰ βασιλεύει πίσω ἀπ' τὸ κτηνιατρεῖο... Ἐχ!...

(Ἀναγέρνει πίσω ἱκανοποιημένος).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ὅπως πίσω ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποιὸ Δημαρχεῖο;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τὸ δικό μας. Στὸ Καρικ - μακρός.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ούτε σύγκριση. 'Από τὸ δρόμο, φράπ, δρασκελοῦσα τὴν καγκελόπορτα, τὴν εἰσοδο, καὶ τσοῦπ, σπίτι. «Σίμου», μοῦ φώναζε ἢ γριά μου, τὸ συνήθιζε, «'Αντε, θὰ κρυώσει τὸ φαί». Καὶ στὸ τραπέζι, σερβιρισμένο, τί, ἂν ἀγαπᾶς; Ψάρι! Μὲ μιὰ νοστιμάδα, οὔτε στὸν ὕπνο σου δὲν τὴν ἔχεις φανταστεῖ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

'Αφοῦ... Νὰτ σέ λένε... νομίζω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Η μαμά μου μὲ ἔλεγε Σίμου.

ΠΗΤ

'Ε! Ποιὸς δὲν θυμᾶται τὰ παιδικά του.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σωστότατο. 'Ε, κύριε Γουέμπερ, τί λέτε; 'Η παιδικὴ ἡλικία Μὲ τίς μπουγιότες. Τὸ ζεστό γάλα. Οἱ τηγανίτες. 'Η σαπουνάδα. 'Εχ, ζωή.

(Παύση).

ΠΗΤ

(Σηκώνεται). 'Ας πηγαίνω τώρα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Φεύγετε;

ΠΗΤ

Γιὰ σκάκι. Τῶχαμε κανονίσει γι' ἀπόψε.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δὲ θάσαστε στὸ πάρτυ;

ΠΗΤ

'Οχι. Μὴ μὲ παραξηγήσεις Στάν, δὲν τῶξερα —μόλις τώ-

ρα μοῦ τῶπαν. Κι' ἔχουμε κανονίσει μιὰ παρτίδα σκάκι γι' ἀπόψε. Θὰ κοιτάξω μήπως ξεμπερδέψω νωρίς.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θὰ σᾶς φυλάξουμε κανὰ ποτὸ τότε. 'Εντάξει; Καλὰ ποῦ τὸ θυμῆθηκα. 'Ωρα νὰ πᾶς γιὰ τὰ ποτά.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τώρα;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Αμ πότε; 'Η ὦρα περνάει. Στὴ γωνιά —θυμᾶσαι; Νὰ πεις ὅτι πᾶς ἀπὸ μένα.

ΠΗΤ

Πᾶμε μαζί —στὸ δρόμο μου εἶναι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Νὰ τοὺς κερδίσετε στὰ σβέλτα καὶ νὰ γυρίστε, κύριε Μπόουλς.

ΠΗΤ

Θὰ βάλω τὰ δυνατά μου. 'Αντε, γειὰ Στάνλεϋ.

('Ο Πήτ καὶ ὁ Μὰκ Κὰν βγαίνουν ἀριστερά, 'Ο Στάνλεϋ προχωράει κέντρο).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ζέστη ἀπόψε.

ΣΤΑΝΛΕΥ

(Στρέφει). Μὴ μὲ τριγυροφέρνεις.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πῶς εἶπατε;

ΣΤΑΝΛΕΥ

(Προχωράει στὸ προσκήνιο) .Δυστυχῶς, ἔχει γίνει ἕνα

λάθος. Είμαστε πλήρεις. Τὸ δωμάτιό σας εἶναι πιασμένο — τὸ δώσαμε σὲ ἄλλον. Καὶ ἡ κυρία Μπόουλις ξέχασε νὰ σᾶς τὸ πεῖ. Θὰ πρέπει νὰ κοιτάξετε πουθενὰ ἄλλου.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἔσεῖς εἶσατε ὁ ἀρμόδιος ἐδῶ;

ΣΤΑΝΛΕΎ

Ἐγώ. Ἐγώ εἶμαι ὁ ἀρμόδιος ἐδῶ. Δυστυχῶς, ἐσεῖς καὶ ὁ φίλος σας πρέπει νὰ κοιτάχτε ἄλλου γιὰ δωμάτιο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Σηκώνεται). Ἄ! Ξέχασα. Νὰ σᾶς εὐχηθῶ γιὰ τὰ γενέθλιά σας. (Ἄπλώνει τὸ χέρι). Χρόνια πολλά.

ΣΤΑΝΛΕΎ

(Ἀγνοεῖ τὸ ἀπλωμένο χέρι). Δὲν ξέρω ἂν εἶσατε κουφός.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κάθε ἄλλο — πῶς σᾶς ἤρθε; Ἰσα, ἴσα... οἱ αἰσθήσεις μου ὅλες θρίσκονται στὸ ζενίθ τους. Δὲν εἶναι κι' ἄσκημο, ἔ;... γιὰ ἄνθρωπο ποῦχει καθαντζάρει τὰ πενήντα. Τὰ γενέθλια ἔμωσ... ἄ!... Μεγάλη γιορτὴ κατ' ἐμένα. Κι ἄς μὴν τοὺς δίνουμε μεγάλη σημασία στίς μέρες μας. Ἡ γέννηση! Νὰ μὴν τιμήσουμε τὴ γέννησή μας! Εἶναι σὰ νὰ ξυπνᾶς τὴν ἀγγή. Μεγαλειό! Μερικοὶ δὲν τὸ θρίσκουνε τοῦ γούστου τους νὰ ξυπνᾶνε πρωτὶ — ἔχω ἀκούσει πολλοὺς νὰ τὸ λένε. Ὁ-ραῖα, λέγε, ξυπνᾶς — καὶ λοιπόν; Τὸ μούτρο σου πρησμένο, θὲς ξύρισμα, τὰ μάτια σου τσιμπλιασμένα, τὸ στόμα σου θρωμάει, οἱ παλάμες σου καταϊδρωμένες, ἡ μύτη σου ἔχει φράζει, τὰ πόδια σου ζέγγουν — τί εἶσαι δηλαδή; Ἐνα κουφάρι πὺ θέλει νίψιμο εἶσαι. Κάθε πὺ ἀκούω αὐτὴ τὴν ἀποφή, ἐγὼ χαίρουμαι. Γιατί ἐγὼ ξέρω τί πρᾶμα εἶναι νὰ σηκώνε-

σαι, καὶ ὁ ἥλιος νὰ λάμπει, ἡ μηχανὴ ἔξω νὰ κουρεύει τὸ γρασιδί, πουλάκια ἀποδῶ, πρασινάδα ἀποκεῖ, καμπάνες, τοματόζουμο.

ΣΤΑΝΛΕΎ

Ἔξω!

(Μπαίνει ὁ Μὰκ Κὰν μὲ μπουκάλες).

ΣΤΑΝΛΕΎ

Οἱ μπουκάλες ἔξω ἀποδῶ. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ἡ Ἀστυνομία νὰ σερβίρουμε ποτὰ ἐδωμέσα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τὸ ἠθικό σας εἶναι πολὺ πεσμένο σήμερα, κύριε Γουέμπερ. Καὶ μάλιστα πὺναι καὶ τὰ γενέθλιά σας, καὶ ἡ κακομοῖρα ἡ οἰκοδέσποινα σκοτώθηκε νὰ σᾶς σκαρώσει τὸ πάρτυ.

(Ὁ Μὰκ Κὰν ἔχει βάλει τίς μπουκάλες στὸ μπουφέ).

ΣΤΑΝΛΕΎ

Εἶπα νὰ πάρεις τίς μπουκάλες ἀπὸ δωμέσα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κύριε Γουέμπερ, κάθησε κάτω μιὰ στιγμὴ.

ΣΤΑΝΛΕΎ

Γιὰ νὰ τὰ ποῦμε ἔξω ἀπ' τὰ δόντια: ἐμένα δὲ μ' ἐνοχλεῖτε. Δὲ μὲ ἀπασχολεῖτε. Γιὰ μένα, εἶσατε, ἔνα θρώμικο ἀνέκδοτο — τίποτα παραπάνω. Ἀλλὰ ἔχω εὐθύνη ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους πὺ μένουν ἐδωμέσα. Ἐχουνε ζήσει ἐδωπέρα πάρα πολὺν καιρό, ἡ δσφρησή τους ἔχει νεκρωθεῖ. Ὅχι ἔμωσ καὶ ἡ δική μου. Καὶ κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ τοὺς ἐκμεταλλευτεῖ ὅσο θρίσκουμαι ἐδῶ. (Συνεχίζει, λιγότερο βίαια). Ἀφοῦ ἔτσι κι' ἄλλιως, τὸ σπίτι αὐτὸ δὲν κάνει γι' αὐτὸ πὺ θέλετε σεῖς. Δὲν πρόκειται νὰ θρεῖτε τίποτα ἐδωμέσα — ἄ-

πό καμιά άποψη. Καμιά. Γιατί δέ φεύγετε χωρίς πολλά-πολλά;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κύριε Γουέμπερ, κάτσε κάτω.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Όχι ζοριλίκια!... δέ θγάνετε τίποτα.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κάτσε κάτω.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Ποιός τό λέει;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Άν θές νά ξέρεις τήν άλήθεια Γουέμπερ, άρχιζεις νά μοδ τή δίνεις.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Μπά! Κοίτα κάτι...

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κάτσε κάτω!

ΣΤΑΝΛΕΥ

Όχι.

(Ό Γκόλντμπεργκ άναστενάζει, κάθεται δεξιά, στο τραπέζι).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μάκ Κάν.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Νάτ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ζήτα του νά καθίσει.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μάλιστα, Νάτ. (Προχωράει πρός τόν Στάνλεϋ).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μάς κάνετε τή χάρη νά καθίσετε;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Όχι. Δέν σάς τήν κάνω τή χάρη.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Καλά, ώραϊα. Πάντως, προτιμότερο νά καθόσασατε.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Έσϋ γιατί δέν κάθεσαι;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Όχι έγώ — έσϋ.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Νά μένει.

(Παύση).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Νάτ.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ναί.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δέν θέλει νά κάτσει.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιά ζήτησέ του το.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τοϋ τό ζήτησα.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ξανά.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Στόν Στάνλεϋ). Κάθισε.

ΣΤΑΝΛΕΥ

Γιατί;

ΜΑΚ ΚΑΝ
Γιὰ πιὸ ἀναπαυτικά.
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Καὶ σὺ.
(Παύση).
ΜΑΚ ΚΑΝ
*Ἐγινε. *Ἄν κάτσεις, θὰ κάτσω.
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
*Ἐσὺ πρῶτος.
(Ὁ Μὰκ Κὰν κάθεται ἀργά, ἀριστερὰ στὸ τραπέζι).
ΜΑΚ ΚΑΝ
*Ὡραῖα. *Ἐκατσα. Τώρα;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Κάτσατε; Κι οἱ δύο σας; Ξεκουραστήκατε;... *Ὡραῖα, ἄντε, δρόμο τώρα.
ΜΑΚ ΚΑΝ
(Σηκώνεται). *Ἔτσι ἔ; Μᾶς τὴν ἔπαιξες ἔ; Θὰ σοῦ τό-
νε κάνω γὼ νὰ ξεράσει σκατά.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
(Σηκώνεται). *Ἄσε. Τώρα σηκώθηκα ἐγώ.
ΜΑΚ ΚΑΝ
Κάτσε πάλι.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
*Ἐγὼ ἄμα ξεσηκωθῶ, ξεσηκώθηκα.
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο.

ΜΑΚ ΚΑΝ
(Προχωράει πρὸς τὸν Στάνλεϋ). *Ἀνάγκασες τὸν Κο
Γκόλντμπεργκ νὰ σηκωθεῖ.
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
(Μὲ φωνὴ ὄλο καὶ πιὸ ἔντονη). Καλὸ τοῦ κάνει.
ΜΑΚ ΚΑΝ
Κάτσε στὴν καρέκλα. *Ἐκεῖ.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Μὰκ Κὰν.
ΜΑΚ ΚΑΝ
Κάτσε ἐκεῖ ποῦ σοῦ λέγε.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
(Τὸν πλησιάζει). Γουέμπερ. (ἤσυχα). ΚΑΘΙΣΕ.
(Σιωπὴ. Ὁ Στάνλεϋ ἀρχίζει νὰ σφυρίζει τὴ μπαλλάν-
τα πάλι. Προχωράει ἀθίαστα, σὰ νὰ μὴ συμβαίνει τίποτα,
πρὸς τὴν καρέκλα πλάι στὸ τραπέζι. Οἱ ἄλλοι τὸν παρατη-
ροῦν. Ὁ Στάνλεϋ σταματᾷ τὸ σφύριγμα. Παύση. Κάθε-
ται).
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Τὸ καλὸ ποῦ σᾶς θέλω —φρόνιμα.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Γουέμπερ, τί ἔκανες χτές;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Χτές;
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Καὶ προχτές. Καὶ τί ἔκανες παρα-προχτές;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Δηλαδή, ποῦ τὸ πᾶς;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί μᾶς ἀπασχολεῖς Γουέμπερ; Γιατί μᾶς μπαίνεις στο
δρόμο μας, δλωνῶν μας;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἐγώ! Τί μου λέ-

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σοῦ τό λέω ἐγώ Γουέμπερ. Εἶσαι ρετάλι. Φλούδα. Τσόφλι.
Γιατί μᾶς μπαίνεις στά ρουθούγια; Γιατί πᾶς νά ζαβλακώ-
σεις τή νοικοκυρά σου, γριά γυναίκα;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Γιατί ἔτσι τοῦ ἀρέσει.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί φέρνεσαι ἔσκημα Γουέμπερ; Γιατί τόν ἀναγκάζεις,
γέρο ἄνθρωπο, νά βγαίνει ἔξω γιά σκάκι;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἐγώ!

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί φέρνεσαι στήν κοπέλλα σά νά ἔναι λεπρή; Δέν εἶναι
αὐτή λεπρή, Γουέμπερ. Ἄλλος εἶναι λεπρός.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τί διά-

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί φόραγες τήν περασμένη εδομάδα Γουέμπερ; Ποῦ φυλάς
τά ρούχα σου;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Γιατί παράτησες τήν ὀργάνωσή;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί θᾶλεγε ἡ φουκαριάρα ἡ μάνα σου, Γουέμπερ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Γιατί μᾶς πούλησες;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μέ ἔθιξες Γουέμπερ. Παίζεις ἄτιμο παιχνίδι.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἦλιου φαεινότερον!

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποιός νομίζεις πῶς εἶσαι;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιός νομίζεις πῶς εἶσαι;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Λάθος πόρτα θαρέσατε.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πότε ἦρθες ἐδῶ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Πέρσι.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐπί ποῦ ἦρθες;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Ἐπί ἄλλο μέρος.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί ἦρθες ἐδῶ;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Μέ πόναγαν τὰ πόδια μου.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί ἔμεινες;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Είχα πονοκέφαλο.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Πήρες τίποτα φάρμακο;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Ναί.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Τί;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Καθαριστικά άλατα.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Τί μάρκα; Ήνος ή Αντριους;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Ήν— Άν—
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Τό ανακάτεψες καλά; Είχε κάνει άφρό;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Γιά στάσου, για μιá στιγμή ρέ-
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Έκανε άφρό; Έκανε άφρό ή ΔΕΝ έκανε άφρό;
ΜΑΚ ΚΑΝ
Δέν ξέρει!
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Δέν ξέρεις. Άπό πότε έχεις νά κάνεις μπάνιο;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Κάνω κάθε-
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Όχι ψέματα.

ΜΑΚ ΚΑΝ
Πρόδωσες τήν όργάνωση. Τόν ξέρω έγώ.
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Δέ με ξέρεις!
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Μπορείς νά δεις χωρίς γυαλιά;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Τέλεια.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Πάρτου τά γυαλιά του.
(Ό Μάκ Κάν τοϋ άρπάζει τά γυαλιά του και, καθώς ό Στάνλεϋ σηκώνεται και άπλώνει νά τά πάρει, φέρνει τήν καρέκλα του στο προσκήνιο, κέντρο, στο κάτω μέρος τοϋ τραπεζιοϋ. Ό Στάνλεϋ ακολουθεί παραπατώντας. Χουφτιάζει τήν καρέκλα και μένει πεσμένος άπάνω της).
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Γουέμπερ, είσαι κάλπης.
(Οί δυό τους στέκουν δρθιοι άποπάνω του, άποδω κι' άποκει στην καρέκλα).
Άπό πότε έχεις νά πλύνεις φλυτζάνι;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Άπό τά περσινά Χριστούγεννα.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Ποϋ;
ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Κόρνερ Χάους.
ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
Ποϋ ήταν ή γυναίκα σου;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Σέ-
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 'Απάντησε.
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Στρέφει, κουλουριασμένος). Ποιά γυναίκα μου;
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Τι την έκανες τή γυναίκα σου;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Σκότωσε τή γυναίκα του!
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Γιατί σκότωσες τή γυναίκα σου!
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 (Κάθεται, πλάτη στο Κοινό). Ποιά γυναίκα;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Πώς τήν έσκότωσε;
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Πώς τήν έσκότωσες;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Τήν έπνιξες;
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Με άρσενικό;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Αυτός είναι.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Που είναι ή μάνα σου;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Στο Σανατόριο.

ΜΑΚ ΚΑΝ
 Μάλιστα!
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Γιατί δέν παντρεύτηκες;
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 'Η νύφη περίμενε στην πόρτα.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Παράτησες τή νύφη έξω άπ' τήν εκκλησία.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Τήν άφισε μπουκάλα.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Γουέμπερ. Γιατί άλλαξες τ' όνομά σου;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Είχα ξεχάσει τó άλλο μου.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Πώς λέγεσαι τώρα;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Τζο Σόουπ.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Μυρίζεις άμαρτία.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Μέχρι έμένα έφτασε ' θρώμα του.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Παραδέχεσαι έξωτερικές δυνάμεις;
 ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
 Τι;
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Παραδέχεσαι έξωτερικές δυνάμεις;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ίδου ή άπορία.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Παραδέχεσαι μιá εξωτερική δύναμη που φορτώνεται τις εϋ-
θύνες σου, που υποφέρει για λογαριασμό σου;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Είμαι άργά.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Άργά; Πάρα πολύ άργά! Από πότε έχεις να προσευχη-
θείς;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τόν έκοψε ιδρώτας!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Από πότε έχεις να προσευχηθείς;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τόν έκοψε ιδρώτας!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ο αριθμός 846 τί είναι: πιθανός ή άναγκαίος;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Τίποτα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Λάθος. Ο αριθμός 846 είναι τί; πιθανός ή άναγκαίος;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Όλα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Λάθος. Είναι άναγκαίος, αλλά όχι πιθανός.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Και τά δύο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Λάθος. Τί σε κάνει να νομίζεις πως ο αριθμός 846 είναι
κατ' ανάγκην πιθανός;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·

Πρέπει.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Λάθος. Μόνο κατ' ανάγκην άναγκαίος είναι. Δεχόμεθα τó
πιθανό μόνον έφόσον άναγνωρίσωμεν τó άναγκαίον. Ως ά-
ναγκαίος είναι και πιθανός, αλλά πότε άναγκαίος ως πιθα-
νός. Η άναγκαιότης προηγείται του πιθανού.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δίκαιο!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δίκαιο! Φυσικά δίκαιο! Έχουμε δίκη, Γουέμπερ, και σϋ
έχεις άδικο. Από πάνω μέχρι κάτω.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Στά πάντα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πού θα σε βγάλει ή άσέλγειά σου;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θά πληρώσεις.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σαβουρώνεις ξερή φρυγανιά.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μαγαρίζεις τις γυναίκες.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί δέν πληρώνεις τó νοίκι;

ΜΑΚ ΚΑΝ
Ντροπή της μάνας σου!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Γιατί σκαλλίζεις τή μύτη σου;

ΜΑΚ ΚΑΝ
'Απαιτώ δικαιοσύνη!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Τί επαγγέλεσαι;

ΜΑΚ ΚΑΝ
Τί λές για τήν πατρίδα μου;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Τί επαγγέλεσαι;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Παίζω πιάνο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Μέ πόσα δάχτυλα.

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Δίχως χέρια!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Καμιά κοινωνία δέ θά σέ δεχόταν. Ούτε καν ή Θεία Κοι-
νωνία.

ΜΑΚ ΚΑΝ
Είσαι προδότης ως τò κόκαλο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Τί φορείς για πτζάμα;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
Τίποτα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Γεμίζεις ζωνθια τὰ σεντόνια πού γεννήθηκες.

ΜΑΚ ΚΑΝ
Τί πρεσβεύεις για τήν αίρεση τών 'Αλδιγγιών;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Ποιός κατάβρεξε τò φράχτη στή Μελδούρνη;

ΜΑΚ ΚΑΝ
Τί λές για τόν μακαρία τή μνήμη 'Ολιβερ Πλάνκετ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Μίλα Γουέμπερ. Γιατί τò κλωσπούλι πέρασε τò δρόμο;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
'Ηθελε... ήθελε... ήθελε νά—

ΜΑΚ ΚΑΝ
Δέν ξέρει!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Γιατί τò κλωσπούλι πέρασε τò δρόμο;

ΣΤΑΝΛΕ·Υ·
'Ηθελε...

ΜΑΚ ΚΑΝ
Δέν ξέρει. Δέν ξέρει ποιό βγήκε πρώτα!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Ποιό βγήκε πρώτα;

ΜΑΚ ΚΑΝ
Τò κλωσπούλι; Τò αύγό; Ποιό βγήκε πρώτο;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ — ΜΑΚ ΚΑΝ
(μαζί) Ποιό βγήκε πρώτο; Ποιό πρώτο; Ποιό πρώτο;
(*Ο Στάνλεϋ ούρλιάζει)

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δέν ξέρει. Ή φάτσα σου πώς είναι; ξέρεις;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Εύπνα τον. Χώστου μιά θελόνα στο μάτι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Είσαι ασθένεια, Γουέμπερ. Είσαι απόπλυμα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ήπολειφάδι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ήλλά έμεις ξέρούμε τί σου άξίζει. Μπορούμε νά σέ εδου-
χίσουμε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τί λές για τήν Ήρλανδέζικη Ήντίσταση;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δέ μπορείς νά μās δαγκώσεις πιά. Τά δόντια σου τά προ-
νίσανε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πρόδωσες τή χώρα μας.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Προδίνεις τή γενιά μας.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιός είσαι, Γουέμπερ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πώς έχεις τήν έντύπωση πώς είσαι ζωντανός;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ήχεις πεθάνει.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ήχεις πεθάνει. Δέν μπορείς νά ζήσεις. Δέ μπορείς νά σκε-

φτεϊς. Δέ μπορείς ν' αγαπήσεις. Είσαι νεκρός. Είσαι μιά
πληγή μέ πύον. Δέν έχεις ύγρά μέσα σου. Μόνο μιά άπο-
φορά.

(Ή Στάνλεϋ κουλουριασμένος στήν καρέκλα. Ήναθωρεί
άργά - άργά, και κλωτσάει τόν Γκόλντμπεργκ στο στομάχι.
Ή Γκόλντμπεργκ πέφτει. Ή Στάνλεϋ σηκώνεται. Ή Μάκ
Κάν άρπάζει μιά καρέκλα και τή σηκώνει πάνω άπό τó κε-
φάλι του. Ή Στάνλεϋ άρπάζει μιά καρέκλα, τή σηκώνει και
προστατεύει τó κεφάλι του. Ή Μάκ Κάν και ó Στάνλεϋ φέρ-
νουν γύρους στο δωμάτιο).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σιγά Μάκ Κάν!

ΣΤΑΝΛΕΨ

(Στριφογυρίζοντας, ούρλιάζει μανιακά, μουντά).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ήούδα του κερατά!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ήσυχα Μάκ Κάν!

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ήλα ντέ!

ΣΤΑΝΛΕΨ

(Ούρλιάζει μαλακά, μουντά).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τόν έκοψε ιδρώτας!

ΣΤΑΝΛΕΨ

(Ούρλιάζει).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ήσυχα Μάκ Κάν.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τόν έκοψε ιδρώτας τó μούλο. — τó γουρούνι τής λάσπης.
(Ή΄ έξω άριστερά άκούγεται τύμπανο δυνατό, πού

πλησιάζει κατεβαίνοντας τή σκάλα. 'Ο Γκόλντμπεργκ παίρνει τήν καρέκλα από τὰ χέρια τοῦ Στάνλεϋ. 'Αφίνουν τίς καρέκλες στή θέση τους. Σταματοῦν. Μπαίνει ἡ Μέγκ με μακρὸ φόρεμα, κρατώντας τὸ ταμπούρλο καὶ τίς μπαγκέτες).

ΜΕΓΚ

'Εφερα καὶ τὸ ταμπούρλο. Ντύθηκα γιὰ τὸ πάρτυ.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Εξοχα.

ΜΕΓΚ

Σὰς ἀρέσει τὸ φόρεμά μου;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποίημα. 'Απ' ἄλλους κόσμους.

ΜΕΓΚ

Τὸ ξέρω. Μοῦ τῶχε φέρει ὁ μπαμπάς μου.

(Βάζει τὸ ταμπούρλο στὸ τραπέζι).

'Ωραῖο ἦχο δὲν ἔχει;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Καλὴ δουλειά. Μπορεῖ, ἀργότερα, μετὰ, ὁ Στάνλεϋ νὰ μᾶς παίξει κάνα κομματάκι.

ΜΕΓΚ

'Αχ, ναί. Θὰ παίξεις Στάν;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Μπορῶ νὰ ἔχω τὰ γυαλιά μου;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Α, μάλιστα.

('Απλώνει τὸ χέρι του στὸν Μὰκ Κάν, πού τοῦ δίνει τὰ γυαλιά).

Νάτα. 'Ορίστε.

(Τὰ δίνει στὸν Στάνλεϋ, πού ἀπλώνει τὸ χέρι του καὶ τὰ παίρνει).

'Ορίστε.

Λοιπόν. Γιὰ νὰ δοῦμε, τί διαθέτει ἡ κάβα μας... 'Α... φτάνουν γιὰ νὰ βουλιάξει καὶ βαπόρι ἀκόμη. 4 μπουκάλες σκωτσέζικο καὶ μιὰ ἱρλανδέζικο.

ΜΕΓΚ

Κύριε Γκόλντμπεργκ;... τί μὲ συμβουλεύετε νὰ πιῶ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποτήρια, ποτήρια πρῶτα. 'Ανοιξε τὸ σκωτσέζικο Μὰκ Κάν.

ΜΕΓΚ

(Στὸν μπουφέ). 'Εδῶ φυλάω τὸ καλὸ μου τὸ σερβίτσιο.

ΜΑΚ ΚΑΝ

'Εγὼ τὸ σκωτσέζικο δὲν τὸ πίνω.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Καλά, ἔχεις τὸ ἱρλανδέζικο.

ΜΕΓΚ

(Φέρνει τὰ ποτήρια). 'Εφτασαν.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Ωραῖα. Κυρία Μπόουλς, ἐγὼ λέω νὰ κάνει τήν πρόποση ὁ Στάν... τί λέτε;

ΜΕΓΚ

'Α, βέβαια. 'Αντε Στάνλεϋ, ἔλα.

('Ο Στάνλεϋ προχωράει ἀργὰ πρὸς τὸ τραπέζι).

Σὰς ἀρέσει τὸ φουστάνι μου, κύριε Γκόλντμπεργκ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Εχει πολὺ τύπο. Γιὰ κάντε μιὰ στροφή μιὰ στιγμούλα. Ἐέ-

ρω απ' αυτά, έχω κάνει και σε τέτοια δουλειά... για προχωρείστε προς τα δώ...

ΜΕΓΚ

*Αχ... όχι!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Τῆς δίνει μπατσάκι στον πσιινό).

ΜΕΓΚ

*Ωωωωωω!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Εμπρός, εμπρός, φέρε τή βόλτα σου. *Αντε, για να δούμε, για να δούμε... Μπράβο άέρας! Τί στήσιμο! Μάκ Κάν; *Η γνώμη σου; Κοντέσσα! Τό λιγώτερο κοντέσσα. Και τώρα μαντάμ μιά στροφή και βάδισμα προς την κουζίνα. Μπράβο κορμιστασιά!

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Στόν Στάνλεϋ). *Εμένα μου βάζετε απ' τό ιρλανδέζικο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μιά γλαδιόλα είσαστε, μιά γλαδιόλα.

ΜΕΓΚ

Στάν... πώς σου φαίνεται έσένα;... τό φορεμά μου;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τό ποτήρι τῆς κυρίας, τό ποτήρι τῆς κυρίας. *Ορίστε μαντάμ — τό ποτό σας.

ΜΕΓΚ

Μεραί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σηκώστε τά ποτήρια σας, κυρίες και κύριοι. *Αρχίζει η πρόποση.

ΜΕΓΚ

*Η Λούλου δέν ήρθε ακόμη.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πέρασε η ώρα. Λοιπόν; ποιός κάνει την πρόποση; Ποιός άλλος;... ποιός άλλος από σάς, κυρία Μπόουλς.

ΜΕΓΚ

*Εγώ!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποιός άλλος!

ΜΕΓΚ

Μά... τί να πώ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ό,τι νιώθετε. Αυτό που λέει η καρδιά σας.

(*Η Μέγκ δείχνει άβέβαιη).

*Ο Στάνλεϋ γιορτάζει. *Ο Στάνλεϋ, ο άνθρωπος σας. Κοιτάχτε τον. Κοιτάχτε τον και θα σάς έρθει. Μιά στιγμή, τό φώς πάρα είναι δυνατό. Σταθείτε, να δημιουργήσουμε ατμόσφαιρα. Μάκ Κάν, έχεις τό φακό σου;

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Βγάζει από την τσέπη του ένα ηλεκτρικό φαναράκι).

*Ορίστε.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σβύσε τά φώτα και άναψε τό φακό σου.

(*Ο Μάκ Κάν πάει στην πόρτα, σβύνει τό φώς, ανάβει τό φακό του και ρίχνει τό φώς πάνω στη Μέγκ. *Έξω απ' τό παράθυρο άχνοφωτίζει ακόμη).

*Όχι την κυρία, τον κύριο. Τά φώτα στόν έορτάζοντα!

(*Ο Μάκ Κάν γυρίζει τό φακό του στο πρόσωπο του Στάνλεϋ).

Και τώρα, κυρία Μπούλς, είμαστε δικοί σας.
(Παύση).

ΜΕΓΚ

Δέν ξέρω πώς ν' αρχίσω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κοιτάχτε τον. Κοιτάχτε τον και θα δείτε.

ΜΕΓΚ

Τὸ φῶς; Μήπως τὸν πειράζει;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἄχι, ὄχι. Συνεχίστε.

ΜΕΓΚ

Μάλιστα. Είναι... πολύ, πολύ συγκινητικό... ἔτσι ποῦμαστε ὅλοι μαζί ἀπόψε, σπίτι μου... σπίτι μου... και θέλω νὰ κάνω πρόποση γιὰ τὸν Στάνλεϋ και... πὺ γιορτάζει ἀπόψε... και ἔχει πιά τόσον καιρὸ κοντά μας πού... ἔτσι τώρα πιά... ὁ Στάνλεϋ εἶναι ἄνθρωπος δικός μου... ὁ δικός μου ὁ Στάνλεϋ. Και... ἐγὼ τὸ πιστεύω πὺ εἶναι καλὸ παιδί, κι' ἄς εἶναι κακὸς πότε - πότε.

(ἐπιδοκιμαστικὸ γέλιο ἀπὸ τὸν Γκόλντμπεργκ).

Και εἶναι ὁ μόνος Στάνλεϋ πὺ ξέρω, και τὸν ξέρω ἐγὼ καλύτερα ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, κι' ἄς μὴν τὸ παραδέχεται ὁ ἴδιος... («Μπράβο, μπράβο» ἀπὸ τὸν Γκόλντμπεργκ) ... και, ἐγὼ... μοῦρχεται νὰ κλάψω ἀπὸ εὐτυχία... ἐπειδὴ εἶναι κοντά μου και δὲν ἔχει φύγει... ἀπόψε στὰ γενέθλιά του... και ἐγὼ... τὸ κάθε τι μπορῶ νὰ κάνω γιὰ χάρη του — τὰ πάντα... Και σεις, ὅλοι σας, ... ἐδῶ ἀπόψε, ὅλοι τόσο καλοί... (λυγμοί) ...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τέλεια. Πολὺ ἁμορφος λόγος. Ἄναψε φῶτα Μὰκ Κάν.

(Ὁ Μὰκ Κάν πάει στὴν πόρτα. Ὁ Στάνλεϋ μένει ἀκίνητος).

Πολὺ ὠραία πρόποση.

(Τὸ φῶς ἀνάβει. Μπαίνει ἡ Λούλου, ἀπὸ τὴν πόρτα ἀριστερά.

Ὁ Γκόλντμπεργκ πασχίζει νὰ καλιμάρει τὴ Μέγκ).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐλάτε, ἐλάτε... κουράγιο... Ἐλα... ἔλα χαμόγελο — εγαίνει τὸ πουλάκι! Ἐτσι μπράβο. Ἄ! ἡ καλεσμένη μας. Σὰν τὰ χιόνια...

ΜΕΓΚ

Ἡ Λούλου.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Λούλου. Μὲ λένε Γκόλντμπεργκ. Γειά σου.

ΛΟΥΛΟΥ

Γειά.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Στάνλεϋ, ποτὸ στή μουσαφίρια. Ἄ, ἔχασες τὴν πρόποση ἀγαπητὴ μου... και τί πρόποση...

ΛΟΥΛΟΥ

Κρίμα!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Στάνλεϋ, ἔνα ποτὸ στήν καλεσμένη σου. Στάνλεϋ.

(Ὁ Στάνλεϋ δίνει ποτὴρι στή Λούλου). Ἐτσι. Τώρα, ψηλά τὰ ποτὴρια σας. Ὁλοι ἔρθιοι. Ἄχι, ὄχι ἐσὺ Στάνλεϋ. Ἐσὺ καθιστός.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Σωστά. Ὁ ἑορτάζων καθιστός.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δέν σέ πειράζει νά μείνεις γιά λίγο καθιστός; Θά πιούμε στην ύγειά σου.

ΜΕΓΚ

Άντε, πάμε.

ΛΟΥΛΟΥ

Πάμε.

(Ο Στάνλεϋ κάθεται σέ καρέκλα πλάι στό τραπέζι.)

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Έτσι. Καθιστός ε Στάνλεϋ. (Μπαίνει στό κέντρο).

Έν πρώτοις, επιθυμώ νά τονίσω ότι ποτέ μου δέν συγκινηθήκα τόσο κατάκαρδα όσο με την πρόποση που ακούσαμε. Πόσο συχνά, στίς μέρες μας και στους καιρούς που ζούμε, συναπαντηθήκατε με αληθινή, γνήσια αφοσίωση; Μιά φορά, ίσως, στη ζωή σας. Μέχρι πρό δλίγου, κυρίες και κύριοι, εγώ, καθώς και εσείς, τὸ ἴδιο πράμα ἀναρωτιόμουναι: πού πήγε ἡ ἀγάπη, ἡ ἀδολή ἀπλότητα, ἡ εἰδυλλιακὴ τρυφερότητα πού βλέπαμε στους παλαιότερους, αὐτὰ πού μᾶς ἐμάθαιναν οἱ μαμάδες μας ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τὰ πῆρε ὁ ἀνεμος.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Αὐτὸ ἀκριβῶς ἐνόμιζα κι' ἐγώ, μέχρι πρό δλίγου. Τί εἶναι ἡ ζωὴ; Ἐξω καρδιά, μιὰ θαρκάδα γιὰ ψάρωμα, λίγη κηπουρική... ἐγὼ καμάρωνα πάντα γιὰ τὸ περιβολάκι μου, πού τόχα σκαλίσαι με τὰ χέρια μου. Τέτοιος ἄνθρωπος εἶμαι, αὐτὰ προτιμῶ ἐγώ. Ποιότητα, ὄχι ποσότητα. Ἐνα ὠστενάκι, τὸ τσαγάκι μου, κανὰ βιβλίο ἀπὸ τὴ δανειστικὴ βιβλιοθήκη — και εἶμαι βασιλιάς. Ἄλλά, μόλις πρό δλίγου, ξανατονίζω: μόλις πρό δλίγου, ἡ κυρία τοῦ οἴκου εἶ-

πε τὸ λογίδριό της και, ἐμένα τουλάχιστον, με ἔβγαλε νὰ σου με τὸν πλοῦτο αἰσθημάτων πού φανέρωσα. Καλότυχος ἐκεῖνος πού ἔχει νὰ λαβαίνει. Αὐτὸ ἔχω νὰ πῶ.

(Παύση).

Πῶς νὰ σᾶς ἐκφράσω; Ὅλοι μας περιφέρουμε τὸ σαρκίον μας μέσα στόν κόσμο. Σὲ μαξιλάρι ὄρφανὸ πλαγιάζουμε εἰς. Μάλιστα!

ΛΟΥΛΟΥ

(Θαυμάζει). Μάλιστα λέει!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δεκτόν. Ὅμως, ἀπόψε διμῶς, Λούλου, Μὰκ Κὰν, σταθήκατε τυχεροί: μιὰ δέσποινα ἀνοιξε μπροστά μας τὴν καρδιά της, και μᾶς ἄφισε νὰ δοῦμε θησαυροὺς ἀφοσίωσης, θησαυροὺς πλουμιστοὺς σὰν τὰ φτερά τοῦ παγωνιοῦ, τὴν ἀφοσίωσή της πρὸς ἓνα συνάνθρωπό της. Στάνλεϋ! Τὰ ἐγκάρδια, ἐκ θάθους καρδίας συγχαρητήριά μου. Σοῦ εὐχουμαι, ἐκ μέρος τῆς παρρέας ἐδῶ, εὐτυχισμένα γενέθλια. Καὶ εἶμαι βέβαιος πῶς ποτὲ δέν ἦσουναι τόσο ὑπερήφανος ὅσο σήμερα. Ἐβίβα! Καὶ εἶθε εἰς ν' ἀνταμώσουμε εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Σαβαώθ!

(Λούλου και Μὲγχ χειροκροτοῦν).

Σβύσε τὰ φῶτα Μὰκ Κὰν, νὰ τσουγκρίσουμε.

ΛΟΥΛΟΥ

Τί θαῦμα λόγος!

(Ο Μὰκ Κὰν σβύνει τὰ φῶτα, ξαναγυρίζει, ἀνάθει τὸ φακὸ και φωτίζει τὸ πρόσωπο τοῦ Στάνλεϋ. Τὸ φῶς ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο ἔχει ἀδυνατίσει).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ψηλά τὰ ποτήρια. Στάνλεϋ — χρόνια πολλά.

ΜΕΓΚ
Χρόνια πολλά.

ΛΟΥΛΟΥ
Χρόνια πολλά.

ΜΕΓΚ
Νά ζήσεις νά τά κατοστήσεις Στάνλεϋ.
(^οΟλοι πίνουν).

ΜΕΓΚ
(Τόν φιλάει). Στάνλεϋ...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Φῶτα!

ΜΑΚ ΚΑΝ
Ἄμέσως! (Ἀνάβει φῶτα).

ΜΕΓΚ
Ἔλα νά τσουγκρίσουμε Στάν.

ΛΟΥΛΟΥ
Κύριε Γκόλντμπεργκ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Λέγε με Νάτ.

ΜΕΓΚ
(Στὸν Μάκ Κάν). Ἐμεῖς δὲν τσουγκρίσαμε.

ΛΟΥΛΟΥ
(Στὸν Γκόλντμπεργκ). Ἄδειο εἶναι τὸ ποτήρι σου! Νά
σοῦ βάλω;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Εὐχαρίστως.

ΛΟΥΛΟΥ
Ἔχεις ἕνα λέγειν ὅμως Νάτ... τὸ ξέρεις; Καλὲ ποῦ ἔμαθες
νά μιλάς ἔτσι;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Σοῦ ἄρεσε, ἔ;

ΛΟΥΛΟΥ
Οὔου.....

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Νά σοῦ πῶ... πρώτη φορά πού ἔβγαλα λόγο, ἦταν στὸν Σύλ-
λογο Ἡθῶν, στὸ Μπαίτηςγουώτερ. Ἀπίθανη εὐκαιρία. Ἀξέ-
χαστη δέ. Ἡ αἶθουσα φούλ. Αὐτά, βέβαια, πρὶν κάμπροσα
χρονάκια.

ΛΟΥΛΟΥ
Καὶ μὲ τί θέμα;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
Τὸ Ἀναγκαῖον καὶ τὸ Πιθανὸν — ἔκανε πάταγο. Ἀπὸ τό-
τε, μιλάω πάντα σὲ γάμους.
(Ὁ Στάνλεϋ ἀκίνητος, ὁ Γκόλντμπεργκ καθισμένος,
ἀριστερὰ στὸ τραπέζι. Ἡ Μέγκ εἶναι μὲ τὸν Μάκ Κάν
κάτω δεξιά, ἡ Λούλου κάτω ἀριστερὰ. Ὁ Μάκ Κάν
κρατᾷ τὴ μπουκάλα μὲ τὸ ἰρλανδέζικο ποτό. Βάζει στὸ
ποτήρι του).

ΜΕΓΚ
Γιὰ νά δοκιμάσουμε κι' ἀπὸ τὸ δικό σου.

ΜΑΚ ΚΑΝ
Στὸ ἴδιο ποτήρι;

ΜΕΓΚ
Ναί.

ΜΑΚ ΚΑΝ
Θὰ τ' ἀνακατέψεις — ἔχεις συνηθίσει;

ΜΕΓΚ
Ἄχι.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Φέρε τὸ ποτήρι σου.

(Ἡ Μέγκ κάθεται σὲ κουτὶ παπουτσιῶν, κάτω δεξιά.
Ἡ Λούλου, στὸ τραπέζι, ξαναβάζει ποτὰ στὸ ποτήρι
τοῦ Γκόλντμπεργκ καὶ στὸ δικό της. Δίνει τὸ ποτήρι
στὸν Γκόλντμπεργκ).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Εὐχαριστῶ.

ΜΕΓΚ

(Στὸν Μάκ Κάν). Δὲν ξέρω... κάνει λές ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Στὴ Λούλου:) Λούλου !... Ὅλο ζωντάνια εἶσαι, σὰ μπάλ-
λα. Ἔλα κάτσε στὰ γόνατά μου.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲ βαριέσαι...

ΛΟΥΛΟΥ

Δὲν ξέρω... κάνει λές ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δοκίμασε καὶ τὰ λέμε.

ΜΕΓΚ

(Πίνει). Πολὺ καλό.

ΛΟΥΛΟΥ

Καὶ ἂν μὲ γαργαλήσεις ; Θὰ πηδήξω ὡς τὸ ταβάνι.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πῶς μπορεῖς καὶ τὸ πίνεις ἔτσι χαρμάνι !... χαρὰ στὸ κου-
ράγιο σου.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἔλα, τί χάνεις ;

ΜΕΓΚ

(Στὸ Μάκ Κάν). Ἔλα κάτσε δῶ στὸ σκαμνί.

(Ἡ Λούλου κάθεται στὰ γόνατα τοῦ Γκόλντμπεργκ).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἔδῶ ;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐν τάξει ; Βολικὰ εἶναι ;

ΛΟΥΛΟΥ

Ναί, εὐχαριστῶ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Κάθεται). Βολικὰ εἶναι.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐέρεις κάτι : τὰ μάτια σου λένε πολλά.

ΛΟΥΛΟΥ

Μήπως καὶ τὰ δικά σου !...

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Βρίσκεις ;

ΛΟΥΛΟΥ

(Χαμογελάει). Ἄντε καλέ !

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποῦ τὸ βρήκες ;

ΜΕΓΚ

(Τοῦ ἀπαντᾷ). Μοῦ τῆδωσε ὁ μπαμπάς μου.

ΛΟΥΛΟΥ

Πῶς τὰ φέρνει ἡ τύχη ! Ποῦ τὸ περίμενα λοιπὸν νὰ γνωρί-
σω ἐσένα, ἀπόψε !

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Στὴ Μέγκ). Ἔχεις πάει ποτὲ στὴν Ἴρλανδία ;

ΜΕΓΚ

(Πίνει). *Όχι. Μόνο στην πλατεία Ίρλανδίας.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Στή Λούλου, πού κουνιέται). Μαλακώτερα. Θα στραπατσάρουμε κάνα παιδί.

ΜΕΓΚ

(*Όρθια). Θέλω χορό!

(Η Λούλου και ο Γκόλντιμπεργκ κοιτάζονται στα μάτια. *Ο Μάκ Κάν πίνει. *Η Μέγκ πλησιάζει τον Στάνλεϋ).

Στάνλεϋ! Χορό!

(*Ο Στάνλεϋ δέν κουνιέται. *Η Μέγκ φέρνει γύρο τὸ δωμάτιο, χορεύοντας μόνη, μετά πλησιάζει πάλι τὸν Μάκ Κάν, πού τῆς γεμίζει τὸ ποτήρι τῆς. Κάθεται).

ΛΟΥΛΟΥ

(Στὸν Γκόλντιμπεργκ). Λοιπόν, ξέρεις κάτι;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί;

ΛΟΥΛΟΥ

Σοῦχω ἐμπιστοσύνη ἐσένα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Σηκώνει τὸ ποτήρι του).

ΛΟΥΛΟΥ

Παντρεμένος εἶσαι;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ήμουνα. Καὶ μετὶ γυναίκα! *Α, αὐτὸ νὰ τ' ἀκούσεις: Παρασκευὴ ἀπόγευμα ἀπαραίτητα, ἔκανα τὸν περιπατάκο

μου στὸ πάρκο... μετὰ τὰ πόδια — κάνε μου μιὰ χάρη, κάτσε λίγο στὸ τραπέζι, ἔ;

(*Η Λούλου κάθεται στὸ τραπέζι. *Ο Γκόλντιμπεργκ, τεντώνεται καὶ συνεχίζει).

*Έναν μικρὸ περιπατάκο — λόγοι ὑγείας. Χαιρέταγα τ' ἀγοράκια, τὰ κοριτσάκια — δέν ἔκανα ποτέ μου διακρίσεις — καὶ μετὰ, πίσω πάλι, στὸ ξύλινο σπιτάκι μας, μετὰ τὴν πλακὲ στέγη. «Σίμου», φώναζε ἡ γυναίκα μου, «ἄντε, θὰ κρυώσει τὸ φαί». Καὶ στὸ τραπέζι, σερβιρισμένο τί, ἂν ἀγαπᾷς; ἀγοράκια τουρσί, μιὰ γεύση δηλαδή, οὔτε στὸν ὕπνο σου...

ΛΟΥΛΟΥ

*Εγὼ νόμιζα πὼς σέ λένε Νάτ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ε, τοῦ λόγου τῆς μετὰ φώναζε Σίμου.

ΛΟΥΛΟΥ

Καὶ στοίχημα πὼς ἦσουν καλὸς σύζυγος.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ἐπρεπε νὰ βλεπες τὴν κηδεῖα τῆς.

ΛΟΥΛΟΥ

Γιατί;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(*Αναστενάζει καὶ κουνάει τὸ κεφάλι του). Αὐτὴ ἦταν κηδεῖα.

ΜΕΓΚ

(Στὸν Μάκ Κάν). *Ο πατέρας μου ἦταν νὰ με πάει στὴν Ίρλανδία μιὰ φορά. Τελικὰ ὅμως πῆγε μόνος του.

ΛΟΥΛΟΥ

(Στὸν Γκόλντιμπεργκ). *Αραγε νὰ με ἤξερες ὅταν ἦμουνα μικρὸ κοριτσάκι;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ήσουνα καλὸ κοριτσάκι ;

ΛΟΥΛΟΥ

*Αλλά !

ΜΕΓΚ

Δηλαδή, δὲν εἶμαι καὶ σίγουρη πὼς πήγε...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μπορεῖ νᾶπαιζα τὰ βαρελάκια μαζί σου...

ΛΟΥΛΟΥ

Μπορεῖ... πράγματι.

ΜΕΓΚ

*Ἐμένα ἔμωσ δὲ μὲ πήρε.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ἡ τὸ ἄλλο παιχνίδι. «*Ὁπα ἢ νυφίτσα».

ΛΟΥΛΟΥ

*Υπάρχει τέτοιο παιχνίδι ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Αλλά !

ΜΑΚ ΚΑΝ

Καὶ γιατί νὰ μὴ σὲ πάρει ;

ΛΟΥΛΟΥ

Μή ! Γαργαλιέμαι !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δική σου δουλειά.

ΛΟΥΛΟΥ

Λοιπὸν ἔμένα πάντα μοῦ ἄρεσαν οἱ ὄριμοι. Ξέρουν νὰ σὲ καλοπιάνουν.

(*Αγχαλιάζονται).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ξέρω ἓνα καλὸ μαγαζάκι... στὸ Ροσκηρή, τῆς κυρᾶς - Νόλαν.

ΜΕΓΚ

*Ὅταν ἤμουνα μικρούλα, στὴν κάμαρή μου ἔδην νύχτα ἔκαιγε καντήλι.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μιὰ φορὰ μάλιστα τὸ ξενύχτησα κειμέσα, μὲ τὴν παρέα. Τραγούδι καὶ ποτό, ἔδην νύχτα.

ΜΕΓΚ

Καὶ ἢ νταντὰ μου θυμᾶμαι, ξαγρύπναγε μαζί μου καὶ μοῦ τραγούδαγε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Καὶ τὸ πρωτὶ, μιὰ τηγανιά λιανόφαρα... *Ἐνῶ τώρα ;...

ΜΕΓΚ

*Ἡ καμαρούλα μου ἦτανε τριανταφυλλιά. Μὲ τριανταφυλλὶ ταπέτο καὶ τριανταφυλλιὲς κουρτίνες, καὶ τὸ δωμάτιο γεμάτο κουτιὰ ποῦ παίζουσαν μουσική... μ' αὐτὰ μ' ἔπαιρνε ὁ ὕπνος. Καὶ ὁ πατέρας μου ἦταν μεγάλος γιατρός. Γι' αὐτὸ ἤμουνα πάντα μου γερή, εἶχα περιποίηση, ἀδερφούλες καὶ ἀδερφάκια, κάθε δωμάτιο κι' ἀπὸ ἓνα. Καὶ ἔδην τὰ δωμάτια βαμμένα, ἄλλο χρῶμα τὸ καθένα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Ὁ χῶματα τῆς πατρικῆς μου χώρας τοῦ Τάλαμορ ! Ποῦ εἰσαστε ;

ΜΕΓΚ

(Στὸν Μὰκ Κὰν). Γιὰ θάλε καμιὰ σταγόνα, νὰ δοῦμε τί θὰ γίνουμε...

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Τῆς γεμίζει τὸ ποτήρι τραγουδώντας). Δόξα, δόξα, στοὺς ἱρλανδοὺς ἀντάρτες.

ΜΕΓΚ

Τί νόστιμη φωνή !...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μάκ Κάν... για ρίξε κανά τραγούδι.

ΛΟΥΛΟΥ

Έρωτικό.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Απαγγέλλει). Τή νυχτιά που ο καφερός ο Πάντου χτυπημένος βρέθηκε, ή παρέα δλη πήγε να τον δει.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Έρωτικό είπαμε !

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Τραγουδάει δυνατά).

Ό παράδεισος έχαθη όπως λέν, από τη γή.
Μην πιστέψετε καλοί μου τέτοιο ψέμα,
μόνο πάρτε το δρομάκι που οδηγεί
στο Μπέν Κλαίη την κοιλάδα, πλάι στο ρέμα.
Στά μισά του δρόμου για το Κόουντ Χιλλ
τον παράδεισο, το ξέρω, θάβρεις να σε καρτερεί,
το νεράκι μουρμουρίζει σε διάφανη πηγή,
γύρνα πίσω, γύρνα πίσω αγάπη μου καλή,
γύρνα πίσω, γύρνα πίσω, εις τη γή την πατρική.

ΛΟΥΛΟΥ

(Στον Γκόλντμπεργκ). Λοιπόν είσαι δλόιδος με το πρώτο μου άμόρε. Φτυστός.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Αυτό να λέγεται.

ΜΕΓΚ

(Σηκώνεται). Θέλω να παίξω ένα παιχνίδι !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Παιχνίδι ;

ΛΟΥΛΟΥ

Τί παιχνίδι ;

ΜΕΓΚ

Ό,τι παιχνίδι.

ΛΟΥΛΟΥ

(Χοροπηδάει). Έλα, ναί, παιχνίδι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί παιχνίδι ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Κρυφτούλι.

ΛΟΥΛΟΥ

Τυφλόμυγα !

ΜΕΓΚ

Ναί !!!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θέλετε να παίξουμε τυφλόμυγα ;

ΛΟΥΛΟΥ — ΜΕΓΚ

Ναί !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Έντάξει. Τυφλόμυγα. Έμπρός, σηκωθείτε.

(Σηκώνεται). Μάκ Κάν ! Στάνλεϋ — Στάνλεϋ !

ΜΕΓΚ

Στάνλεϋ ! Σήκω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί έχει ;

ΜΕΓΚ

Στάνλεϋ, θα παίξουμε. Έλα τώρα, μην κάνεις μούτρα, Στάνλεϋ.

ΛΟΥΛΟΥ

*Αγτε, έλατε !

(‘Ο Στάνλεϋ και ο Μάκ Κάν σηκώνονται).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Έτσι. Λοιπόν ; ποιός τά φυλάει πρώτος ;

ΛΟΥΛΟΥ

*Η κυρία Μπόουλς.

ΜΕΓΚ

Νά μου λείπει.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Έσύ, έσύ.

ΜΕΓΚ

*Εγώ ;

ΛΟΥΛΟΥ

(Βγάξει τó μαντήλι της άπ’ τó λαιμό της). *Έλα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πώς παίζεται αυτό τó παιχνίδι ;

ΛΟΥΛΟΥ

(‘Ενώ δένει τó μαντήλι της στα μάτια της Μέγκ). Δέν έχετε ξαναπαίξει τυφλόμυγα — άκίνητη κυρία Μπόουλς. *Άμα σέ άγγίξει, τά φυλάς έσύ. Μόλις της δέσουμε τά μάτια, δέν κάνει ν’ άλλάξης θέση — θά μείνεις άκίνητος. *Άν σέ πιάσει, τά φυλάς. (Στή Μέγκ) : Στροφή τώρα. (Σηκώνει τó χέρι της με τά δάχτυλα άνοιγμένα). Πόσα είν’ τούτα ;

ΜΕΓΚ

Δέ βλέπω.

ΛΟΥΛΟΥ

*Εντάξει.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Εντάξει. *Όλοι πάρτε θέσεις. Μάκ Κάν, Στάνλεϋ. Στόπ ! *Ακίνητοι τώρα. Πάμε.

(‘Ο Στάνλεϋ είναι κάτω δεξιά. *Η Μέγκ άρχίζει νά περπατάει γύρω. *Ο Γκόλντμπεργκ πασπατεύει τó μπράτσο της Λούλου. *Η Μέγκ άγγίξει τόν Μάκ Κάν).

ΜΕΓΚ

Σέ τσάκωσα !

ΛΟΥΛΟΥ

Βγάλε τó μαντήλι !

ΜΕΓΚ

*Άχ, ώραϊα μαλλιά !

ΛΟΥΛΟΥ

(Της λύνει τó μαντήλι). *Έτσι.

ΜΕΓΚ

*Έσύ’ σαι !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Η σειρά σου Μάκ Κάν.

ΛΟΥΛΟΥ

(‘Ενώ τού δένει τó μαντήλι). *Έτσι. Για γύρνα. Πόσα είν’ τούτα ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Μακάρι νάδλεπα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Εντάξει. *Αλλάχτε θέσεις δλοι. *Ωραϊα. Στόπ ! *Ακίνητοι ! (‘Ο Μάκ Κάν άρχίζει νά κινείται).

ΜΕΓΚ

*Άχ, θαύμα !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

'Ήουχία ! τς, τς, τς. 'Όριστε, πάλι αποξαρχής. 'Αλλάχτε θέσεις. Στόπ. 'Ακίνητοι.

('Ο Μάκ Κάν αρχίζει να γυρίζει γύρω. 'Ο Γκόλντμπεργκ πασπατεύει τὸ μπράτσο τῆς Λούλου. 'Ο Μάκ Κάν πλησιάζει τὸ Στάνλεϋ. 'Απλώνει τὸ χέρι του καὶ ἀγγίζει τὰ γυαλιὰ του).

ΜΕΓΚ

*Αχ, ὁ Στάνλεϋ !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Στὴ Λούλου). Τὸ κάνεις κέφι ;

ΜΕΓΚ

'Η σειρά σου Στάν.

('Ο Μάκ Κάν βγάζει τὸ μαντήλι).

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Στὸν Στάνλεϋ). Νὰ σοῦ βγάλω τὰ γυαλιὰ σου.

(Τὰ παίρνει).

ΜΕΓΚ

Δόστε μου τὸ μαντήλι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Σφίγγει τὴ Λούλου) : Δέστε του τὸ μαντήλι κυρία Μπόουλς.

ΜΕΓΚ

Αὐτὸ κάνω.

(Στὸν Στάνλεϋ).

Μπορεῖς νὰ δεις τὴ μύτη μου ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δὲ μπορεῖ, ἄντε. 'Έτοιμοι ; 'Όραϊα. 'Αλλάχτε θέσεις. Στόπ. 'Ακίνητοι.

('Ο Στάνλεϋ στέκει, τυφλωμένος. 'Ο Μάκ Κάν πιασπατάει ἀργά, φτάνει πίσω ἀριστερά. Σπάζει τὰ γυαλιὰ τοῦ Στάνλεϋ, χτυπώντας τὸν σκελετό. (→ σω κίνα)) 'Η Μέγκ βρίσκεται κάτω ἀριστερά, ἡ Λούλου καὶ ὁ Γκόλντμπεργκ ἀπάνω κέντρο, καὶ οἱ δύο μαζί. 'Ο Στάνλεϋ ἀρχίζει νὰ κινεῖται, πολὺ ἀργά, πρὸς τὰ ἀριστερά. 'Ο Μάκ Κάν παίρνει τὸ ταμπούρλο καὶ τὸ βάζει μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ Στάνλεϋ. 'Ο Στάνλεϋ τὸ πατάει, τὸ πόδι του χώνεται μέσα, καὶ πέφτει, μὲ τὸ πόδι του μαῖγκωμένο στὸ ταμπούρλο).

ΜΕΓΚ

*Ω !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σεσεε !

('Ο Στάνλεϋ σηκώνεται. 'Αρχίζει νὰ προχωράει πρὸς τὴ Μέγκ, σέρνοντας μαζί του τὸ ταμπούρλο. Τὴ φτάνει. Σταματάει. Τὰ χέρια του ἀπλώνονται πρὸς τὸ μέρος τῆς, ἀγγίζουν τὸ λαιμὸ τῆς. 'Αρχίζει νὰ τὴ στραγγαλίζει. 'Ο Μάκ Κάν καὶ ὁ Γκόλντμπεργκ χύνονται ἀπὸ κοντὰ καὶ τὸν πετᾶνε κάτω).

Σ Κ Ο Τ Α Δ Ι

('Απὸ τὸ παράθυρο δὲ μπαίνει τώρα καθόλου φῶς. 'Η Σκηνη ἀπόλυτα σκοτεινὴ).

ΛΟΥΛΟΥ

Τὰ φῶτα !

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί ἔγινε ;

ΛΟΥΛΟΥ

Τὰ φῶτα !

Μιά στιγμή !
 Πόναι τος ;
 *Άσε με !
 Ποιός είσαι ;
 Ποιός με πιάνει !
 Πόναι τος ;
 Γιατί έσθυσε τὸ φῶς ;
 Πόναι ὁ φακός σου ;
 (Ὁ Μάκ Κάν ανάθει τὸ φακὸ καὶ φωτίζει κατὰμουτρα τὸν Γκόλντμπεργκ).
 *Ὁχι ἀπάνω μου !
 (Τὸ φῶς μετατοπίζεται. Τὸ χέρι τοῦ Μάκ Κάν κά-
 που χτυπάει, ὁ φακός πέφτει κάτω καὶ σβύνει).
 Ὁ φακός μου !
 *Ὁχου...
 Πόναι ὁ φακός σου ; Βρὲς τὸ φακὸ σου.
 Δὲν τὸν βρῖσκω.

ΜΑΚ ΚΑΝ

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

ΜΑΚ ΚΑΝ

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

ΛΟΥΛΟΥ

ΜΑΚ ΚΑΝ

ΜΕΓΚ

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

ΜΑΚ ΚΑΝ

ΛΟΥΛΟΥ

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

ΜΑΚ ΚΑΝ

ΛΟΥΛΟΥ
 Σφίξε με ! Σφίξε με.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Σκύψε... γονάτισε. Ψάξε καὶ σύ.
 ΛΟΥΛΟΥ
 Δὲ μπορῶ.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 *Έσθυσε.
 ΜΕΓΚ
 Τὸ φῶς γιατί έσθυσε ;
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 *Ήουχία, ἔλοι ! Βοηθάτε τον νὰ βρεῖ τὸ φακὸ.
 (Σιωπή. Ὁ Μάκ Κάν καὶ ὁ Γκόλντμπεργκ, γονατισμέ-
 νοι, ξεφυσοῦν καὶ γρυλλίζουν. Ξαφνικά, ἀπὸ τὸ πίσω
 μέρος τοῦ δωματίου, ἀκούγεται ἓνα κοφτὸ, στακάτο, πα-
 ρατεταμένο τα - τα, ἀπὸ ξύλο ποὺ χτυπάει πάνω στὸ
 πλάι τοῦ ταμπούρλου. Σιωπή. Ἡ Λούλου ποὺ μιξο-
 κλαίει).
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 *Αποδῶ. Μάκ Κάν.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 *Έδῶ.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 *Ἴσα πάνω μου, ἴσα πάνω μου. *Αποδῶ.
 (Ὁ Γκόλντμπεργκ καὶ ὁ Μάκ Κάν προχωροῦν πρὸς τὰ
 πάνω, ἀριστερὰ στὸ τραπέζι. Ὁ Στάνλεϋ κινεῖται πρὸς
 τὰ κάτω, δεξιὰ τοῦ τραπεζιοῦ.
 Ἡ Λούλου τὸν βλέπει ξαφνικά νὰ προχωράει καταπά-
 νω της, θγάζει μιὰ φωνή καὶ λιποθυμᾷ. Ὁ Γκόλντ-

μπεργκ και ο Μάκ Κάν σκοντάφτουν ο ένας στον άλλον).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τ' είν' αυτό ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιός είναι ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τ' είν' αυτό ;

(Μέσα στο σκοτάδι, ο Στάνλεϋ σηκώνει τη Λούλου και τη βάζει πάνω στο τραπέζι).

ΜΕΓΚ

'Η Λούλου ήταν !

('Ο Γκόλντμπεργκ και ο Μάκ Κάν προχωρούν κάτω, δεξιά).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πούναι τη ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Έπεσε.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πού ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Κάπου έδω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Βοήθα να τή σηκώσουμε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Προχωράει κάτω άριστερά). Δεν τή βρίσκω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κάπου έδω είναι.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δέν είναι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Προχωράει κάτω άριστερά). Δέ μπορεί.

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Αφαντη έγινε.

('Ο Μάκ Κάν βρίσκει το φακό στο πάτωμα, τον ανάβει. Φωτίζει το τραπέζι και τον Στάνλεϋ. 'Η Λούλου είναι ξαπλωμένη πάνω στο τραπέζι, με πόδια και χέρια άνοιγμένα οά φτερά. 'Ο Στάνλεϋ είναι σκυμένος άπό πάνω της. Μόλις τον πιάσει το φως, ο Στάνλεϋ αρχίζει να χαχανίζει.

'Ο Γκόλντμπεργκ και ο Μάκ Κάν κινούνται προς το μέρος του. 'Ο Στάνλεϋ πισοπατάει, χαχανίζοντας, με το φως πάντα στο πρόσωπό του. Τον ακολουθούν, άπάνω άριστερά.

'Ο Στάνλεϋ άκουμπάει στο άνοιγμα της κουζίνας πάντα χαχανίζοντας. Το φως πλησιάζει πολύ στο πρόσωπό το. Το χαχανητό του γίνεται πιό διαπεραστικό, και μεγαλώνει, καθώς κολλάει με πλάτη στον τοίχο. Οι σιλουέττες των άλλων δύο, καθώς συγκλίνουν, κρύβουν τον Στάνλεϋ).

ηρτη
υάνα
υρόνα
Αλλά
οχι
χουδι

Λ Υ Λ Λ Ι Λ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Τὸ ἄλλο πρωί.

Μπαίνει ἀπὸ ἀριστερὰ ὁ Πήτ, μὲ ἔφημερίδα, καὶ κάθεται στὸ τραπέζι. Ἀρχίζει νὰ διαβάζει. Ἀπὸ τὸ παραθυράκι τῆς κουζίνας ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς Μέγκ.

ΜΕΓΚ
Στάν, ἐσύ 'σαι;

(Παύση).

Στάν;

ΠΗΤ

Ναί;

ΜΕΓΚ

'Εσύ 'σαι;

ΠΗΤ

'Εγώ εἶμαι.

ΜΕΓΚ

(Παρουσιάζεται στὸ παραθυράκι τῆς κουζίνας).

'Α, ἐσύ. Μοῦ τέλειωσαν τὰ κόρν - φλέγκς.

ΠΗΤ

'Ε... τίποτ' ἄλλο ἔχεις;

ΜΕΓΚ

Τίποτα.

ΠΗΤ

Τίποτα;

ΧΑΡΟΛΑΝΤ ΠΙΝΤΕΡ

ΜΕΓΚ
Μιά στιγμή. (Χάνεται απ' τὸ παραθυράκι, μπαίνει ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς κουζίνας).
Πῆρες ἔφημερίδα;

ΠΗΤ
Ναί.

ΜΕΓΚ
Καλή;

ΠΗΤ
Καλούλα.

ΜΕΓΚ
Εἶχα ἓνα πιάτο τηγανιτά, τὰ φάγανε οἱ ξένοι μας.

ΠΗΤ
Ἄ...

ΜΕΓΚ
Ἔχει κάμποσο τσάι στὴν τσαγέρα πάντως.
(Τοῦ βάζει τσάι).
Βγαίνω γιὰ ψώνια. Νὰ σοῦ πάρω τίποτα νόστιμο. Τὸ κεφάλι μου... πάει νὰ σπάσει ἀπ' τὸν πονοκέφαλο.

ΠΗΤ
Κοιμήθηκες σὰν κούτσουρο ἀπόψε.

ΜΕΓΚ
Ἔλα!

ΠΗΤ
Ξερή.

ΜΕΓΚ
Θάμωνα κουρασμένη.
(Ρίχνει μιὰ ματιὰ γύρω στὸ δωμάτιο, βλέπει τὸ σπασμένο ταμπούρλο στὸ τζάκι).
Ἄχ, κοίτα.

ΠΑΡΤΥ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ

(Σηκώνεται, πάει καὶ τὸ παίρνει).
Τὸ ταμπούρλο... ἔσπασε.
(Ὁ Πῆτ ἀναθωρεῖ).
Γιατί ἔσπασε;

ΠΗΤ
Ποῦ νὰ ξέρω...
(Ἡ Μέγκ τὸ χτυπάει μὲ τὰ δάχτυλα).

ΜΕΓΚ
Παίζει ὁμως κι ἔτσι...

ΠΗΤ
Ἔ, θὰ πάρεις ἄλλο.

ΜΕΓΚ
(Λυπημένα). Φαίνεται θᾶσπασε στὸ πάρτυ. Πότε δμως... ἐγὼ δὲν τῶδα.
(Τὸ ἀφίνει).
Κρίμα.

ΠΗΤ
Ἔ, θὰ πάρεις ἄλλο Μέγκ.

ΜΕΓΚ
Στὰ γενέθλιά του μιὰ φορὰ τὸ χάρηκε... Τί λές; Ὅπως τῶθελα.

ΠΗΤ
(Διαβάζοντας). Ναί.

ΜΕΓΚ
Μὴν τὸν εἶδες;... κατέβηκε;
(Ὁ Πῆτ δὲν ἀπαντᾷει).
Πῆτ.

ΠΗΤ
Ἔ;

ΜΕΓΚ
Μήν τόν είδες —κατέβηκε;
ΠΗΤ
Ποιός;
ΜΕΓΚ
'Ο Στάνλεϋ.
ΠΗΤ
'Οχι.
ΜΕΓΚ
Οϋτ' εγώ. *Έπρεπε νάχει σηκωθεί κι αυτό τὸ παιδί. Θ' ἀρ-
γήσει γιὰ τὸ πρωινό του.
ΠΗΤ
'Αφοῦ δὲν ἔχει πρωινό...
ΜΕΓΚ
Ναί, ἀλλὰ δὲν τὸ ξέρει. Θὰ πάω νὰ τὸν φωνάξω.
ΠΗΤ
(Σβέλτα). *Οχι, νὰ μὴν πᾶς Μέγκ. *Αστονε νὰ κοι-
μηθεῖ.
ΜΕΓΚ
'Αφοῦ μόνος του τὸ λέει πὼς παρακοιμάται.
ΠΗΤ
'Αστονε νὰ κοιμηθεῖ... σήμερα. *Ασε.
ΜΕΓΚ
'Ανέβηκα πὶδ πρὶν μὲ τὸ τσάι του, ἀλλὰ μοῦ ἀνοιξε τὴν πόρ-
τα ὁ κύριος Μάκ Κάν. Εἶχανε κουβέντα εἶπε. Εἶπε θὰ τοῦ
κάνει ἐκεῖνος τσάι. Φαίνεται σηκώθηκε γωρὶς. Δὲν ξέρω
τί κουβεντιάσανε. Μοῦρθε παράξενο. Κάθε πού πάω νὰ τὸν
ξυπνήσω, ὁ Στάνλεϋ κοιμάται τοῦ καλοῦ καιροῦ. Καὶ σή-
μερα... τὸν ἄκουσα πού μιλοῦσε...

(Παύση).
'Εσὺ τί λές;... γνωρίζονται; *Εγὼ λέω εἶναι παλιοὶ φίλοι.
'Ο Στάν εἶχε πολλοὺς φίλους — τὸ ξέρω αὐτό.
(Παύση).
Δὲν τοῦδωσα τὸ τσάι του. Εἶχε πιεῖ. Ξανακατέβηκα, κι ἔ-
πιασα πάλι τὴ δουλειά μου. Φαίνεται ὁ Στάνλεϋ ξανακοι-
μήθηκε.
(Παύση).
ΠΗΤ
Πότε θὰ πᾶς γιὰ τὰ ψώνια σου, Μέγκ;
ΜΕΓΚ
'Αχ, ναί, πρέπει.
(Παίρνει τὴν τσάντα).
'Εχω ἕναν πονοκέφαλο...
(Πάει στὴν πίσω πόρτα, σταματάει ἀπότομα, στρέφει).
Εἶδες τί εἶναι ἀπέξω σήμερα;
ΠΗΤ
Τί;
ΜΕΓΚ
'Εκεῖνο τὸ μεγάλο αὐτοκίνητο;
ΠΗΤ
Ναί.
ΜΕΓΚ
Χτές δὲν ἦταν ἐδῶ. Μήπως... τὸ κοίταξες... μέσα;
ΠΗΤ
'Εριξα μιὰ ματιά.
ΜΕΓΚ
(Πλησιάζει ἀναστατωμένη, ψιθυριστά). Εἶναι τίποτα
μέσα;

ΠΗΤ
 Τίποτα;
 ΜΕΓΚ
 Μέσα.
 ΠΗΤ
 Δηλαδή τί μέσα;
 ΜΕΓΚ
 Μέσα. Έχει τίποτα;
 ΠΗΤ
 Τί δηλαδή;
 ΜΕΓΚ
 Μήπως αυτό... αυτό να πούμε... μήπως είναι κανένα καρ-
 τσι μέσα;
 ΠΗΤ
 Καρότσι;
 ΜΕΓΚ
 Ναί.
 ΠΗΤ
 Δεν είδα τίποτα τέτοιο.
 ΜΕΓΚ
 Δεν Ι... σίγουρος;
 ΠΗΤ
 Τί τὸ θέλει τὸ καρότσι ὁ κύριος Γκόλντμπεργκ;
 ΜΕΓΚ
 Γκόλντμπεργκ;
 ΠΗΤ
 Δικό του είναι τὸ αὐτοκίνητο.
 ΜΕΓΚ
 Δικό του!... (ἀνακουφισμένη). ὦ... Δεν τῶξερα πὼς εἶναι
 δικό του.

ΠΗΤ
 Δικό του βέβαια...
 ΜΕΓΚ
 ὦ... Πῆρα μιὰ τρομάρα...
 ΠΗΤ
 Τί ἀναστατώθηκες;
 ΜΕΓΚ
 Τί τρομάρα πῆρα!... ὦ... Ἡσύχασα.
 ΠΗΤ
 ὦ... ἄντε νὰ πάρεις λίγο ἀέρα.
 ΜΕΓΚ
 Ναί. Θὰ πάω. Πάω. Θὰ πάω καὶ γιὰ τὰ ψώνια.
 (Πάει πρὸς τὴν πίσω πόρτα.
 Ἀπάνω ἀκούγεται μιὰ πόρτα ποὺ κλείνει μὲ πάταγο.
 Ἡ Μὲγκ στρέφει).
 ΜΕΓΚ
 Ὁ Στάνλεϋ. Κατεβαίνει. Τώρα; Τί πρωινὸ νὰ τοῦ κάνω;
 (Ὁρμάει στὴν κουζίνα).
 Πῆτ, τί νὰ τοῦ ἐτοιμάσω;
 (Κοιτάζει ἀπὸ τὸ παραθυράκι).
 Κόρν - φλέγκς δὲν ἔχει.
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 (Καὶ οἱ δύο κοιτάζουν τὴν πόρτα.
 Μπαίνει ὁ Γκόλντμπεργκ. Σταματᾷε στὸ κατώφλι. Κα-
 θῶς ἀντικρῶζει τὸ βλέμα τους, χαμογελάει).
 ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Τί βλέπω! Ἐπίσημη ὑποδοχή!

ΜΕΓΚ

Σᾶς πῆρα γιὰ τὸ Στάνλεϋ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Βρίσκετε νὰ μοιάζουμε;

ΜΕΓΚ

*Όχι, ὄχι, ἴσα - ἴσα. Εἴσαστε... διαφορετικοί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Προχωράει). Διαφορετικοί στὴν κοψιά. Φυσικά.

ΜΕΓΚ

(Μπαίνει ἀπὸ τὴν κουζίνα).

Νόμιζα πὼς κατέβαινε γιὰ τὸ πρωῖνό του. Δὲν ἔφαγε τὸ πρωῖνό του ἀκόμη.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πολὺ ὠραῖο τσάι κάνει ἡ γυναίκα σας, κύριε Μπόουλς, τὸ ξέρετε;

ΠΗΤ

Ναί, καμιά φορά. Καμιά φορά τὸ ξεχνάει.

ΜΕΓΚ

Τὸν εἶδατε; Θᾶρθει κάτω;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κάτω; Καὶ βέβαια θᾶρθει κάτω. Τέτοια ἡλιόλουστη ἡμέρα, μπορεῖ νὰ μὴν ἔρθει κάτω; Θὰ σηκωθεῖ στὸ πι καὶ φί.

(Κάθεται στὸ τραπέζι).

Καὶ μὲ τέτοιο μπρέκφαστ πού τὸν περιμένει!

ΜΕΓΚ

Κύριε Γκόλντμπεργκ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ναί;

ΜΕΓΚ

Δὲν τῶξερα πὼς ἦταν δικό σας τὸ ἀμάξι ἀπέξω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σᾶς ἀρέσει;

ΜΕΓΚ

Λέτε μήπως νὰ πᾶτε γιὰ βόλτα;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Στὸν Πήτ). Γερὸ ἀμάξι, ἔ;

ΠΗΤ

Γυαλιστερό - γυαλιστερό.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τὸ παλιὸ πράμα εἶναι καὶ καλό. Ἐέρω τι σᾶς λέω. Καὶ εὐρύχωρο, μπροστὰ καὶ πίσω.

(Χαϊδεύει τὴν τσαγέρα).

Καίει ἀκόμα ἡ τσαγέρα. Λίγο τσάι, κύριε Μπόουλς;

ΠΗΤ

Μπά, εὐχαριστῶ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Ἐνῶ βάζει τσάι). Τὸ ἀμάξι αὐτό; Μ' ἔχει θγάλει παληκάρι.

ΜΕΓΚ

Λέτε νὰ πᾶτε βόλτα μήπως;

(Ἐὸ Γκόλντμπεργκ δὲν ἀπαντάει. Πίνει τὸ τσάι του).

ΜΕΓΚ

Ἐγὼ νὰ πηγαίνω.

(Πᾶει στὴν πίσω πόρτα, στρέφει:).

Πήτ, ἄμα κατέθει δ Στάνλεϋ...

ΠΗΤ

Ναί;

ΜΕΓΚ

Πές του δέν θ' ἀργήσω.

ΠΗΤ

*Έννοια σου.

ΜΕΓΚ

(‘Ο νοῦς της ἀλλοῦ). Δέν θ' ἀργήσω.
(Βγαίνει).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Πίνει τσάι). Καλή γυναίκα. Συμπαθητική γυναίκα.
Και ἡ μητέρα μου τὸ ἴδιο ἦτανε. Ἡ γυναίκα μου - τάλε -
κοτάλε.

ΠΗΤ

Πῶς εἶναι σήμερα;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποιός;

ΠΗΤ

‘Ο Στάνλεϋ. Καλύτερα;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(‘Αθέβαια). *Έ... λίγο καλύτερα, νομίζω... λίγο καλύτερα. Φυσικά, δέν εἶμαι ὁ ἀρμόδιος —τί ξέρω ἐγὼ ἀπ' αὐτά, ἄς ποῦμε... Τὸ σωστὸ θάτανε νὰ τὸν κοιτάξει ἕνας ποῦ νά... μμμμμ —ὀπεύθυνος— μὲ τίς ἀνάλογες γνώσεις... ἕνας καλὸς γιατρός, δόκτωρ μᾶλλον. Αὐτὸς θὰ ἐκφέρει γνώμη.

ΠΗΤ

Ναί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πρὸς ὥρας πάντως, τὸν προσέχει ὁ Ντέρμοτ. Τοῦ... τοῦ κρατάει συντροφιά.

ΠΗΤ

Ντέρμοτ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ναί.

ΠΗΤ

Πολὺ ἄσκημο πράμα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(‘Αναστενάζει). Ναί. Τὸ πάρτυ φαίνεται... τοῦ ἔδωσε τὸ τελικὸ χτύπημα...

ΠΗΤ

Μὰ τί ἔπαθε;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κατάρρευση, κύριε Μπόουλς. Ξεκάθαρα... Νευρική κατάρρευση.

ΠΗΤ

Μά, ἔτσι ξαφνικά. Τί τὴν προκάλεσε ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Σηκώνεται. Πάει πρὸς τὴν κουζίνα).

Αὐτὸ τὸ πράμα, κύριε Μπόουλς, δέν μπορείς νὰ ξέρεις ποτέ ἀπὸ ποῦ σοῦρχεται. Μάλιστα, μόλις προχτὲς τὸ κουβεντιάσαμε μ' ἕνα φίλο μου —γιὰ κάποια ἄλλη περίπτωση δηλαδή. *Οχι τελείως ἴδια φυσικά, πάντως... παρεμφερῆ... παρεμφερέστατη...

(Σταματάει, συλλογισμένος).

Τέλος πάντων. Μοῦ ἔλεγε ὁ φίλος αὐτὸς πῶς ἄλλοτε ἐπέρχεται σιγὰ - σιγὰ ἄς ποῦμε... μέρα τὴν ἡμέρα μεγαλώνει και δόστου και δόστου... μέρα τὴν ἡμέρα. Και ἄλλες φορές παρουσιάζεται ἔτσι, διὰ μιᾶς - πάφ!... στὰ καλά καθούμενα. Σπᾶνε τὰ νεῦρα. Πῶς θὰ τὸ πάθεις, ποτέ δὲ μπορείς νᾶσαι σίγουρος... πάντως ὁμως, γιὰ ὀρισμένα ἄτομα, ἡ κατάληξη εἶναι φανερή... ἀπὸ τὴν ἀρχή.

ΠΗΤ

Γεγονός;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Βέβαια. Αυτός ο φίλος μου —μου μιλούσε επ' αυτού τις προάλλες.

(Στέκει για λίγο άμήχανος. Μετά θγάζει τσιγαροθήκη, παίρνει τσιγάρο:)

Πάρε ένα τούρκικο.

ΠΗΤ

Μπά, όχι... δέν τὰ καπνίζω αὐτά.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐγώ, μιὰ στίς τόσες κερνιέμαι ἕνα τσιγαράκι. Ἐνα τούρκικο ἴσως, εἶτε (κάνει στράκα μὲ τὰ δάχτυλα) εἶτε...

ΠΗΤ

Τί νύχτα κι' αὐτή...

(Ὁ Γκόλντμπεργκ ἀνάθει τὸ τσιγάρο του μὲ ἀναπτήρα).

Ἀνοίγω τὴν ἐξώπορτα, δλα τὰ φῶτα σβυστά. Ρίχνω ἕνα κέρμα στὸν αὐτόματο μετρητή, μπαίνω μέσα, καὶ τὸ πάρτυ εἶσε σκολάσει.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Ἐρχεται πρὸς τὸ προσκήνιο). Ρίξατε κέρμα στὸν μετρητή;

ΠΗΤ

Ναί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Καὶ τὰ φῶτα ἀναψαν.

ΠΗΤ

Ναί. Καὶ μετὰ μπῆκα δωμέσα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Γελάκι). Κι' ἐγώ θάπαιρνα ὄρκο πὼς εἶχε καὶ ἀσφάλεια.

ΠΗΤ

(Συνέχεια). Ἐδωμέσα - νέκρα. Ἴψοτα δὲν ἀκουγόταν. Ἀνέβηκα λοιπὸν ἀπάνω, καὶ στὴ σκάλα ἀπαντηθήκαμε μὲ τὸ φίλο σας —τὸν Ντέρμοτ— καὶ μοῦ τὰ εἶπε.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Κοφτά). Ποιός;

ΠΗΤ

Ὁ φίλος σας... ὁ Ντέρμοτ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Βαρεία). Ντέρμοτ. Μάλιστα.

(Κάθεται).

ΠΗΤ

Μερικὲς φορές ὅμως, λένε, τοὺς περνάει... Ἐ; Ἀηλαδή, νὰ ποῦμε, μποροῦν νὰ γιαντρευτοῦν... νὰ γίνουν καλά... Ἐ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Νὰ γίνουν καλά... Βέβαια. Καμιά φορὰ συμβαίνει. Γιαντρεύονται... Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς.

ΠΗΤ

Μπορεῖ, ἄς ποῦμε, καὶ νᾶχει συνέρθει τώρα... τί λέτε;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐνδέχεται. Ἐνδέχεται.

(Ὁ Πήτ σηκώνεται, παίρνει τὴν τσαγέρα καὶ τὸ φλυτζάνι).

ΠΗΤ

Ἐν δὲν ἔχει καλύτερέψι μὲχρι τὸ μεσημέρι, θὰ πάω νὰ βρῶ κανὰ γιαντρό.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Ἀπότομα). Γιὰ δλα ἔχει ληφθεῖ πρόνοια, κύριε Μπόουλς. Μὴν ἀνησυχεῖτε ἐσεῖς.

ΠΗΤ

(Δύσπιστος). Δηλαδή;
(Μπαίνει ο Μάκ Κάν με δυο θαλίτσες).

Έτοιμοι;

(Ο Πήτ πάει την τσαγέρα και τὰ φλυτζάνια στην κουζίνα. Ο Μάκ Κάν πάει αριστερά, αφήνει τις θαλίτσες. Μετά πάει στο παράθυρο και κοιτάζει έξω).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Λοιπόν;

(Ο Μάκ Κάν δέν απαντάει).

Μάκ Κάν. Σε ρώτησα: λοιπόν.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Χωρίς νά γυρίσει). Τί λοιπόν;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δέν κατάλαβα αυτό τὸ «τί».

(Ο Μάκ Κάν δέν απαντάει. Μετά, γυρίζει και κοιτάζει τὸν Γκόλντμπεργκ ἄγρια).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐγὼ ἀπάνω δέν ξαναπηγαίνω.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐγὼ ἀπάνω δέν ξαναπηγαίνω.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί γίνεται ἀπάνω;

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Προχωράει πρὸς τὸ προσκήνιο).

Ἦσυχασε τώρα. Τοῦ κόπηκε ἐκεῖνο τό... τά... τὸ μιλητό — ἔχει λίγη ὥρα.

(Ἀπὸ τὸ παραθυράκι τῆς κουζίνας, ἀπαρατήρητος, ὁ Πήτ παρακολουθεῖ).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Και πότε θάναί ἔτοιμος;

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Σκοτεινιασμένος). Νά πᾶς νά δεῖς μόνος σου ἄμα θέλεις.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί ἔχεις ἐσύ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Ἦσυχά). Τοῦ ἔδωσα...

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τοῦ ἔδωσα τὰ γυαλιά του.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δέ χάρηκε;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ὁ σκελετός ἔχει σπάσει.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πότε ἔσπασε;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πάλευε νά συνταιριάξει τὰ μάτια του πάνω στο σκελετό. Ὅταν ἔφυγα συνέχιζε.

ΠΗΤ

(Στὴν πόρτα τῆς κουζίνας).

Κάπου ἔχουμε λίγο σελλοτέηπ. Μποροῦμε νά τὰ κολλήσουμε.

(Ο Γκόλντμπεργκ και ὁ Μάκ Κάν γυρίζουν και τὸν κοιτάζουν. Παύση).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σελλοτέηπ; *Όχι, άφίστε κύριε Μπόουλς. *Ίσα - ίσα, καλύτερα νά μπλέξει και νά ξεχάστει, άστον... νά μείνει ο νοϋς του μακριά άπ' άλλες σκέψεις.

ΠΗΤ

(Προχωράει στο προσκήνιο). Και γιατρό;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Είπαμε: έχει ληφθει πρόνοια για όλα.

(*Ο Μάκ Κάν πάει δεξιά, στο κουτί τών παπουτσιών, εγάζει μιá θούρτσα και αρχίζει νά θουρτσιίζει τά παπούτσια του).

ΠΗΤ

(Προχωράει πρὸς τὸ τραπέζι). Χρειάζεται γιατρό.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποιὸς λέει ὄχι! Τὸ ρυθμίσάμε κι' αὐτό. Θά τὸν ἀφίσουμε λί-
γο νά συνέρθει πρῶτα και μετὰ θά τὸν πάω ἐγὼ στὸν Μόντυ.

(Παύση. *Ο Μάκ Κάν γυαλίζει τὰ παπούτσια του).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Λοιπόν; *Η κυρία Μπόουλς βγήκε νά ψωνίσει για τὸ με-
σημέρι ὑποθέτω...

ΠΗΤ

Ναί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κρίμα. *Εμείς μάλλον θάχουμε φύγει.

ΠΗΤ

Αέτε;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τὸ μεσημέρι; μάλλον θάχουμε φύγει ἐμείς.

(Παύση).

ΠΗΤ

*Άς εἶναι... *Εγὼ νά κοιτάξω τὸ περιβολάκι μου στὸ μεταξύ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Στὸ μεταξύ;

ΠΗΤ

Ποῦ θά περιμένουμε.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θά περιμένουμε τί;

(*Ο Πήτ πάει πρὸς τὴν πίσω πόρτα).

Δὲν θά γυρίσετε στὴ δουλειά σας;

ΠΗΤ

Μπά, ὄχι ἀκόμη. Μόλις τὸν δεῖτε και κατεβεί, θάλτε μου μιá
φωνή... ἔτσι κύριε Γκόλντμπεργκ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Σοβαρά). Θάχετε δουλειά φούλ σήμερα, στὴν πλάζ... με
τέτοια ζέστη... *Άλλοι ξαπλωμένοι, άλλοι θά κολυμπάνε.
Τέτοια ζωὴ δόσμου ἐμένα. Και οἱ σαιζ - λόγγκ; *Ετοιμες οἱ
σαιζ - λόγγκ;

ΠΗΤ

Τίς ἔχω θγάλει άπ' τὸ πρωτ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Και τὰ εἰσιτήρια; Ποιὸς μαζεύει τὰ εἰσιτήρια; Ποιὸς μαζεύει
τὰ εἰσιτήρια;

ΠΗΤ

*Όλα κανονισμένα, ἔγνοια σας κύριε Γκόλντμπεργκ, μὴ σὰς
άπασχολεῖ αὐτό. Θά ξαναγυρίσω.

(Βγαίνει. *Ο Γκόλντμπεργκ, σηκώνεται, πάει στὸ πα-
ράθυρο και τὸν παρακολουθεῖ. *Ο Μάκ Κάν, στὸ τραπέζι ἄ-

ριστερά, κάθεται, παίρνει την εφημερίδα και αρχίζει να την κόβει λουρίδες).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Όλα έτοιμα;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ναί.

(Ο Γκόλντμπεργκ προχωράει προς το τραπεζάκι, βα-
ρύθυμος. Καθώς κάθεται δεξιά, βλέπει με τί έχει καταπινα-
στεί ο Μάκ Κάν).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σταμάτα πιά αυτό το πράμα!

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τί;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Συνέχεια αυτό το πράμα! Παιδαριωδίες χωρίς λόγο. Άπο-
λύτως χωρίς κανένα λόγο!

ΜΑΚ ΚΑΝ

Έσένα τί σ' έπιασε σήμερα;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Έρωτήσεις, όλο έρωτήσεις είσαι. Πάψε πιά να με ρωτάς.
Τί νομίζεις πως είμαι;

(Ο Μάκ τον κοιτάζει έξεταστικά. Όστερα διπλώνει
την εφημερίδα, με τις λουρίδες μέσα).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Έντάξει. Τώρα;

(Παύση. Ο Γκόλντμπεργκ άκουμπάει πίσω στην κα-
ρέκλα. Με τὰ μάτια κλειστά).

Τώρα;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Κουρασμένα). Τώρα - τί;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τί κάνουμε τώρα; Θα περιμένουμε, ή πάμε να τον πάρουμε
σηκωτόν;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Όποτε θές να πās να τον πάρεις σηκωτόν;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θέλω να ξεμπερδεύω.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ευνόητο.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Λέγε: θα περιμένουμε, ή θ' άνεβοϋμε να τον μεταφέρουμε;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Τον κόβει). Δεν ξέρω γιατί, αλλά νιώθω μιὰ εξάν-
τληση... νιώθω μιὰ στάλα... δεν μουχει ξανατύχει.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Έτσι;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πολύ σπάνια.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Πετάγεται πάνω. Πάει πίσω άπ' την καρέκλα του.
Σφυριχτά).

Άντε! Να ξεμπερδεύουμε και δρόμο! Να τὸ τελειώνουμε
και δρόμο. Να τελειώνουμε και να φύγουμε.

(Παύση).

Να πάω άπάνω;

(Παύση).

Νάτ!

(‘Ο Γκόλντμπεργκ κάθεται καμπουριασμένος. ‘Ο Μάκ Κάν γλυστράει πλάι του).

Σίμυ!

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

(‘Ανοίγει τὰ μάτια του. Τόν κοιτάζει κατάματα).

Πώς με είπες;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιός;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Φωνικά). Μήν τὸ ξαναπείς.

(ἀρπάζει τὸν Μ. Κάν ἀπὸ τὸ λαιμό).

ΑΥΤΟ ΔΕ ΘΑ ΤΟ ΞΑΝΑΠΕΙΣ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Τρέμει. Σριφογυρίζει προσπαθώντας νὰ τοῦ ξεφύγει).

Νάτ, Νάτ, Νάτ, ΝΑΤ! Νάτ σὲ είπα. Μιά ἐρώτηση ἔκαμα Νάτ. Μὰ τὸ θεό. ‘Ερώτησα, αὐτὸ ἴναι ὄλο, ἐρώτηση ἔκαμα, καταλαβαίνεις, μὲ νοιώθεις;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Τὸν σπρώχνει πέρα). Τί ἐρώτηση;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θὰ ἀνέβω ἀπάνω;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

(‘Απότομος). ‘Απάνω; Μὰ ἐσὺ ἀπάνω δὲν ξαναπᾶς, είπες.

ΜΑΚ ΚΑΝ

‘Εγώ; Γιατί; Τί...

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μόνος σου τὸ είπες!

ΜΑΚ ΚΑΝ

‘Εγώ! Είπα τέτοιο πράμα!

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Δὲν τῶπες;

ΜΑΚ ΚΑΝ

(‘Απὸ τὸ πάτωμα ὅπου βρίσκεται, ἀπευθύνεται γύρω, γενικά) : Ποιός τῶπε αὐτό; ‘Εγώ ποτέ μου δὲν τῶπα! Θ’ ἀνέβω τώρα.

(Χύνεται πρὸς τὴν πόρτα ἀριστερά).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Περίμενε.

(‘Ακουμπάει τὰ χέρια του στὰ χερούλια τῆς πολυθρόνας).

‘Ελα δῶ.

(‘Ο Μάκ Κάν πλησιάζει πολὺ ἀργά).

Θέλω τὴ γνώμη σου. Γιὰ ρίξε μιὰ ματιὰ στὸ στόμα μου μέσα.

(‘Ανοίγει διάπλατα τὸ στόμα του).

Κοίταξε καλά.

(‘Ο Μάκ Κάν κοιτάζει).

Καταλαβαίνεις τώρα;

(‘Ο Μάκ Κάν κοιτάζει).

Εἴρεις; ‘Εχω ὅλα μου τὰ δόντια. ‘Απ’ τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκα. Δὲ μουχει πέσει οὔτε ἓνα. Τίποτα. (Σηκώνεται). Γι’ αὐτὸ ἔφτασα ἐδῶ ποὺ ἔφτασα, Μάκ Κάν. Γιατί ἔχω σιδερένια υἱεία. ‘Ολη μου τὴ ζωὴ, αὐτὸ ἔλεγα πάντα. ‘Εμπρός, θάρρος, παίξε τὸ παιχνίδι σου. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴ μητέρα σου. Μέχρι τέρμα. Κράτα τὴν παράδοση, τὴν παράδοση Μάκ Κάν, δὲ θὰ θγείς λάθος. ‘Αμ τί νομίζεις,

πώς εγώ είμαι αυτοδημιούργητος; Καθόλου. "Ήμouνα υπάκουος: σήκω - σήκω, κάτσε - κάτσε. 'Από σχολείο; Μή μου λές έμένα για σχολείο. 'Αριστοϋχος σε δλα. Και γιατί; Γιατί σου τονίζω συνέχεια, πρόσεχέ με, έχουμε παράδειγμα;... Στις ενέργειές μου, στη νοοτροπία μου. Νά αποστηθίζεις. Ποτέ σου μην κρατάς σημειώσεις. 'Αποστήθιζε. Και να φυλάγεται — όχι πολύ ρίσκο. Και θα δεις πως σωστά μιλάω. Γιατι πιστεύω πως ο κόσμος... (άνέφραστος). Γιατι πιστεύω πως ο κόσμος... (άπελπισμένος). **ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΤΕΥΩ ΠΩΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ... (Χαμένα).**

(Κάθεται στην καρέκλα).

Κάτσε Μάκ Κάν, κάτσε έδω, να σε βλέπω.

('Ο Μάκ Κάν γονατίζει μπροστά στο τραπέζι. 'Ο Γκόλντμπεργκ με σιγουριά που δλο και μεγαλώνει). 'Ο πατέρας μου μου είχε πεί. Μπέν, Μπέν, είπε, έλα δω. Ψυχοραγούσε. 'Εγονάτισα εγώ... δίπλα του —μέρα - νύχτα. Δεν είχα κι' άλλον... Με συχωράς Μπέν, είπε, και να παραβλέπεις. Να μπαμπά. "Αντε σπίτι τώρα, στη γυναίκα σου. Θα πάω μπαμπά. Να φυλάγεται απ' τους άλχητες, τους 'Εθραίους ζητιάνους, και τους τραμπούκους. Δεν ανάφερε δνόματα. 'Εγώ ξόδεψα τη ζωή μου δουλεύοντας τους άλλους, είπε, και δεν ντρέπουμε. Κάνε το καθήκον σου, και κρύβε τις αντιρρήσεις σου. Λέγε πάντα καλημέρα στο γείτονα. Ποτέ, ποτέ μην ξεχνάς τη φαμίλια σου, γιατί αυτή είναι ο δράχος, ο θεσμός, ο πυρήνας. "Αν βρεθείς ποτέ σε δυσκολία, ο θεός Μπάρνυ θα σε καθοδηγήσει στο σωστό δρόμο. "Έπεσα στα γόνατα.

(Γονατίζει, κατάφατσα στον Μάκ Κάν).

'Ορκίστηκα πάνω στο άγιο βιβλίο, και ήξερα πλέον ποιά λέξη πρέπει ναχω πάντα μπροστά μου: Σε βα σ μ ό ς.

Γιατί, Μάκ Κάν — (μαλακά) ... Σίμονς... πριν απ' τον πατέρα σου ποιός έζησε; 'Ο πατέρας του. Και πριν από κείνον ποιός; Πριν από κείνον;

(Στο κενό. Θριαμβευτικά).

Πριν απ' τον πατέρα του πατέρα σου ποιός ήταν! —ή μάνα του πατέρα του πατέρα σου! 'Η προ-προμάμη σου.

(Σιωπή. Σηκώνεται άργά).

Γι' αυτό εγώ έφτασα έδω που έφτασα, Μάκ Κάν. Γιατι πάντα μου είχα γερή κράση. Το πιστεύω μου: Σκληρή δουλειά, καλή ζωή. 'Αρρώστεια τί θα πει δεν ξέρω.

(Κάθεται).

Πάντως, για φύσηξέ με. (Παύση). Φύσα μέσα στο στόμα μου.

('Ο Μάκ Κάν σηκώνεται δρθιος, άκουμπάει τα χέρια στα γόνατά του, σκύβει και φυσάει μέσα στο στόμα του Γκόλντμπεργκ).

Κι' άλλη μία... την τελευταία.

('Ο Μάκ Κάν ξαναφυσάει. 'Ο Γκόλντμπεργκ άνασαινει θαθειά, χαμογελάει).

'Οραία.

(Μπαίνει η Λούλου. 'Ο Μάκ Κάν τους κοιτάζει, μετά πάει στην πόρτα).

ΜΑΚ ΚΑΝ

('Από την πόρτα). Πέντε λεπτά. Μόνο. (Βγαίνει).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Για έλα δω.

ΛΟΥΛΟΥ

Ποιός ο λόγος;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ελα δω.

ΛΟΥΛΟΥ

Νά `μένει.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί τρέχει; Κάνεις μούτρα στο θείο Νάτ;

ΛΟΥΛΟΥ

Φεύγω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Κάτσε νά παίξουμε μιά παρτίδα ραμπί πρώτα... νά θυμηθούμε τὰ παληά μας.

ΛΟΥΛΟΥ

*Από παιχνίδια είμαι ίσαμ' ἐδῶ - ἄσε με.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ελα τώρα!... Κορίτσι πράμα, ἐπάνω στις φουσοδεντρίες σου και νά μή γουστάρεις τὰ παιχνίδια!

ΛΟΥΛΟΥ

Πολύ τόν ἔξυπνο μάς κάνεις...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποιός εἶπε πῶς δέν τὰ γουστάρεις; Τὰ παιχνίδια...

ΛΟΥΛΟΥ

Γιατί δηλαδή, νομίζεις πῶς είμαι σάν τις ἄλλες;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ἔτσι εἶναι κι' οἱ ἄλλες; Σάν και σένα;

ΛΟΥΛΟΥ

Δέν κοιτάζω τί κάνουν οἱ ἄλλες κοπέλλες.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Οὔτε κι' ἐγώ. Πιτέ μου δέν ἄγγιξα ἄλλη.

ΛΟΥΛΟΥ

(Στενοχωρημένη). Τά θῆλεγε ὁ πατέρας μου, ἂν ἤξερε;... *Ἄσε ὁ *Ἐντι...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ἐντι;

ΛΟΥΛΟΥ

*Ὁ πρώτος μου ἔρωτας... ὁ *Ἐντι.

Ἐἴχαμε τις πιὸ ἀγνές σχέσεις... πολὺ τζέντλεμαν κύριος. Δέν ἔμπαινε νυχτιάτικα στοῦ δωμάτιό μου με τὸ χαρτοφύλακα στοῦ χέρι.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Και ποιός ἀνοιξε τὸ χαρτοφύλακα; Ἐγὼ ἢ ἐσύ; Λούλου... Λουλούκα... ἔλα... περασμένα ξεχασμένα, ἄντε, γιὰ χάρη μου. *Ελα, ἕνα φιλάκι και νά ξαναγαπήσουμε.

ΛΟΥΛΟΥ

Οὔτε νά σ' ἄγγιξω.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Και σήμερα φεύγω!...

ΛΟΥΛΟΥ

Φεύγεις;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σήμερα.

ΛΟΥΛΟΥ

(Με θυμὸ πού ὄλο και μεγαλώνει).
Με ἐκμεταλλεύτηκες γιὰ μιά νύχτα! *Ἐνα φλέρτ ἦταν αὐτὸ και τίποτ' ἄλλο!... *Ἐκανες τὸ κέφι σου, και τώρα ἀντί...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ποιός ἐκμεταλλεύτηκε ποιόν;

ΛΟΥΛΟΥ

Μέ έκμεταλλεύτηκες. Ὑπουλα. Μέ θρήκες σέ στιγμή άδυ-
ναμίας και μ' έριξες!...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐγώ; Μονάχη σου έπεσες.

ΛΟΥΛΟΥ

Ναι! Μέ τσάκωσες άνυπεράσπιστη —τή στιγμή πού ειχα
κατεβασμένα τά όπλα μου...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐ... έγώ στα κατέβασα;

ΛΟΥΛΟΥ

Ἄλλά! ποιός; Ἐκόρσες τι σιχαμερή σου δίψα. Μοῦ έμαθες
πράματα πού ένα κορίτσι δέν έπιτρέπεται νά τά ξέρει άν
δέν κάνει τρεις γάμους τουλάχιστον.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐραία. Ἐμαθες και πέντεπραματάκια, και παραπονιέσαι!
(Μπαίνει γρήγορα ο Μάκ Κάν).

ΛΟΥΛΟΥ

Δέν μ' εκτίμησες γι' αυτό πού είμαι. Πήρες τόσα θάρρη μα-
ζί μου μόνο και μόνο για νά πετύχεις τό σκοπό σου. Γιατί
μοῦ τόκανεσ αυτό;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐλα τώρα Λουλούκα... τάθελε ο οργανισμός σου και σένα.
Τί σουκανα; Ὅ,τι μοῦ ζήτησες σουκανα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Και πολύ όρθά.

(Προχωράει).

Ἐσύ, δεσποινίς, τό κοιμήθηκες για τά καλά.

ΛΟΥΛΟΥ

(Πισωπατάει, πρὸς άνω άριστερά). Ἐγώ;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐτσι είσαστε ή φάρα ή δική σου. Πολλές ώρες σας τρώει
τό κρεβάτι.

ΛΟΥΛΟΥ

Δηλαδή, τί έννοείτε;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἐχεις νά όμολογήσεις τίποτα;

ΛΟΥΛΟΥ

Πώς!

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Ἐγρια). Ὅμολόγησε!

ΛΟΥΛΟΥ

Νά όμολογήσω, τί;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Γονάτισε, άντε! Και ξεμολογήσου!

ΛΟΥΛΟΥ

Μά τί λέει;!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ξεμολογήσου. Χάνεις τίποτα;

ΛΟΥΛΟΥ

Σέ τοῦτον;...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Παπάς ήτανε, μόνο έξη μήνες έχει πού τόν ξουρίσανε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Πέσε στα γόνατα, γυναίκα, και λέγε τά μαντάτα σου!

ΛΟΥΛΟΥ

(Ὅπισθοχωρεί, πρὸς τήν πίσω πόρτα).

Τὰ εἶδα ὅλα ἐγώ, αὐτὸ πὸν φτιάξατε, ἔννοια σας ! *Ἐννοια σας καὶ τὰ κατάλαβα ὅλα ἐγώ, ἔχω μάτι ἐγώ !...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Σ' ἔχω δεῖ πὸν κάνεις πιάτσα ἔξω στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας, καὶ βεβηλώνεις τὸ χῶμα μὲ τὰ σοῦρτα - φέρτα σου. Φαυλόβιο. Γύναιο. Χάσου ἀπ' τὰ μάτια μου!

ΛΟΥΛΟΥ

Μωρὲ φεύγω!...

(Βγαίνει).

*Ὁ Μὰκ Κὰν πάει στὴν πόρτα ἀριστερά, βγαίνει. Μπάζει μέσα τὸ Στάνλεϋ, ντυμένον μὲ μαῦρο, κολλαρισμένο κοστούμι καὶ ἄσπρο κολλάρο. Στὰ χέρια του κρατᾶει τὰ σπασμένα γυαλιά του. Εἶναι καλοξυρισμένος. *Ὁ Μὰκ Κὰν ἀκολουθεῖ καὶ κλείνει τὴν πόρτα.

*Ὁ Γκόλντμπεργκ ὑποδέχεται τὸν Στάνλεϋ, καὶ τὸν καθίζει σὲ μιὰ καρέκλα).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πῶς εἶσαι Στάν;

(Παύση).

Λίγο καλύτερα;

(Παύση).

Τί ἔχουν τὰ γυαλιά σου;

(*Ὁ Γκόλντμπεργκ σκύβει καὶ τὰ ἐξετάζει).

Σπάσανε. Κρίμα.

(*Ὁ Στάνλεϋ κοιτάζει τὸ πάτωμα μὲ ἀδειανὸ βλέμμα).

ΜΑΚ ΚΑΝ

(Κάθεται στὸ τραπέζι). Καλύτερα δὲ δείχνει,

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πολὺ καλύτερα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Ἄλλος ἀνθρωπος.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἐέρεις τί θὰ κάνουμε;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τί;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θὰ τοῦ ἀγοράσουμε καινούργια γυαλιά.

(*Ἀρχίζουν νὰ τὸν κανακεύουν, νὰ τὸν καλοπιάνουν. Στὴ διάρκεια τῆς ἀκόλουθης σκηνῆς ὁ Στάνλεϋ δὲν παρουσιάζει καμιά ἀντίδραση. Μένει στὸ κάθισμά του, ἀκίνητος).

ΜΑΚ ΚΑΝ

*Ἀπὸ τὴν τσέπη μας.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Αὐτὸ νὰ λέγεται. Μεταξὺ μας τώρα, Στάνλεϋ, καιρὸς ἦτανε ν' ἀλλάξεις γυαλιά.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Δὲ μπορεῖς νὰ δεῖς καλά.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ἔτσι. Χρόνια δλάκερα ἀλλοιθώριζες.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Καὶ τώρα πιά, ἀπόγινε ὁ στραβισμός σου.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

*Ἐχει δίκιο. Πήγαινες ἀπ' τὸ κακὸ στὸ χειρότερο.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Χειρότερο κι' ἀπὸ χειρότερο.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Χρειάζεσαι μακροχρόνια ανάρρωση.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ν' αλλάξει αέρα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σε άλλα μέρη. Στου κόσμου αυτού μιά λουλουδένια άκρη...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Όπου οι άγγελοι μονάχα χύνουν δάκρυ...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Άκριβως.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Έχεις καθίζηση.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Έχεις άναιμία.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ρευματικά.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μυωπία.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Έπιληψία.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Είσαι στο τσάκ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Είσαι φόβιο παπί.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Όμως μπορούμε νά σε γλυτώσουμε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Άπό χειρότερη μοίρα.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γεγονός.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Άναντίρρητον!

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Άποδώ και μπρός, θά είμαστε τό τιμόνι σου...

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θά σου βγάζουμε εισιτήριο διαρκείας...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θά σε προσέχουμε.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θάχεις έκπτωση στις εύφλεκτες ύλες.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θά σ' έχουμε στο νοῦ μας.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θά σε συμβούλεύουμε...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θά σε περιποιόμαστε όπως πρέπει.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θάχεις ελευθέρως στο μπάρ της Λέσχης.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τραπέζι ρεζερβέ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θά σου θυμίζουμε νά νηστεύεις τή Σαρακοστή.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θά σου ψήνουμε τά γλυκά σου.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θά σε βοηθάμε νά γονατίζεις στις λειτουργίες.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Θα χεις ελευθερα εισοδο.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Θα σε πηγαϊνουμε δολτα στον κηπο.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Θα σου λεμε τα σιγουρα στον ιπποδρομο.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Θα σου βροϋμε σκοινάκι γα πηδᾶς.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Γιλέκο και παντελόνι.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Άλοιφή.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Κατάπλασμα ζεστό.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Δαχτυλήθρα.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Ζώνη για την κήλη.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Ώτασπίδες.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Πούδρα τάλκ.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Ξυστρι για την πλάτη σου.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Σαμπρέλλα ρεζέρβα.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Άντλία για πλύση στομάχου.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Θάλαμο δευγόνου.

ΜΑΚ ΚΑΝ
 Προσευχητάρια του Θιπέτ.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Γύψο πολυτελείας.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Προστατευτικό κράνος.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Δεκανίκια.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Νύχτα - μέρα στη διάθεσή σου.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Όλα από την τσέπη μας.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Αυτό είναι!
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Θα σε κάνουμε άντρα.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Και γυναίκα.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Θα έπανα-προσανατολιστείς.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Θα πλουτίσεις.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Θα προσαρμοστείς.
 ΜΑΚ ΚΑΝ
 Θασαι ή χαρά μας και το καμάρι μας.
 ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
 Θα κάνεις σουξέ.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θά διατάζεις.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Θ' αποφασίζεις.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Θάσαι με τούς μεγιστάνες.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τούς πολιτικούς.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Με δικά σου κόττερα.

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ζῶα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ζῶα.

(Ὁ Γκόλντμπεργκ ρίχνει ματιά στὸν Μάκ Κάν).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Εἶπα ἐγὼ ζῶα.

(Ἐαναγυρίζει στὸν Στάνλεϋ).

Θά δένεις καὶ θά λύνεις, Στάν. Μά τή ζωή μου.

(Σιωπή. Ὁ Στάνλεϋ ἀκίνητος).

Ἔ; Τί λές;

(Τὸ κεφάλι τοῦ Στάνλεϋ ὑψώνεται ἀργά - ἀργά, καὶ στρέφει πρὸς τὸν Γκόλντμπεργκ).

Τί λές; Ἔ, ἀγόρι μου;

(Ὁ Στάνλεϋ ἀρχίζει ν' ἀνοίγει καὶ νὰ κλείνει σπασμωδικὰ τὰ μάτια του).

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ποιά εἶναι ἡ γνώμη σας; Κύριε;... γι' αὐτὰ τὸ σχέδιο, παρακαλῶ; Κύριε;

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Σχέδιο. Βέβαια. Βέβαια σχέδιο.

(Τὰ χέρια τοῦ Στάνλεϋ, ποὺ σφίγγουν τὰ γυαλιά, ἀρχίζουν νὰ τρέμουν).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί γνώμη ἔχεις γι' αὐτὰ τὰ σχέδια; Ἔ, Στάνλεϋ;

(Ὁ Στάνλεϋ συγκεντρώνεται. Τὸ στόμα του ἀνοίγει. Προσπαθεῖ νὰ μιλήσει. Δὲν τὸ κατορθώνει. Μόνο ἤχοι ἐγαίνουν ἀπ' τὸ λαιμὸ του).

ΣΤΑΝΛΕΥ

Α — α — γκ..... αγκ.....

Α..... γκ..... α..... γγγγγγκ.....

καααααα ... καααα ... χχχχχ.

(Οἱ ματιές τους καρφωμένες ἀπάνω του. Ὁ Στάνλεϋ παίρνει θαθεῖα ἀνάσα, ποὺ κάνει δλόκληρο τὸ κορμί του νὰ τρεμουλιάσει. Συγκεντρώνεται σὲ νέα ἀπόπειρα).

ΓΚΟΛΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἔ; Στάν.... ἀγόρι μας... τί λές λοιπόν, ἔ;

(Τὸν παρατηροῦν.

Ὁ Στάνλεϋ σφίγγεται. Τὸ κεφάλι του χαμηλώνει, τὸ σαγῶνι του χώνεται στὸ στήθος του, ζαρώνει).

ΣΤΑΝΛΕΥ

Α—...γγγκκκού..... γγγγγκουγγγκ....

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἡ γνώμη σας κύριε Γουέμπερ;

ΣΤΑΝΛΕΥ

Κααααααααα ..... Κααααα ΑΑΑΑΑΑΑ

ΜΑΚ ΚΑΝ

Κύριε Γουέμπερ! Πέστε μας τή γνώμη σας...

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τί σκέφτεσαι και σὺ Στάν, ξ; Τί λές γιὰ τὸ σχέδιό μας;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Τί γνώμη ἔχετε γιὰ τὸ σχέδιό μας;

(Τὸ κορμί τοῦ Στάν ἀναταράζεται ἀπὸ ἀνατρίχιασμα.
 Ὕστερα καταπέφτει, τὸ κεφάλι του γέρνει μπροστά, μένει
 πάλι ἀκίνητος, σκυμένος.

Μπαίνει ὁ Πήτ, ἀπὸ τὴν πόρτα κάτω ἀριστερά).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Πάντα ὁ ἴδιος ὁ Στάνλεϋ... ἀδιόρθωτος. Ἄντε, ἄς πηγαί-
 νουμε τώρα. Ἔλα.

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ἔλα... μαζί.

ΠΗΤ

Ποῦ τὸν πάτε;

(Στρέφουν. Παύση).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Τὸν πηγαίνουμε στὸ Μόντου.

ΠΗΤ

Μπορεῖ νὰ μείνει ἐδῶ.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Μὴν ἀκούω ἀνοησίες.

ΠΗΤ

Μποροῦμε νὰ τὸν περιποιόμαστε ἐμεῖς.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί νὰ τὸν περιποιόμαστε οἱ;

ΠΗΤ

Εἶναι τοῦ σπιτιοῦ μας.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Χρειάζεται εἰδική θεραπεία.

ΠΗΤ

Κάποιον θὰ βροῦμε.

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἀποκλείεται. Ὁ Μόντου εἶναι ὁ καλύτερος στὸ εἶδος του.

Ἔλα, σήκω τον, Μὰκ Κάν.

(Βοηθοῦν τὸ Στάνλεϋ νὰ σηκωθεῖ ἀπ' τὴν καρέκλα.

Ὁ Γκόλντμπεργκ τοῦ θάζει στὸ κεφάλι του τὸ καπέλο του.

Και οἱ τρεῖς προχωρᾶνε πρὸς τὴν πόρτα ἀριστερά).

ΠΗΤ

Ν' ἀφίσετε τὸν ἄνθρωπο ἡσυχῶ!

(Σταματοῦν. Ὁ Γκόλντμπεργκ τὸν κοιτάζει ἐρευνητι-
 κά, σὰν νὰ τὸν μελετάει).

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Γιατί δὲν ἔρχεσαι και σὺ μαζί μας, κύριε Μπόουλς;

ΜΑΚ ΚΑΝ

Ναί—γιατί δὲν ἔρχεσαι και σὺ;

ΓΚΟΛΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

Ἔλα. Πᾶμε στοῦ Μόντου. Ἀπὸ χῶρο, ἔχει μπόλικο τὸ ἀμάξι.

(Ὁ Πήτ ἀκίνητος. Τὸν προσπερνοῦν και φτάνουν στὴν
 πόρτα. Ὁ Μὰκ Κάν ἀνοίγει τὴν πόρτα, μετὰ παίρνει τὴς
 βαλίτσες).

ΠΗΤ

(Τσακισμένος). Στάνλεϋ!... Μὴ σὲ κουμαντάρουνε αὐ-
 τοί!...

(Βγαίνουν.)
 Σιωπή.
 Ό Πήτ ὄρθιος. Ἀκούγεται ἡ μπροστινὴ πόρτα πού βροντάει.
 Ἦχος ἀπὸ αὐτοκινητο πού θάζει μπρός, καὶ μετὰ πού ξεκινάει. Σιωπή.
 Ό Πήτ, ἀργά, πάει πρὸς τὸ τραπέζι. Κάθεται σὲ καρέκλα, ἀριστερά. Παίρνει τὴν ἐφημερίδα, τὴν ἀνοίγει. Οἱ λουρίδες ξεχύνονται στὸ πάτωμα. Τὶς κοιτάζει.
 Ἡ Μέγκ περνάει ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ μπαίνει ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα.
 Ό Πήτ διαβάζει τὴν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδας).
 ΜΕΓΚ
 (Πλησιάζει). Ἔφυγε τ' ἀμάξι.
 ΠΗΤ
 Ναί.
 ΜΕΓΚ
 Φύγανε;
 ΠΗΤ
 Ναί.
 ΜΕΓΚ
 Θα γυρίσουν γιὰ φαί;
 ΠΗΤ
 Μπά.
 ΜΕΓΚ
 Ἄχ, κρίμα.
 (Ἀφίνει τὴ σακούλα πάνω στὸ τραπέζι).
 Ζέστη ἔξω.
 (Κρεμάει τὴ ζακέτα τῆς, σ' ἓνα καρφί).
 Τί φτιάχνεις;

ΠΗΤ
 Διαβάζω.
 ΜΕΓΚ
 Λέει τίποτα;
 ΠΗΤ
 Ἔ.
 (Ἡ Μέγκ κάθεται).
 ΜΕΓΚ
 Ποῦναι ὁ Στάν;
 (Παύση).
 Ἀκόμα νὰ κατεβεῖ;... Πήτ;
 ΠΗΤ
 Ἀκόμη..... Εἶναι.....
 ΜΕΓΚ
 Ἐαπλωμένος εἶναι ἀκόμη!
 ΠΗΤ
 Ναί. Εἶναι... κοιμάται ἀκόμη...
 ΜΕΓΚ
 Ἀκόμη! Θ' ἀργήσει γιὰ τὸ πρωῖνό του.
 ΠΗΤ
 Νὰ τὸν ἀφίσεις γά... κοιμηθεῖ.
 (Παύση).
 ΜΕΓΚ
 Δὲν ἦταν θαῦμα τὸ πάρτυ χτές;
 ΠΗΤ
 Δὲν ἤμουνα.
 ΜΕΓΚ
 Δὲν ἤσουνα;
 ΠΗΤ
 Ἦρθα μετὰ.

ΜΕΓΚ

Α.

(Παύση).

Πολύ ωραίο πάρτυ. Χρόνια είχα να γελάσω έτσι. Χορέψαμε, τραγουδήσαμε. Παίξαμε. Έχασες.

ΠΗΤ

Καλό, ξ;

(Παύση).

ΜΕΓΚ

Ήμουνα ή βασίλισσα της βραδιάς.

ΠΗΤ

Έτσι, ξ...

ΜΕΓΚ

Α, ναι. Τò παραδέχτηκαν όλοι.

ΠΗΤ

Τò πιστεύω...

ΜΕΓΚ

Ω... βέβαια... Ή βασίλισσα της βραδιάς.

(Παύση).

Τò ξέρω. Ήμουνα.

Α Υ Λ Α Ι Α